

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๓ / ๒๔๕๐ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันศุกร์ ที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๕๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนัม

สมาชิกมาประชุม ๑๑๖ นาย ครบองค์

ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเชิญประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่เร่ง

ให้ที่ประชุมทราบอัน ไม่มีอะไรที่เร่ง

ข้อไปวาระที่ ๒ กระตุกลม กระตุก ๑

ของ นายประมวธ กุลมาตย์ ผู้แทน

จังหวัดชุมพร ตามรัฐธรรมนูญการ

กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแก้ไข

วิธีการควบคุมข้าว ให้มีคุณภาพ

นายประมวธ กุลมาตย์ (ชุมพร):

ข้าพเจ้า ขอสั่งวาระที่ ๑ ตามรัฐธรรมนูญ

ว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ต่อไป

๑. เหตุใดกระทรวงมหาดไทย

จึงต้องให้ นายทุน เป็นเจ้าของ

ไทยให้ค่าชดเชยการลง ๕% ของ

ของทางราชการที่มีอยู่แล้ว ถ้า

นายทุน โดยเกิดของได้หรือไม่

ราษฎรจะได้กินข้าวถูกลง

๒. ท่านทราบหรือไม่ว่า ใน
เขตภาคหนึ่ง มีบริษัทหนึ่งได้ถูกแต่งตั้ง
เป็นนายทุน ออกทุนซื้อข้าวของจังหวัด
ต่างๆ เช่นสมุทรสงครามหรือสมุทรสาคร
และระยอง ใครเป็นตัวแทนและบริษัท
นั้นได้เป็นนายทุนซื้อข้าวในขั้นที่หมั้น
กำหนดเรียบร้อยแล้ว

๓. เงินที่เก็บเอาจากราษฎรไปให้
ภาคและจังหวัดรวม ๕% แล้วเหลือ ๔%
ของราคาข้าวในขณะนั้นเขาไปใช้ทำ
อะไร ถ้าเขาไปใช้ช่วยในการรักษาข้าว
ข้าพเจ้าขอถามว่าเหตุใดจึงไม่จ่ายจากเงิน
งบประมาณซึ่งมีทางควบคุมอย่างรัดกุม
และประหยัดส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย
ท่านจะเห็นว่าสิ่งเป็นรายได้อันมั่นคง
หรือไม่ ถ้าไม่สิ่งเป็นเพราะเหตุใด และ
เงินเขาไปใช้ทำอะไรอีก และเงินที่ได้เก็บ
จากราษฎรมีมากขนาดไหนได้มีงบประมาณ
แทนหรือไม่

๔. การซื้อข้าวไปยรรเทศความ
ขาดแคลนนัน เหตุใดจึงปล่อยให้ซื้อกัน
ความราคาอันซอขีฟ และให้ซนส่งกันโดย
ไม่มีหลักเกณฑ์ อันเป็นผลให้ซื้อข้าวใน
ราคาแพง และข้าว ยางส่วน ถูกลอบส่งไป
ทางประเทศ ทั้งนี้ นับว่า เป็นความ
บกพร่อง อย่าง ร้ายแรง และท่านได้มีการ
แก้ไขข้อบกพร่องนี้ประการใด

๕. ในบางจังหวัด เช่น จังหวัด
ระยอง ปรากฏว่าได้มีการควบคุมราคา
ข้าวพื้นเมืองในราคาต่ำมากเช่นข้าว ๑๕%
ราคาเพียง ก.ก. ละ ๙๕ สตางค์ แต่
ไม่ควบคุมราคาข้าวที่ทางราชการให้
นายทนนำไปจำหน่ายซึ่งขาย ก.ก. ละ
อย่างน้อย ๒.๒๘ บาท เป็นผลให้ข้าวนา
และ โรงสีไม่ขายข้าว หรือ ไม่ซื้อข้าว ลอก
จำหน่าย ทำให้ข้าวพื้นเมืองหายไประก
กลางราษฎร ผูกคอขาด และ ยากจน ถึง
ขั้นมาซื้อข้าวขึ้นส่วนซึ่งมีราคาแพง เป็น
การช่วย นายทน ให้ขายข้าวได้ หรือ
นัยหนึ่งเป็นการบังคับให้ราษฎรผูกคอขาด
ต้องซื้อข้าวแพงขึ้นอันเป็นโทษขาย ที่ท่าน
สนใจสนน เห็น ซอขี หรือ ไม่ ประการใด
ทางผลส่ง ได้ อ้างว่าเป็นคำสั่งของกระทรวง
มหาดไทย ถ้าเป็นความผิดหรือผิดข้อ
ฉันทว่า โดย ลาดับ อำนาจอันใด หรือ
กฎหมายบทใด กระทรวงมหาดไทยจึง

ได้สั่งให้ ยกเว้น ไม่ควบคุม ราคาข้าว
ขึ้นส่วน และเมื่อเป็นการเคอศรีอื่นเช่น
ท่านจะส่งเลิกวิธีการควบคุมเช่นนี้หรือไม่
ถ้าไม่เห็นความจริง ข้าพเจ้าขอถามว่า
ท่านจะลงโทษผู้ส่งการผิดพลาดอื่นเป็นการ
ช่วยนายทนหรือไม่ และจะส่งเพิกถอน
คำสั่งนั้นทันทีหรือไม่

นายทอง กันทาธรรม รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. การใช้เงินทุน ของ พ่อค้ามา
ทำการซื้อข้าวขึ้น กระทรวงมหาดไทย
ได้วางระเบียบและ ส่งการไปยัง จังหวัด
ต่าง ๆ และข้าหลวงตรวจการกระทรวง
มหาดไทยทุกภาค ตั้งแต่ เดือน ตุลาคม
ศกนี้ว่าให้เลิกโดยให้ทางจังหวัดพยายาม
ใช้เงินทุนหมุนเวียนของรัฐช่วย

๒. กระทรวงมหาดไทย ไม่มี
ระเบียบผูกมัด กำหนด กำแพง ขนรับที่ใด
ทั้งว่า ให้เป็นนายทนซื้อข้าวของ จังหวัด
ใด ๆ และกระทรวงมหาดไทยไม่ห้าม
กมใดแจ้งว่าขรับซื้ออะไร จึงไม่สามาร
ดทราบซึ่งแท้จริงได้

๓. เงินตามกระทรวงมหาดไทย ขรับ
เช่นเคย ไม่เกิน ๕% เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย
ในการ จัดหาซื้อ ข้าวของ จังหวัด ที่ขาด
แคลนและสำหรับภาค เงินส่วนนี้ ได้มี

ควบคุมการเก็บจ่าย ตามระเบียบการคลัง
ของทางราชการ เมื่อเงินเหลือจ่าย
จากการเข้าโครงการไปใช้เพื่อประโยชน์
ของทางราชการแผ่นดิน เท่าที่ระงับแล้ว
เห็นสมควรสมควรหรือถ้าเหลือไว้
ราชการทำประโยชน์จะได้มาซึ่งเงิน
ได้ของแผ่นดินทั้งหมด การกำหนดเงิน
เพิ่มได้ระงับหรือและมุ่งหมายอยู่แล้ว
ที่จะดำเนินการให้ผู้นับถือได้ของข้าวใน
ในราคาถูกลงพอสมควร

๔. การซื้อข้าวขจรเท่าความ
ขาดแคลนในขณะนั้นหากได้ปล่อยให้อยู่ใน
ราคาคำนวณใจไม่ และให้มีระเบียบกฎ
เกณฑ์ในการซื้อข้าวและควบคุมซื้อแล้ว
คำสั่งซื้อของจังหวัดต่าง ๆ ต้องซื้อใน
ราคาไม่เกินราคาซื้อทางราชการจังหวัด
ต่าง ๆ ควบคุม และการซื้อซึ่งได้กำหนด
ให้มีคณะกรรมการของจังหวัดช่วย
ความร่วมมือของข้า้ท้ลวงกระทรวงการกรร-
รวมมหาดไทยภาค และข้า้ท้ลวงขจรจำ
จังหวัดกันเอง การซื้อข้าวขึ้นสู่คำแน
การซื้อหรือซื้อ เมื่อซื้อได้แล้ว คณะกรร
การจะดำเนินการซื้อหรือจะซื้อหรือจะไปซื้อ
จังหวัดที่ผลิตการซื้อ และขจรอยู่
ขึ้นกับส่วนนี้คือได้ ไปซื้อโดยมี
เป็นต้นว่า ขจรจังหวัดต่าง ๆ ขจร
ของราชการที่ขึ้นสู่การ การ

และพนักงานมีลักษณะที่ถูกต้องได้แจ้งงวด
กวัดขึ้นอยู่เป็นอย่างมากแล้ว

๕. ราคาข้าวขึ้นส่วนในจังหวัด
ระยองเท่าที่จังหวัดได้ขจร ภาควควบคุม
ราคา กก.ละ ๒.๒๘ บาทนั้น เป็นการ
ควบคุมตามคำสั่งของทางราชการ ซึ่งให้
ตั้งราคาข้าวขจร ราคาข้าวขึ้น และ ค่า
พาหนะและเป็นการควบคุมราคาข้าวขึ้น
ส่วนก่อนระเบียบการของกระทรวงตั้ง
ไปเมื่อ ๑๓ กันยายน ๒๔๘๐ ที่ให้จ้ง-
หวัดซื้อข้าวมาขจรเท่าความขาดแคลนใน
ราคาทางการขจรภาควควบคุม ทั้งนี้
การซื้อของขึ้นจ้งซื้อในราคาแพง เมื่อ
ขจรค่าขึ้นส่งและอื่น ๆ แล้ว ต้องกำหนด
ราคาขายในราคา กก. ละ ๒.๒๘ บาท
อย่างไรก็ดี ขณะนี้จังหวัดกำหนดราคา
ข้าวขึ้นส่วน กก. ละ ๒.๒๘ บาทนั้น ราคา
ข้าวขึ้นมาซื้อพื้นเมืองมี ราคาสูง ถึงถึงละ
๔.๕-๕.๕ บาท หรือประมาณ กก.
ละ ๓.๖๖ บาท เพราะไม่ได้คุมราคา
ข้าวพื้นเมือง ขายกันโดยเสรี ครั้น
เมื่อกลางการจังหวัดกำหนด ราคาข้าวขึ้น
ส่วนซึ่งเป็นข้าวขจร ๑๕% ในราคา กก.
ละ ๒.๒๘ บาท ราคาข้าวพื้นเมืองจึง
ได้ลดลง เพราะได้ขึ้นแพงกว่าขายข้าว
พื้นเมืองได้ขึ้นต่ำมากแล้ว การกำหนด
ราคาขายในราคา กก. ละ ๒.๒๘ บาท

ราคาข้าวพูนเมืองกลดค่าลงมา แต่เมื่อ
 ทางราชการได้วางระเบียบการซื้อข้าว
 จากจังหวัดใกล้เคียง ในราคาทางราชการ
 ประการนี้ควมคุมทำให้ราคาข้าวถูกลง
 ในขณะเดียวกันก็ให้จังหวัดกำหนดควม
 คุมราคาเสียใหม่โดยกำหนดราคาสูงสุด
 ของข้าวในจังหวัดนั้น ๆ ทั้งข้าวขึ้นสี
 และข้าวพูนเมืองในอัตราต่ำกว่าในกรุง
 เทพ ฯ เป็นมาตรฐานและขอลค่าขนส่ง
 เมือราคาข้าวในกรุงเทพ ฯ เป็นมาตรฐาน
 กับค่าขนส่งจากจังหวัดนั้นมากรุงเทพ ฯ
 และขอลค่าขนส่งไปยังจังหวัดที่ขาด
 แคลน เมือเช่นนี้จังหวัดระยองระยอง
 ควมคุมทุกชนิดโดยเมือค่านวมแล้วจาก
 กิโลละ ๘๕ สตางค์ราคามันเป็นราคา
 สำหรับข้าวทุกชนิดทำให้ราคาข้าวพูน-
 เมือง แต่เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายใน
 จังหวัด กระทรวงจึงประกาศขึ้นสนธิ
 เป็นราคาที่กำหนดก่อนคำสั่งไว้ซึ่งเข้าใจ
 ว่าข้าวจังหวัดในราคา กิโลละ ๒.๒๘
 บาทคงจะหมดในเร็ว ๆ นี้ และก
 ำหนดข้าวพูนเมืองออกจากระชาคาราคากิโล
 ละ ๘๕ สตางค์ การขายเท่าราคาของ
 จังหวัดนี้ไปค่านกำหนดค่าตั้งพิจารณา
 โทษประการใดไม่

นาย ปรีช วัฒน กุล นล ษย
 (ชุมพร) : ขอซักข้อข้อไปว่าในประเด็น

ข้อหนึ่งรัฐบาลคิดว่า ราษฎรไม่ได้กิน
 ตลอดเวลานั้นไม่เช่นนั้นความจริง ความ
 จริงเรื่องน รัฐบาลให้ จ่ายเงินให้ไปแล้ว
 รวมทั้งหมกหมักกลายเป็นเงิน ๑๕ ล้าน
 บาท แต่เหตุไรรัฐบาลจึงไม่เอาเงิน
 จำนวนนั้นไปใช้จ่าย กลับไปตั้งนายทุน
 เป็นเครื่องมอชเลือกคนขึ้นประชาชนเพื่อ
 ประโยชน์อันใด

ข้อข้อไปคือข้อสอง ขริศที่ถกตั้ง
 เป็นนายทุนเพื่อซื้อข้าวของจังหวัดต่าง ๆ
 นั้น ข้อเท็จจริง ก็คือ ขริศที่ข้าวไทยทั่วโลก
 ซึ่งเรื่องนี้ แม้ว่ารัฐบาลไม่ทราบแต่ใน
 ฐานเป็นผู้ควบคุมองค์การขริศ งาน
 ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐบาลควร
 ทราบ คือขริศที่ข้าวไทยทั่วโลกและ ควรระ
 ทราบข้อ ไปว่ากำหนดกันกระสอบ ขซาก
 ทราบว่ารัฐบาลนทราบบ้างหรือไม่

เฉพาะข้อซักถามข้อไปคือข้อ ๓
 ในกรณีที่ ได้เรียกค่าเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ จาก
 ประชาชนรวมเข้าในราคาข้าวถึง ๕%
 แล้วต่อมาภายหลัง ลด เบื่อ เช่นคน
 ระเบียบใหม่ต่าง ว่าจะลดหรือไม่เพราะ
 ค่าใช้จ่ายแล้วพอจะจ่ายได้บ้าง
 รัฐบาลคงไปนั้น เพื่อจะให้เงินค่าใช้จ่าย
 จำนวนนั้นแล้วแล้วแต่ที่ เพราะให้
 เกษเอษแล้วแล้ว พนิก งาม จำหน่าหมก
 เหลือเงินถึงเงินละ ๕๐๐๐ บาทต่อคน เงิน

อาศัย ความกฎหมาย ควบคุมการค้ากำไร
เกินควร

ประธานสภาผู้แทน : กระทั
ต่อไปของนายพร มลทอง ดามรัฐ-
มนตรี มหาค ไทย เรียง การ สอย ส่วน
พฤกัการณทางอำเภอกระทุ่มแบน

นายพร มลทอง (อินบุรี) :
ข้าพเจ้า ขอ ตังกระทู้ถามดามรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาคไทยคงจะไป

เนื่องจากการชุกครที่ถามของ
ข้าพเจ้าที่ ๑๕๕/๒๔๕๐ เรื่องการ
ปราบปรามโจรผู้ร้ายในเขตจังหวัดสมุทร
สาคร และกระทู้ถามที่ ๑๐๖/๒๔๕๐
เรื่อง การ รัคข้าวจววนา ใน ทั้งที่อำเภอ
กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ได้
ปรากฏพฤกัการณอื่นเหลวแหลกของนาย
อำเภอกระทุ่มแบนชั้นหลายประการ ซึ่ง
ข้าพเจ้า ได้ เสนอหลักฐาน ต่อ กระทรวง
มหาคไทย ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน
๒๔๕๐ และทางกระทรวงมหาคไทยก็
ได้ ตังกรรมการชั้นตาม การ สอยส่วน
ไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอถามว่า

๑. กรรมการ ซึ่ง กระทรวง
มหาคไทย ได้ ตังขึ้นนั้น ได้ทำการ
สอยส่วนไปแล้หรือยัง และ ได้ผล
อย่างไรบ้าง

๒. การยั้งการณอื่นที่
อำเภอกระทุ่มแบน เวลาใดได้รวม

ชุกชมนอกเมื่อคนเคอนคลาคมน ไค
เกียม การ ปล้น ทำร้ายเจ้าทรัพย์ยากเจีย
ลาหุคที่ตำบลของแฉมฉง ๒ ราย ติค ๆ
กัน ทางกระทรวงมหาคไทยได้หาทาง
ป้องกันแก้ไขอย่างไรบ้าง

ขอให้ตอบในที่ประชุมสภาผู้แทน.
พระยาสุนทรพิพิธ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาคไทย : กระทรวง
มหาคไทยขอตอบดังนี้

๑. คณะกรรมการได้ริบเรื่องว
และเอกสารหลักฐานตงส่งไปดำเนินการ
ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๔๕๐
เป็นต้นมา และขณะนั้นกำลังดำเนินการ
สอยส่วนอยู่ ที่ยังไม่เสร็จสิ้นก็เพราะผู้
เป็นกรรมการเกิดเจ็บป่วยเสียบ้าง มี
ราชการอื่นต้องทำบ้าง ส่วนที่ว่าสอยส่วน
ไปเพียงใดและจะ ดำริ เสร็จ สิ้นเมื่อไค
นั้นยังไม่ไครับรายงานจากคณะ
กรรมการ

๒. เรื่องนี้ได้เคยตอบกระทู้ของ
ถามคนเคยถามไปแล้วครั้ง ๑ อยางไร
ก็ขอแจ้งให้ทราบดังนี้ การป้องกันและ
ปราบปรามโจรผู้ร้ายนั้น กระทรวง
มหาคไทยได้ส่งให้จังหวัดต่าง ๆ วาง
แผนการ ขึ้น รณมทง จังหวัดสมุทรสาคร
ด้วย ไคยังให้ รณมทงต่างอำเภอ
และตำรวจ เฉพาะจังหวัดสมุทรสาคร

ความสามารถที่จะทำ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
ขอเรียนถามว่า ท่านจงจัดการให้เข้ม
แข็งขึ้นอย่างไร อย่าให้ผลร้ายออกไปได้
ง่าย ๆ เช่นนี้หรือได้หรือไม่

พระยาสุนทรพิพิธ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่อง
ความสามารถเข้มแข็งของเจ้าพนักงาน
ฝ่ายปกครองคงกล่าวคือว่า จะเป็น
ฝ่ายตำรวจหรืออำนาจอื่น ๆ ที่เราควรจะ
เข้มแข็งหรือไม่เข้มแข็งนั้น ก็แล้วแต่
เหตุการณ์ ความจริงในเรื่องเกี่ยวกับ
เฉพาะท้องถิ่นของผุ้ต่งการนั้น ข้าพเจ้า
เองก็ได้เคยได้รับความวิพากษ์วิจารณ์
ไปก็ เรียบกัน ท่าน ถึง การที่ระบือปรอง
สมัครภาพของเจ้าพนักงานใน อำเภอนั้น
แต่ทว่าในการ ปก ครอง นั้น เขาย่อม มี ผู้
มีจิตยัษฐาในตามลัทธิ ถ้าหากว่าจะ
ถึงกับรัฐมนตรีไปกล่าวแก่พรรค แสงเขี้ยว
จัดการฝ่ายนายตำรวจ เสียเอง หรือฝ่าย
นายอำเภอเสียเองก็เห็น ก็ก็เป็นทางที่
ไม่ชอบ เพราะฉะนั้นแต่ละเรื่องแต่ละ
ราย เมื่อมีกรณีขึ้นมาเราคงต้องไป
ยังคณะผู้ชำระราย เพื่อทำการสอบสวน
พิจารณา ความจำเป็นของผลลัพท์รวม
แทนที่แทน นายอำเภอที่เข้าเสียใหม่ ๆ
เพราะฉะนั้นการที่จะเข้มแข็ง ไม่ดี ก็เห็น
ก็เป็นของพูดกันยาก เรื่องเช่นนี้นั้น

ไม่ใช่ที่ว่าข้าพเจ้าไม่สนใจ ได้สนใจอยู่แล้ว
แล้ว วัตถุประสงค์ก็ขัญชาเสียก่อนว่าเรา
จะเห็นกำลังแรงของรัฐบาลสัก เพียงใด
ถ้าหากว่าเห็นว่าเขาไม่ช่วยรัฐบาล เรา
ก็ระจัดการ ให้ เช่น ไป ใน ทาง ที่สมควร
เรื่องเช่นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นถ้าจะบอกว่า
เจ้าหน้าที่ ะเห็นฝ่ายตำรวจก็ตาม หรือ
ชั้นเลอก็ตามล่อนแอ แค่ไหน ให้หรือว่า
ต้องให้เวลาเขาปฏิบัติงานให้เขาเห็นพอ
สมควรเสียก่อน

นายพร มลิตทอง (ชนบุรี) :
ข้าพเจ้าขอโอกาสซักถามสักเล็กน้อย ที่
ว่า จะเห็นความสามารถของ นาย อำเภอ
หรือคงพอจะเห็น คือช่วยรัฐบาลเต็มที่
คือช่วยระคิดข่าวจากชาวนา แต่ช่วยปราบ
ปรามโจรผู้ร้ายไม่มีเลย ถ้าหากว่าท่าน
คิดใจว่าข้าพเจ้า จะเสนออีกด้วย ท่าน
ช่วยส่งเสริมท้องถิ่นที่ กรมชลประทานส่ง
เรือดนาไปช่วย ช่วยไม่ก็วันก็เลิกกลับ
บอกว่าเป็นแทนเอาเรือไป ไม่ใช่ นายอำเภอ
นั้นแหละช่วยเพลอรัฐบาล แต่ว่าประชาชน
นั้นไม่เลย ขอเพียงต่าง ๆ ที่
ข้าพเจ้าได้เห็นหลักฐานขอยอมแล้ว เพียง
ลิดลิดรัฐบาลว่า ๑ < เรื่องที่คล้าย แต่ ๒
เกิดขึ้นคล้ายเข้าโย ๒๐ เรื่อง จึงจะเห็นว่า
ไม่อาจเห็นถึงได้บ้าง แต่ที่ว่าหัวหน้าก็
อยู่ในยังจิตยัษฐาของบ้าน ซึ่งจริงเมื่อย

ข้าราชการพลเรือนยังไว้ชีวิต เมื่อไม่
ข้าพเจ้าอยากจะทำอย่างนั้นว่า อะไรก็ตาม
ท่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะถาม
หน่อยว่า ท่านสามารถจะจัดการเพื่อ
สวัสดิภาพ ของ ประชาชน ใน ข้อนี้ ได้
หรือไม่

พระยาสุเมทรพิพิธ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย : ข้าพเจ้า
ใคร่จะเรียนตอบให้ทราบว่า ใน การ ที่ จะ
ปรับ ประ ติ บั ดบุคคลเพื่อ สรรพภาพ ของ
ข้าราชการใน กระทรวงมหาดไทยกำลัง
ดำเนินการอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน: กระทั่งถาม
ข้อ ไป ของ นาย รัง สฤษดิ์ เขาวนนะศิริ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร
ถามรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์
เรื่องการบังคับซื้อข้าว

นายรังสฤษดิ์ เขาวนนะศิริ
(พระนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ถามรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์
ดังต่อไปนี้ ด้วยได้มีประกาศของคณะ
กรรมการปฏิบัติการ ให้ยื่น ไปถาม พระ
ราชบัญญัติการค้าข้าว ให้มีการบังคับซื้อ
ข้าวไม่จำเป็นพ่อค้าหรือกสิกร และ
ได้มีแผน การ ผลิต ของ รัฐ ผลิต พระนคร
และจังหวัดอื่นจะ ให้ผู้มีข้าวเหลือบ้างหรือ
บริโภคแล้วให้มาทำสัญญากับนายอำเภอ

ท้องที่ภายในวันที่ ๑-๑๐ พฤศจิกายน
ศกนี้ และต้องให้ชนชาวส่งไปยังองค์
การข้าวเสียดภายใน ๑๐ วันด้วย ซึ่ง
เป็นการเกินกว่าอันแก่ชาวนาผู้เช่น กระตุก
สันหลังของประเทศไทยนี้ จึงขอถามว่า

๑. ระยะเวลาที่กฎหมายนั้น
นัก ชาวนาที่อยู่ห่างไกลจากที่ว่าการ
อำเภอถ้าจะไม่ทราบทันกำหนด ก็
จะต้องถูกบังคับซื้อข้าวในราคาอันต่ำ ซึ่ง
ชาวนาก็ยากจนขึ้น แค้นเสียแล้วก็จะ
ประสพความเสียหายยิ่งขึ้น ท่านจะโดยที่
เวลาต่อไปขอสมควรอีกหรือไม่ ๒. การ
ที่บังคับให้ชาวนาต้องขน เขา ไปส่งยัง
องค์การเองนั้น และภายในเวลา ๑๐
วัน คง กล่าว แล้วด้วย ก็ยัง จะ ทั่ว ความ
เกินกว่าอันอย่างใหญ่หลวง เพราะ
นอกจากจะมาทำสัญญาขายข้าวกับนาย
อำเภอซึ่งที่เกือบไม่ทันแล้ว ชาวนา
ส่วนมากก็ยังไม่มีพาหนะที่จะ ขนส่ง ข้าว
มายังองค์การด้วยซ้ำ บางคนก็ยังไม่
รู้ว่าจะส่งข้าวอยู่ที่ไหน จึงเป็นของ
แน่แท้ว่าชาวนาจะต้องถูกบังคับซื้อข้าว ใน
ราคาอันแน่นอน ท่านจะรักษาผลประโยชน์
กับชาวนาซึ่งชาวนาเขางจะให้หรือซื้อ
เสียได้ ๓. ท่านจะยกเลิกการบังคับซื้อ
ข้าวจากชาวนาจะ ได้หรือไม่เพราะเหตุใด

ไม่ได้มุ่งหมายลงชื่อนานาแล้วไว้ส่งเวลา
การบังคับข้อไปแล้ว เพราะว่าเวลานเรา
รับข้อไว้เกือบเพียงพอแล้ว ข้างเวลาน
อยู่ในมือของพ่อค้าคนกลางทั้งนั้น
สำหรับชวนาทยกานันไดพิจารณา
แล้ววาระไม่พยายามให้ลง แต่อย่างไร
ก็การบังคับข้อชวนาทไว้แล้ว
เวลานักโทษแล้ว

นายรังสฤษดิ์ ชาวณะศิริ
(พระนคร) : ท่านระออกคำสั่งเวลา
การบังคับข้อด้วยหรือไม่ เพราะจะเป็น
ช่องทางในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ซึ่ง
ไม่มีความจำเป็นในการที่จะบังคับข้อแก่
ชวนาทอยู่แล้ว

นายจำลอง ดาวเรือง (รัฐ-
มนตรี) : ได้ส่งไปเมื่อ ๒ วันนั้นแล้วใน
เรื่องการบังคับข้อ

ประธานสภาผู้แทน : กระที่
ข้อไปขอลงนายเกษม ศักดิ์เจริญ ผู้แทน
จังหวัดนครพนม ตามกระทรวง
มหาดไทย เรื่อง การเปลี่ยนตัวผู้ต้องหา

นายเกษม ศักดิ์เจริญ
(นครพนม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ดังต่อไปนี้

๑. หน่วยงานที่รับทราบคำสั่ง
ของสอบสวน กลางได้ รับข้อังการพนัน

รายได้ในชั้นนายสหัส มหาคณ ได้
นั้น ได้รับความตระเวนจากประชาชน
ผู้ทักขยกันขึ้นอันมาก แต่ความทางปฏิบัติ
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ฝากขังผู้ต้องหา
จากกองตำรวจสอบสวนกลางนั้น ยังมี
อะไรเคลือบแฝงอยู่ทางกระทรวงมหาด-
ไทยหรือไม่

๒. ปรากฏว่านายแพทย์ชัช
โชติกเสถียร นายแพทย์โรงพยาบาล
บุฟาลงกระฉูดจับในวงไปกักขัง และ
ทางตำรวจสอบสวนกลางได้ฝากขังไว้ที่
โรงพักพญาไท ครั้นผู้ต้องหาหนึ่งชื่อ
พิมพ์ไยสัชชถามความจริงว่า นายแพทย์
ชัชถูกจับได้ฝากขังอยู่ ที่โรงพักนั้น หรือ
ไม่ ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจกลับปฏิเสธ
บอกว่าไม่ค้ำนายชัช

ความจริงเจ้าหน้าที่ตำรวจโรงพัก
พญาไทรู้จักนายแพทย์ชัช โชติกเสถียร
ดีและเมื่อนายแพทย์ชัชฝากขังกลายเป็น
นายชัชมาแล้วแล้ว กระทรวงมหาดไทย
ทราบหรือไม่ ถ้าทราบจะจัดการอย่างไร

๓. กระทรวงมหาดไทย ได้
จัดการประกันอย่างไรที่จะไม่ให้เกิดการลับ
เปลี่ยนตัวผู้ต้องหาในเรื่องนี้ และจะไม่
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนัน ค้ำโทษหนักขึ้นเป็น
การพนันขึ้นโทษนายชัช

๔. พฤติการณ์ของสารวัตรตำรวจ

โรงพักพญาไทนั้น กระทรวงมหาดไทย
สอยส่วนแล้วจึงให้สถาพรากโค หรือ
ไม้

พระยาสุนทรพิพิธ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวง
มหาดไทยขอคอกเงิน

๑. ไม้มีอะไรเศษขี้แค้น
๒. ทศกัณฐ์ขี้คอกเจ้าหน้าท
ทางโรงพักคอกขี้คอก เจ้าหน้า เพราะผู้
ถูกขี้คอกขี้คอกเงิน โดยเฉพาผู้คอก
อาชระไม่ว่างกรัง ๆ ก็ได้ แต่อย่างไร
ก็ดี นายแพทย์ผู้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
นายแพทย์ผู้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก

๓. กระทรวงมหาดไทย โค เอา
ความรับผิดชอบเรื่องนักเจ้าหน้าท และ
โคผู้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
การคอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก

๔. สำหรับสำรวัดโรงพักพญาไท
นั้นเห็นว้าง ไม้มีโคผู้คอกขี้คอกขี้คอก
คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก

นายเกษม ศักดิ์เจริญ (นคร-
พนม) : ข้าพเจ้าขอชกถามถึงไปว่า
เท่าที่เห็นสอยขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก

การเมืองมาใช้เช่นนี้

ประชาชนสภาผู้แทน : เกี่ยว
คนเกษม ไม้ใช้ชกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก

นายเกษม ศักดิ์เจริญ (นคร-
พนม) : ข้าพเจ้าขอชกถามถึงไปว่า
เท่าที่เห็นสอยขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก

พระยาสุนทรพิพิธ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ข้าพเจ้ามี
ความเห็นใจที่ไม่ให้เอาขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก
ขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอกขี้คอก

นำไถ่ลงไปแล้ว กรมรถไฟก็
ลงมือซ่อมแซมโดยทันที

นายทองดี อิศราวิชวิน (เขียง
ใหม่) : ข้าพเจ้าขอชักข้อไปอีกสัก
หน่อยว่า สหพานบ้านคาราเป็นชีวิตสำคัญ
ที่สุดของราษฎร ทางภาคเหนือไม่ใช่
จังหวัดเดียวที่ข้าพเจ้าเป็นตัวแทนจังหวัด
เขียงใหม่เท่านั้น สหพาน รร. ทรายว่าท่าน
รัฐมนตรีคมนาคมจะให้คำมั่นสัญญาไว้
หรือไม่ ว่า สหพานบ้านคาราจะ เร็ว ร่น
เมื่อไร เท่าที่ทราบเจ้าหน้าที่กรมรถไฟ
พร้อมทั้งพ่อค้าหน้าเลือดพยายามที่จะ
เพื่อแข่งกัน ทำให้การซ่อมแซมสหพาน
ให้ล่าช้าเข้าหึ่งเล็กน้อย ขอให้ท่านรัฐ-
มนตรีให้คำขอยืนยันว่า เมื่อไร
สหพานบ้านคาราจะ เร็ว ร่นกัน

นายชาติ เวชประสิทธิ์ (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
โดยเฉพาะกระทรวง คมนาคม และ กรม
รถไฟมีที่นั่งสนใจอย่างใกล้ชิด และ
คิดว่าให้การซ่อม สหพาน บ้านคารา จะ เร็ว
ขึ้นในราวปลายเดือนมกราคม

นายทองดี อิศราวิชวิน (เขียง
ใหม่) : ถ้าพวกท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมให้คำมั่นสัญญาว่าจะ
ซ่อมให้ เร็ว ร่น ภายใน เดือนมกราคม

หรือปลายเดือนมกราคมแล้ว ข้าพเจ้าก็
รู้สึกพอใจ

ประธานสภาผู้แทน: กระทั่งข้อไป
ของนายเชอ ต้นเมือง นายสวัสดิ์
คำประคอบ นายประมวด กลมมาชัย
สามท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรฯ วันนั้นทั้งรัฐมนตรีว่าการและ
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ต่างก็ไม่มา ดังนั้น
ก็ไม่มีผู้คอย ขอเลื่อนไปวันพรุ่งนี้
กระทั่งข้อไปของนายประสาท ไชยระโท
ผู้แทนจังหวัดยะลา ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมเรื่องรถไฟ สาย หาด-
ใหญ่—สุโขทัย

นายประสาท ไชยระโท (ยะ-
ลา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่า

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมตั้งต่อไปนี้ คือ

ด้วยปรากฏว่าประชาชนผู้โดยสาร
รถด่วนสายใต้ ซึ่งออกจากสถานีธนบุรี
ในวันศุกร์ และถึงสถานีหาดใหญ่ใน
วันเสาร์ ซึ่งจะต้องเดินทางข้อไป
โดยขบวนรถไฟสายหาดใหญ่—สุโขทัย-
โคกลก ต้องหยุดรถตลอดที่หาดใหญ่เป็น
เวลาถึง ๓ วัน จึงจะมีรถให้จากหาดใหญ่
ไปสุโขทัยในวันอังคาร ทำให้
ประชาชน ไม่ได้รับความสะดวกในการ

เดินทางและในกรณีค่อในทาง การค้า
ของประชาชน ตลอดจนการสื่อสารทาง
ไปรษณีย์ของเอกชนและทางราชการ
ล่าช้า

ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถาม รัฐบาลว่า
ถ้ารัฐบาลจะเปลี่ยนวันเดินทางสายหาค-
ใหญ่ — สุโขทัย-โกลก เฉพาะช่วงออกจาก
หาคใหญ่ ตอนเช้าวันเสาร์และกลับจาก
สุโขทัย-โกลกในวันอาทิตย์ เป็นผล
จากสถานีหาคใหญ่ในคอนเช้าวันอาทิตย์
และกลับจากสุโขทัย-โกลก ในวันจันทร์
๒๕๕๕
ทั้งนี้เพื่อความสะดวกของประชาชน จะ
ได้ไม่ต้องรอรถอยู่หลายวัน และเพื่อ
ประโยชน์แก่ทางราชการด้วย จะได้
หรือไม่ ถ้าได้จะเริ่มปฏิบัติตั้งแต่เมื่อใด

นายจิต เวชประสิทธิ์ (รัฐ-
มนตรี) ช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กระทรวงคมนาคม ชุดคล้ายจะยังไม่
ได้ เพราะถ้าเปลี่ยนวันเดินทางรถ
ตามที่ตั้งกระทรวงคมนาคม โดยสาร
เดินทางโดยขบวนรถด่วน วันศุกร์ ซึ่งมี
ส่วนน้อยจะได้มีความสะดวกขึ้นบ้าง
แต่ถ้าโดยสารส่วนมากจะไม่ได้ มีความ
สะดวกเพราะทั้งสองขบวน เช่นนี้
โดย ขบวนรถด่วน คือ ขบวนรถด่วนไป
สุโขทัย-โกลกและกลับที่ หาคใหญ่ พุธ วัน

ก็ควรเดินทางโดยรถด่วนออกจากสถานี
ธนบุรีได้

นายประ สาท ไชยะโท
(ยะลา) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า ถ้าหาก
ทางกระทรวงคมนาคมจะคิดให้มีรถเดิน
ประจำทุกวันจากสถานีหาคใหญ่กับสุโขทัย
โกลกทั้งไปและกลับมาให้ออกจากสุโขทัย-
โกลกทุกวันและออกจากหาคใหญ่ทุกวัน
จะได้หรือไม่

นายจิต เวชประสิทธิ์ (รัฐ-
มนตรี) : ในขณะนี้กรมรถไฟกำลัง
พิจารณาจะจัดเดินรถจากสุโขทัย-โกลก
ทุกวันอยู่แล้ว คิดว่าในไม่ช้าก็ควรจะหมด
ปัญหาที่ท่านผู้ซึ่งกระทรวงคมนาคมได้

นายประ สาท ไชยะโท
(ยะลา) : ความที่ท่านรัฐมนตรีช่วย
ขอถามว่าให้มีรถเดิน ระหว่าง หาคใหญ่
กับสุโขทัยโกลกเดินทุกวันนั้น ข้าพเจ้า
ใคร่ขอทราบว่าท่านจะให้เดินกี่ ถ้าหนด
แน่นอนตั้งแต่เมื่อไร

นายประจิต เวชประสิทธิ์
(รัฐมนตรี) : ในขณะนี้ข้าพเจ้าเสียใจที่
จะเขียนให้ทราบแน่นอนไม่ได้ว่าจะเริ่ม
เดินเมื่อใด

ประธานสภาผู้แทน : จะรับ
ข้อไปของนายอื่น ขึ้นการตั้งถาม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่องเกี่ยวกับฐานะของครู

นายขุน สืบนุการณ (สินทร):

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ดังข้อเขียน

๑. เนื่องจากฐานะของครูรัฐบาล
ไม่ค่อยจะดีขึ้น จึงเกิดการน้อยเนื้อต่ำใจ
แล้วลาออกเป็นจำนวนมาก ขอทราบว่า
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นต้นมา
จำนวนที่กระทรวงศึกษาธิการลาออก
มีจำนวนเท่าไร และกระทรวงศึกษา
หรือไม่ ทั้งในหัวเมืองและในกรุงเทพฯ
ถ้าไม่พอ ท่านได้พิจารณาแก้ไขประการ
ใดอย่างไร

๒. ครูรัฐบาลที่เรียนสำเร็จวิชา
ครูแล้ว ถือว่ามีความรู้พิเศษคนหนึ่ง
แต่รัฐบาลหาได้ศึกษาช่วยเหลือสนับสนุน
ครูเหล่านั้นแต่ประการใดไม่ ฉะนั้นจึงมี
การลาออกกันเสมอๆ เพื่อดูเป็นการช่วย
เหลือและสนับสนุน ขอเรียนถามว่า
ครูที่เรียนสำเร็จวิชาครูแล้ว รัฐบาลจะ
ได้ค่าวิชาเหมือนกับกระทรวงอื่น ๆ ะ
ได้หรือไม่เพราะเหตุใด

นายวิมลชน นมกพันธ์ (วิมล-
ชนทร) : ขออนุญาตตอบว่า ๑. ใน
กิ่งนี้

๑. ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘

เป็นต้นมากระทรวงศึกษาธิการได้
ใน ครูของรัฐบาลทั้งในส่วนกลางและ
ส่วนภูมิภาคที่ออกใบแล้วทั้งสิ้น ๓๘๘๘
คน แต่กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุเข้า
ใหม่ถึง ๒๗๘๘ คน ขณะนี้ครูโรงเรียน
รัฐบาลทั้งในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค
มีจำนวนพอกับจำนวนคน

๒. ครูโรงเรียนรัฐบาลที่สำเร็จ
วิชาครูนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้
ช่วยเหลือสนับสนุนอยู่แล้ว ส่วนที่สำเร็จ
ต่ำกว่าได้ประกาศนียบัตรครูมูล ครู
ประถม หรือครูมัธยม ก็ได้ให้รับ
เงินเดือนตามชนิดข้อ ๓๐, ๕๐ และ
๘๐ บาท ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ออกจาก
หน้าที่ครูไปนั้นก็มีอยู่บ้างเช่นบรรณาธิการ
ผู้ที่ไม่ชอบงานในหน้าที่ ครู หรือได้ รับ
ประกาศนียบัตร หรือ ไปอยู่ ทาง อื่น กล่า
ออกหรือโอนไปทำงาน ตามที่ควรจะมีและ
ความสมัครใจของเขา

นายขุน สืบนุการณ (สินทร):

เฉพาะข้อ ๑ ขอชักว่า ตามที่ครูรัฐบาล
ขอรับค่าวิชาเช่นเดียวกับที่ออกใบแล้วจำนวน
๓๐๐ บาท และกระทรวงได้มีเท่าเทียม
ขอถามว่า เงินที่รับออกนี้เงินผู้ศึกษา
ให้รับได้หรือไม่ ถ้ารับได้ก็รับได้หรือไม่
เพราะค่าวิชาที่รับออกนี้ผู้ที่ยังรับ
ไม่

เป็นผู้ที่สอบวิชาชุดใดแล้วก็ตามแล้ว
ตำแหน่งใหม่ ขณะการสอบเด็ก
นักเรียนจึงมีความรื่นเริง จะเห็นได้ว่า
เด็กตัวเมื่องเข้ามาสอบกรุงเทพฯก่อน
เหลือเกิน เพราะขณะนั้นชากทราวยว่า
ครูทดลองไปกับครูที่รับใหม่ คุณววมเทยขย
เทากันได้หรือไม่

ข้อ ๒ เฉพาะครุทมิววม คือ ป.ป.
ป.ม. เหล่านี้ เทาที่ชากทราวย เขา
รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจมาก แต่ครูชวลิตก็
สนับสนุน เทาที่รัฐบาลตอบว่าได้สนับสนุน
ครุ ป. ๓๔ แล้ว ป.ป. ๕๐
ป.ม. ๖๐ นั้นไม่ใช่เงินค่าวิชาของเขา
เขา เป็นเงินชดทอนพิเศษอย่างครุ
บางคราว บางคนสอบได้แล้วถึง ๒-๓
ปี จึงได้สอบรับ ก็ได้เหมือนเช่นชากทราวย
ทราวยแดงไปว่าเฉพาะค่าวิชาจะแน่หรือ
ไม่ เมื่อได้ ไปรอให้เขาทำเรื่อง ทั้งใน
วิชาการวิชาการใดหรือไม่

นายวิโรจน์ กมลพันธุ์ (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ):
จำนวนครูที่ออกไปและเข้ามาใหม่ก็ตาม
ว่าคนผู้ถือสิทธิ์และผู้ที่เข้าจะผลผลิตกัน หรือ
ไม่ ชื่อนั้นชื่อเรียนจนแห่งวิชาออกและเข้า
เราเปรียบเทียบกับครูที่รับคือไม่ได้ แต่
มีรับเทียบผลผลิตที่รับใหม่ ได้ ๒๗ ๗๕
กว่าผู้ที่ออกไปแล้ว เพราะเหตุว่ารับผล

และผู้สำเร็จ ออก จากที่ ฟาลง กรม เป็น
จำนวนมาก ผู้ที่ออกจากโรงเรียนฝึกหัด
ครูก็มาก ส่วนที่เก็บส่วนนี้หรือ ไม่อยู่ที่
ความชำนาญ ครูที่เข้าแล้ว ๗๕ คนที่น้อย
แต่มีความรักที่เอาใจใส่ได้ ส่วนที่
เงินเดือนที่รับให้ผู้ที่สำเร็จนั้น เราเตรียม
ไว้แล้ว สำหรับประจำคนยี่สิบครู แต่
ขีญญาเราเพิ่ม ให้ผู้ที่สำเร็จ ขีญญา
อ.บ. เราเพิ่มให้เขานวชา ขรรวมค่าเรา
มีระเบียบควบคุมอยู่ว่า มีความรู้ช้อย่างนั้น
ต้องบรรจุให้เช่นนั้นเราเพิ่ม ให้คนแก่
อย่างอื่นนั้นไม่สมควร แต่ข้อที่รับของว่า
ถ้าได้วิชาครแล้ว กระทรวงศึกษาธิการ
บรรจรรู้ให้ตามนั้น แต่ที่ขอบรรจุนั้น
เพราะเหตุว่างบประมาณไม่มี งบประมาณ
มีตำแหน่งว่างแล้วก็บรรจุทันที ทั้งนี้
กระทรวงศึกษาธิการไม่พอใจ พยายาม
บรรจรรู้ประจำคนยี่สิบไว้เป็นโอกาส
แรกเสมอ

นายอิน สิบนการณ (รัฐมนตรี):
เฉพาะข้อ ๑ ข้อที่เล็กเล็กน้อยคือเฉพาะ
ครู ชากทราวยว่าเมื่อเฉพาะกรุงเทพฯ
ส่วนน้อย ถ้าเรารักษาตำแหน่งนั้นให้ครู
มีค่าความรู้ ถ้าเราต้องการรับคนที่สนับสนุน
ให้ครูมีค่าความรู้สูงนั้นจะมีวิชาจนมาช
อันนั้นถ้าเป็นได้ก็รับผลผลิตที่เล็ก ๆ นั้น
ได้หรือไม่

นายโรจน กมลพันธุ์ (รัฐ-
นครช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
การที่โรงเรียนผลิตครูนั้นทาง รัฐบาล
ขอสงวนไว้ ถ้าหรือจะแข่งขันกับเอกชน
ได้ให้การอบรม และฝึกหัดให้ถึงขนาด
การที่จะให้บุคคลไปทำโรงเรียนผลิตครู
นั้นเกรงว่า จะไม่ได้มาตรฐานตามที่
ต้องการ

ประธานสภาผู้แทน : ทมก
วาระกระทู้ คือขอยกให้ที่ประชุมพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฯใหม่ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๙๐ เพื่อพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ ที่ ๓ ขอเชิญกรรมการเข้า
ประจำที่

(กรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : ก่อนที่
จะดำเนินการพิจารณาพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้รับข้อมติของนายอรรถ
สิงหนครมีความว่า ขอเสนอให้ส่งร่าง
พระราชบัญญัติฯใหม่ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๙๐ ซึ่งพิจารณาเป็นลำดับ
แรกต่อจากวาระกระทู้ นั้นไปยังคณะ
กรรมาธิการเพื่อพิจารณาอีกตรงหนึ่ง
คืนกรรมาธิการชุดเดิมนี้ ผู้ใดคนผู้
เกี่ยวข้องลุกก่อนแล้ว

นาย อ้นทร สังหเนตร
(โฆษกสภา) : ทมกขออนุญาตให้
ถือสำเนากรรมาธิการฯ ชุดนี้ไปขยาย

ระกล่าวไปมาก แต่ความแก้ไขก็ตาม
รายงานการประชุมจะเห็นได้ว่า ในวันนี้
มีหลายข้อที่ควรลงมติในมติที่แล้วมา
เช่นเฉพาะมาตรา ๖ มีถึง ๓ ข้อ คือ
การทำและถอนอายุศาลล่าง และ ๒.
การสัมปทานทำไม้ทิวไป ๓. ทำฟัน
และในการลงมติปรากฏว่า ได้ลงเฉพาะ
สัมปทานทำไม้ทิวไป แต่ข้ออื่นยังไม่ลง
กัน และในวันนี้ไม่มีแทนสพรรค
นครสวรรค์และมหาสารคาม กฤษ์แจ้งใน
ข้อเหล่านี้ และท่านประธานได้ชี้ขาด
แล้วซึ่งจะแก้ไขอะไรไม่ได้ ท่านประธาน
ได้ชี้ขาดว่า ได้ลงมติไปแล้ว จนมีท่าน
ผู้แทนราษฎร ขอโทษคือคุณไสว ถึง
กับขอให้ลงมติดังใหม่กว่ามาตราอื่นยังไม่
เสร็จอย่างนั้นเช่นกัน และนอกจากนั้น
ท่านสมาชิกทั้งหลายก็เห็นว่าความที่ลง
มติไปนั้นยืนยันข้อความสำคัญซึ่งจะเปลี่ยนแปลง
แปรปรวนแห่งการข่าไม้ ก็พิจารณาของ
ข่าไม้หลายอย่าง เช่นการถือว่าไม้สัก
ทุก ๆ แห่งเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก.
เช่น ไม้สักเป็นต้น และนอกจากนั้นได้
ติดตามที่ลงมติไปแล้วว่าความที่ขอถอน
มากหลาย เช่นการเอาถ่าน การทำฟัน
และอีกทั้งขอสัมปทาน ข่าพริกขี้หนูว่า
แล้วแต่จะกระทำก็แล้วแต่จะพึงเห็น
ข้าพเจ้าขอเสนอมาขอให้ตั้งเรื่องเหล่านี้

นโปยงักรรมาธิการเสีย ทั้ง หมกต กวาร์ระ
ให้พระราชบัญญัตินั้นตกไป ข้าพเจ้าขอ
ว่าถ้าขึ้นพิจารณาต่อไป พระราชบัญญัติ
นั้นจะตกไปประเดี๋ยวเวลาของสภาเปล่า ๆ ึ่ง
ใครเสนอขึ้นมา ความสำคัญมากกว่า
ท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่า การประชุมวัน
นั้นเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงเสนอขึ้นมา

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(กรรมาธิการ) : ในการเสนอร่างพระ-
ราชบัญญัติต่อขึ้นให้กรรมาธิการพิจารณา
ใหม่นั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทำไมได้
เพราะว่าประเพณีของเรานั้น ในการ
พิจารณาวาระที่ ๒ ต้องพิจารณาเรียง
ลำดับมาตรา และ ญัตติใด ซึ่งพิจารณา
เสร็จแล้วก็ไม่รื้อฟื้นมาพินิจกันอีก และ
พูดลงเรื่องไม่ชักความเรียงยมาตรา ๔
ไม่ใช่มาตรา ๖ แต่การโกลาหลที่คน
นั้นอยู่ในมาตรา ๖ ซึ่งสภาได้พิจารณา
ไปแล้ว ถ้าหากว่าสภาจะให้ร่างพระ-
ราชบัญญัตินั้นกลับคืนไป ให้กรรมาธิการ
พิจารณาใหม่ ก็ขอสาธิต

ประธานสภาผู้แทน : ตามที่
ท่านช่นาง ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าทรงนี้ คือ
ว่าความข้อบังคับของสภานี้แทน ข้อ ๔๑
มีความว่า ในขณะที่พิจารณาวาระที่ ๒
ให้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา แต่

ว่าข้อบังคับของพวกสภานี้คำว่า ในวาระ
ที่ ๒ มีบัญญัติได้เอง ก็ให้ส่งไปกรรมา-
ธิการอีกได้ แต่ของเราไม่มี แก่โดย
อาศัยเขาทำไป ข้อ ๒๗ ข. เพราะ
ฉะนั้นจะถูกหรือไม่ถูกก็แล้วแต่ที่ประ-
ชุม ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นสมควร ก็ขอยืน ตั้งพระราชบัญญัติ
เข้าใหม่ กลับคืน นโปยงักรรมาธิการ
ใหม่ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๕๐ นาย)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่
เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๒๕ นาย)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า
ตกลงส่งคืนไปยังกันใหม่

นายตุสิต บุญธรรม (กรรมา-
ธิการ) : กรรมาธิการชุดนี้ตั้งไปจากสภา
โตมีผู้แทน ของรัฐบาลที่มีความเชี่ยวชาญ
ชำนาญในการนี้ไม่รวมด้วย ข้าพเจ้าเคย
กล่าวไว้ว่า คณะกรรมาธิการชุดนี้มีผู้
เชี่ยวชาญเข้าไม่รวมด้วย ทั้งผู้เสนอ
เข้าไม่เข้าพิจารณาด้วย กรรมาธิการ
ได้พิจารณากฎหมายนี้ด้วยความเที่ยง
ธรรม เช่น ธรรม พิจารณาให้เป็น
ประโยชน์ต่อคนยากคนจนทั้งหลาย รน
กระทั่งทำให้บุคคลบางคน ซึ่งมีผล
ประโยชน์กลับขึ้นมาได้รับกฎหมายด้วย

นั้นว่า เป็นกฎหมาย เกี่ยวกับ คอมมิวนิสต์
กรรมวิธีการ ชุดนี้ รู้สึกว่า ได้ทำงานเป็น
อย่างดีที่สุดเท่าที่ทำได้ แต่ว่าสภาลงมติ
ให้ ส่ง กลับคืน พิจารณาใหม่ คณะ
กรรมวิธีการชุดนี้ รู้สึกเสียใจว่า ไม่อาจ
ที่จะพิจารณาบทความข้อหนึ่งข้อใดซึ่งจะ
กลับกลายเป็น ประโยชน์ แก่บุคคลที่มี
ความเห็นในทางส่วนตัวยิ่งกว่าประโยชน์
ส่วนรวม เพราะฉะนั้น ในฐานะที่
ข้าพเจ้าเป็น ประธานกรรมวิธีการ ขอ ลา
ออก เพราะไม่อาจจะรับไว้ได้

ประธานสภาผู้แทน : ลาออก
ทั้งชุดหรือ

นายคูสิต บุญธรรม (ประธาน
กรรมวิธีการ) : ลาออกทุกคน

ประธานสภาผู้แทน : เกยวณ
เมื่อกรรมวิธีการชุดเก่าลาออก เป็นความ
จำเป็นจะต้องตั้งใหม่ สิทธิของเขาจะ
ออกได้ เขากันใหม่ก็อีกที ขอถามก่อน
ว่าจะแยกกัน ชุดใหม่จะแยกกัน

นายอินทร สิงหนไตร (เชิญ-
ใหม่) : เอาเท่าจำนวนชุดเดิม ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ๑๑ คน
แล้วก็จะเขาอย่างไร ตามข้อบังคับขอ
ว่าให้เสนอใหม่ เว้นไว้แต่ที่ประชุมจะ

ลงมติเป็นอย่างอื่น

นายไสว สุทธิพิทักษ์ (นคร
ศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอข้อมติสภา
นำก่อนว่า ที่ส่งไปให้กรรมวิธีการพิจารณา
ใหม่ พิจารณาเรื่องอะไร ทั้งฉบับอย่าง
นั้น หรือ แล้วท่านจะตั้ง กรรมวิธีการ
๖-๗ คนเสียก่อน ตกกลางพิจารณา
อย่างไร จะยกใหม่ทั้งฉบับข้าพเจ้าไม่
เห็นด้วยทำอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : ที่ท่าน
เห็นด้วยหรือไม่ก็แพ้ไปเดี๋ยวนี้ ก็ประชุม
ลงมติให้ย้อน ไปใหม่ ก็จะต้อง พิจารณา
กันใหม่ แล้วแต่กรรมวิธีการ ชุดใหม่จะ
เอากันอย่างไร เรามาพิจารณากันให้ชัด
วาระที่ ๒ อีกครั้ง ต้องมีกรรมวิธีการ
เสียก่อน

ร.ต.อ. อภัย สงเคราะห์ราษฎร์
(พระนคร) : เท่าที่เรากำลังในสภา
สมัยก่อนนั้นว่า เรากำลังไปแล้วถึง
มาตรา ๖ ก็แปลว่าเป็นพื้นไม้ไป เมื่อ
เป็นเช่นนั้น ในการตกลง ของ สภา ก็ไม่มี
ผลอย่างไร มันอาจจะเป็นผลอย่าง
สิ่งไรที่เราได้ผ่านไปเรียบร้อยแล้วก็ต้อง
เป็นไป ไม่ต้องมาพิจารณากันใหม่ จึง
จะถูก เพราะฉะนั้นขอให้ผ่านไปเสียดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน : ผลระ
เป็นอย่างไรมันก็ไม่มี แต่เป็นสถิติและ
โอกาสของเขาที่จะทำได้ และที่ประชุมก็
เห็นตามเขาเสียด้วย ที่ประชุมให้เขา
เสียด้วย เพราะฉะนั้นมันจะเป็นอย่างไร
ก็ตามเรื่อง เถาตานนท์

นายसानนท์ สายสว่าง (นคร
ปฐม) : ข้าพเจ้าขอเสนอกรมวิชาการ
๘ นาย

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : ระเสนอ
ไม่ขึ้นประศุหรือระเสนอไม่หยุด

นายसानนท์ สายสว่าง (นคร
ปฐม) : เสนอครบแล้วยกที่ไม่มีการลง
มติ

ประธานสภาผู้แทน : นาย
सानนท์ บอกว่าครบ ๘ คนแล้วก็ไม่ต้อง
ต่อไป เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างใดข้าพเจ้าคิดว่าที่ประชุมอนุมัติ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) :
ข้าพเจ้าขอเสนอนายบุญเทียร ทองสวัสดิ์
(มีสมาชิกรับรอง)

นายसानนท์ สายสว่าง (นคร

ปฐม) : ข้าพเจ้าขอเสนอคุณหลวง
สำราญ ฯ

(มีสมาชิกรับรอง)

ขุนขจิตสารกรรม (สิงห์บุรี) :

ข้าพเจ้าขอเสนอคุณกุศล บุญธรรม หวัง
โรว่าคงจะมีใจกว้างขวางพอ

นายกุศล บุญธรรม (ปราจีน
บุรี) : ขอขใจให้เสนอเป็นอันมาก แต่
ข้าพเจ้าขอรับไม่ได้

พลเรือตรีถวัลย์ อังรณาวา-

สวัสดิ์ (นายกรัฐมนตรี) : ทางรัฐบาล
ขอเสนอ ๔ นาย คือ พระสกลพระเชียนภิก
ษานายถวิล สุนทรสารทูล พระรชชกษร
นายสมบุรุษ ผลิตกลาง

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อกัน

ใครเสนอหลวงสำราญ ซ้ำกันไปแล้ว

นายประยูร วิมุกตาคคม : ข้าพเจ้า
ขอเสนอนายอินทร สิงหนตร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายไสว สุทธิพิทักษ์ (นคร
ศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
วิภากร บุญศรี วิ่งซ้าย

(มีสมาชิกรับรอง)

ร.ต.ท. เสวีศรี ชุมแจวงบัว

(มีสมาชิกรับรอง) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ร.ต.
อารุบุตร เวียงสุวรรณ

มีสมาชิกบรรด

นายเยอ พลจันทร์ (เพชรบุรี):

ข้าพเจ้าขอเสนอนายทองกี อิศราชวน

นายทองดี อิศราชวน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าขอความกรุณาถอนตัวออก และขอเสนอ นายไฉ่ สัทพิทักษ์ มีสมาชิกบรรด

ประธานสภาผู้แทน : ครบ นายแล้ว เชิญเลขาธิการอ่าน

ผู้ทำการแทนเลขาธิการรายชื่อ

- กรรมการวิสามัญ ๑. นายขจรเทพทองสวัสดิ์ ๒. พระมงคลเทพมุนี ๓. นายสมิขรณ์ ณ ถลาง ๔. พระรุกชอกจร ๕. นายถวิล สันทรศารทูล ๖. นายอินทร สิงหนคร ๗. นายวิภาต ขุนศรีวงศ์ชาย ๘. ร.ท. จารุยศิริเรืองสุวรรณ ๙. นายไฉ่ สัทพิทักษ์

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร):

ข้าพเจ้ามีความสงสัยให้กรรมการพิจารณาใหม่ มีการตั้งกรรมการใหม่เนื่องจากประธาน ฯ ไม่ใช่ให้ข้าพเจ้าพูด ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายคล้าย ๆ กัน คือได้รู้ว่า ทนาคของกรรมการชุดใหม่มีระพิจารณาพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่ต้นหรือว่าพิจารณาตั้งแต่มาตราที่ยี่ไม่ผ่าน มาตรา ๒ แล้วข้าพเจ้าจะขอประธาน ฯ ว่าจะอย่างไรกันแน่ พิจารณาใหม่ทั้งฉบับ

นั้นไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าส่งกลับไปเพื่อพิจารณา เมื่อพิจารณาแล้วพิจารณาในวาระที่ ๒ ก็มาตราที่ยี่ไม่ได้พิจารณาอะไรกันอย่างไร แม้กรรมการจะถอนชื่อท่านประธาน ฯ ช่วยกรุณา

นายอินทร สิงหนคร (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าได้เสนอไว้แล้ว พิจารณาทางลับ คือเสนอกลับไปลงมติข้งลับแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเสนอให้ส่งกลับไปข้งลับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง): ตามข้อบังคับข้อ ๔๒ "ถ้าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยว่าแปรญัตติหรือที่มีการแก้ไขในมาตราใดแล้ว มิให้สมาชิกเสนอ หรือแปร ญัตติ เพื่อเปลี่ยนแปลงมตินั้นอีก" ข้อบังคับข้งลับไว้แล้ว เพราะฉะนั้นถึงลงมติไปแล้วตั้งแต่มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๒ ลงมติก่อนไปแล้ว เพราะฉะนั้นข้อบังคับมาตรา ๗ ไปจนถึงมาตราสุดท้าย ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้อ ๔๒ ไม่มีอะไรอีก และความจริงไม่เคยมักจะหมายถึงส่งกลับไปข้งลับนี้ อย่างกฎหมายประมวลผลากะส่งกลับไปให้ แต่กรรมการไม่เห็นด้วย คราวก่อนหมดอำนาจ ใช้ไม่ได้สักข้อข้งลับ

ว่ากฎหมายฉบับนี้มีประมาณ ๑๐๐ มาตรา ไ้ส่งไปแล้วเกือบ ๑๐๐ มาตรา แล้ว ทั้งเรื่องเสนอข้อไปหรือไปส่งโมฆะเสียอย่าง สักากเส้นอนุมัติเข้ามาทั้ง ๔ ฉบับ ข้าพเจ้าคิดว่าเห็นแยกอย่างที่ทำไม่ได้ และคงรอเวลาที่ข้าพเจ้ามาอยู่สถานที่นั้น เป็นเวลาหลายปี ไม่เคยเห็นแยกอย่างเช่นนั้น ถ้าหากว่าท่านประธานกรรมการและปลัดฯ ให้อำนาจ กรรมาธิการ ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมาธิการไม่มีอำนาจพิจารณาเช่นนั้น เป็นแต่เพียงที่สถานี และเคยชวนสมาชิกท่านอื่นอย่างไรก็ตามความเห็นของข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้นว่า สิ่งใดที่เสร็จไปแล้วก็ให้เสร็จไป จะขอแก้ข้อที่ไม่ได้ ถ้าอนุญาตให้ท่านนั้นได้ในกรณีเช่นนี้แยกข้อที่ระบอบพระราชบัญญัติทุกพระราชบัญญัติในมาตราข้อย่อย ๗ อาจคว้ามารวมสักข้อของพระราชบัญญัติใด ๆ ก็ได้ มีโอกาสให้มาก ข้าพเจ้าเห็นว่าเขยื้อนไม่ได้ว่า จะปลัดฯ ให้คณะกรรมาธิการไปเปลี่ยนแปลงอีก แต่ถ้านักวิชาการขอเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือข้อของกรรมาธิการแจ้งอยู่แล้ว และคงจะ

กรรมาธิการก็จัดแจ้งอยู่แล้ว และข้าพเจ้าไม่ขอการให้แยกฉบับขึ้นมาในขณะที่ยังพิจารณาถึงกรรมาธิการท่านอยู่นั้น

ประธานสภาผู้แทน : เหตุผล

ท่านว่าคงงั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น เนื่องมาจากข้อบังคับที่คณะกรรมาธิการมาอ่าน ข้าพเจ้าเพิ่งแล้ว ข้อบังคับที่ ๒๗ ข. มีข้อความแปลไปอย่างนั้นเหมือนกัน ข้อ ๒๗ มีข้อความว่า เมื่อที่ประชุมมีมติลงชื่อขออนุมัติใด มีให้ส่งมาติดเส้นอนุมัติอัน เว้นแต่ญัตติ ก. ขอนแปรญัตติเฉพาะที่มีใช้กฎหมาย จ. ขอให้ส่งข้อมติไปยังคณะกรรมาธิการ คำว่าญัตติใดในที่นี้ ระบอบพระราชมาตรา ข้อย่อยแล้ว มันเป็นอย่างนั้น แต่ที่ท่านข้าพเจ้าพูดว่าไม่ได้ ก็ประสพกับข้อขัดข้องไม่ได้ ต้องเป็นเรื่องของกรรมาธิการแปรมา แล้วทำรายงานเสนอมา ไม่เอาละ ผ่านไป

คือไปขอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าพระราชบัญญัติที่ส่งมาจะหารือกันหรือไม่ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ขอนนามท่าน ตั้งว่าวอ อ้างข้อ

๓๒๓๔

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติตำรวจและห้ามกักกันชาว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

เพื่อวางข้อกำหนดไทยผู้ลักลอบนำชาวออกนอกราชอาณาจักรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติตำรวจและห้ามกักกันชาวได้กำหนดไทยผู้ลักลอบขนย้ายชาวออกนอกเขต ซึ่งคณะกรรมการประกาศกำหนดไปทางทะเลหรือเพื่อออกนอกราชอาณาจักรไว้อย่างสูงแล้วก็ตาม ผู้กระทำความผิดได้เกรงกลัวไม่ ยังมีการลักลอบนำชาวออกนอกราชอาณาจักรอย่างมากมาย จนเห็นเหตุให้รัฐบาลไม่สามารถส่งข่าวให้สหประชาชาติได้เท่าที่ควร และเป็นเหตุอันสำคัญที่ทำให้ประชาชนบางส่วนของประเทศไทยออกข่าว ผู้ที่แยกแยะระหนักสุขขยเวรณด้วยความหนักอกหนักใจคือชาวนา ถ้ายังมีกรลักลอบนำชาวออกนอกราชอาณาจักรอยู่เช่นไทยไม่คิดแก้ไขเป็นการควนแล้ว อาจระเกศเหตุการณอื่นเป็นผลเสียหายแก่ประเทศชาติอย่างร้ายแรง จึงเห็นควรกำหนดไทยผู้ลักลอบนำชาวออกนอกราชอาณาจักรเสียใหม่ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นบทเกรงกลัวแก่ผู้กระทำความผิด ส่วนรายละเอียดและเหตุผลนอกจากนี้ ระบุได้ฉบับรายในที่ประชุมสภา ฯ ต่อไป

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติตำรวจและห้ามกักกันชาว

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

.....
.....
.....
.....

นายชน อยู่ถาวร (ช่างทอง):

ข้าพเจ้าขอเสนอเพิ่มเติมอีก ที่เสนอ
พระราชบัญญัติคนมากนอกระบบจากว่า สถาบัน
กียออเมริกันแล้วว่า การลกลอยนำข้าว
ออกนอกระบบแต่กรณีของชกนก็ยังมี
อยู่ การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่
ก็ไม่สามารถระงับชกนการลกลอยให้เขา
อย่างงไปได้ ข้าพเจ้าได้ใคร่ครวญถึงเหตุ
ผลว่า เหตุใดการลกลอยจึงมีมากขึ้นเท่า
ที่เห็นอยู่ในเวลานี้ เหตุผลเนื่องมาจากว่าผู้
ปฏิบัติงาน เช่นพนักงานเจ้าหน้าที่ แม้จะมี
รางวัลที่จะปฏิบัติ ในการที่จะทำหน้าที่ ใน
การชกนการลกลอยเขาข้าว ออกนอกระบบ
ประเทศเช่นเรื่องสำคัญ ในการที่จะระงับ
ให้กำลังให้แก่เขา ถ้าหากว่าเราจะให้หัน
ทางเช่นกำลังแก่พนักงานปฏิบัติงาน
ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าจะมีประโยชน์
ในการชกนการลกลอยได้บ้าง นอก
จากนั้นแล้ว เท่าที่ข้าพเจ้าเสนอพระราช
บัญญัติฉบับนี้แล้วโดยทั่วไปได้แก่ไชพระ
ราชบัญญัติ ล้า รวง และ ห้ามลักกิน ข้าว
ฉกนแล้วมานั่งเล่นแต่จะแก้ค่าปรับ
โดยทั่วไปใหม่ที่เคยค่าปรับมีเพียงปรับ
กึ่งบาท ๕ พันบาทหรือหมื่นบาทเท่านั้น
ค่าปรับที่มีอยู่ในกฎหมายก็ไม่สามารถ
จะ ทำให้พนักงานที่กระทำ ลักลอบ ข้าวออก

นอกระบบเกรงกลัวได้ ถ้าหากว่าเรา
ปรับให้สูง กว่าเท่าที่เห็นอยู่ คือที่ ข้าพเจ้า
เสนอ มาให้ปรับ ๑๐ เท่าของ จำนวน
ราคาข้าวที่นำออกแล้ว และในจำนวน
๑๐ เท่าที่ถูปรับ ชกนให้ เห็นสิ้นชนแก่ผู้
นำจ่ายเพื่อ เช่น ถ้าถึง โรงแปรรูปงาน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่อไป และนอก
จากนั้นแล้วข้าพเจ้าใคร่ขุไว้ ขอให้ส่ง
ถอนใบประกาศนียบัตร เรือเดินทะเล
ชายฝั่งของผู้นำข้าวออกนอกระบบเสีย
ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้พนักงานเรือได้พยายาม
ระมัดระวัง ในการที่จะรับ ทุกสินค้าที่ชกน
ห้ามในเรือชนด้วย นอกจากนั้นแล้ว
ข้าพเจ้าได้คำนึงถึงว่า เช่นเช่นต้นว่า
ข้าวที่ลกลอย ออกนอกระบบ ว่าพ่อค้าได้
สิ้นชนอย่างแรง เมื่อเช่นนี้ทำให้
เจ้าหน้าที่ บางคน ทำการท จริต เกิด ชน
จึงเห็นว่าเราใคร่ขุกฎหมายยกค่าปรับให้
เป็นรางวัลแล้ว เขาก็หันมาเอาค่าปรับที่
กว่าเอาสิ้น ชน จากพ่อค้า ซึ่ง เป็น การเลิก
กฎหมาย เมื่อเช่นนี้ข้าพเจ้าหวังว่าสถาบัน
คงจะมี ความคิดเห็น ตรงกับข้าพเจ้าว่า
ที่จะทบทวนชกนการลกลอย เพิ่มเติมให้
ผู้ลกลอยชกนให้เห็นชนมาก เพื่อ
ให้ชกนชกนแล้วลกลอยได้ ค่าเช่นลกลอย
ในเวลานี้ ถ้าหากว่าข้าวไหลออกนอกระบบ

ประเทศอย่างที่เคยอยู่ในเวลานั้น ข้าพเจ้า
เชื่อแน่ว่าข้าพเจ้าที่ออกถูกใหม่ เราจะไม่
เหลืตกินพอเช่นเคยกับกัน เมื่อก่อนนั้น
แล้วข้าพเจ้าได้เรียนให้ท่านสมาชิกผู้
เกียรติทั้งหลายได้พิจารณาถึงในการ
ที่เราร่วมมือ และช่วยกันแก้ไขพระ-
ราชบัญญัติฉบับนั้น ซึ่งเป็นผลแก่ประเทศ
ชาติและประชาชนอย่างแท้จริง ส่วน
รายละเอียดที่ว่า เราจะมีปฏิบัติอย่างไร
เราทุกคนในชั้นกรรมการ ข้าพเจ้า
หวังว่าสมาชิกทั้งหลาย คงจะเห็น พ้องที่
จะรับหลักการ. ในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้น

นายจำลอง ดาวเรือง (รัฐมน-
ตรี) : ร่างพระราชบัญญัติทางรัฐสภา
ไม่ขัดแย้งที่จะรับหลักการ

ประธานสภาผู้แทน : รัฐสภา
ไม่ขัดข้องในการที่สภาจะรับหลักการนี้
เมื่อไม่มีผู้ใดขอข้อยกข้อย่างไร ข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประชุมวันจตุศ สัปดาห์เห็นสมควร
รับหลักการไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่
เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอัน
ว่าส่วนมากตกลง ให้รับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพิจารณาต่อไป
ส่งกรรมมาธิการชุดใหม่

นายชน อยู่ถาวร (ช่างทอง) :
ส่งกรรมมาธิการ สามัญชุดพิเศษพิจารณา
พระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกเงินตรา
และนำเข้ามาซึ่งสินค้าบางอย่างในราช-
อาณาจักร

ประธานสภาผู้แทน : คือนั้น
ทั้งหมดไปตามรูปเขา จะเอาชุดนั้น
ชุดใหม่ได้ ก็ส่งกรรมมาธิการสามัญชุดที่
ดังกล่าวแล้วกัน แปรญัตติภายใน
ในวัน

นายชน อยู่ถาวร (ช่างทอง) :
แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทน : เจ้าของ
เสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อนั้น
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถ้อยคำที่
ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ตั้งให้ขอให้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
พ.ศ. ๒๔๖๐ ซึ่งคณะกรรมการ
ข้าราชการตุลาการส่วนกลางขอแก้ไขประชุม
พิจารณาในวาระที่ ๒ และ ที่ ๓

ใบแก้คำผิด

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๘ เจ้ากระทรวงจะสั่งให้ข้าราชการตุลาการผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่ง
ที่เชี่ยวชาญได้รับขัตติยคุณ หรือย่ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไปทำงาน
เทศชาติ ในตำแหน่งที่เชี่ยวชาญจนนับตามความประสงค์ของ
รัฐบาลก็ได้

ข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกสั่งให้ไปทำงานเทศชาติ ถ้ากระทรวงทวงถามการเดิม
เรียกกลับเข้าบริหารในราชการ ให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่ง ก.อ.
จะได้กำหนดไว้ แต่ไม่สูงกว่าที่ใคร่ขออยู่ในขณะเรียกกลับ

ลักษณะ ๒ ของหมวด ๑ กักคำว่า “และ” ระหว่างคำว่า “แต่งตั้ง” กับ
“การเลื่อนชั้นยศ” ออก

มาตรา ๑๑ ทวิ ภายใต้งค์กับแห่งมาตรา ๖ ข้าราชการตุลาการสามัญ
ผู้ใด หรือตำแหน่งใด จะได้รับเงินเดือนในอันที่ข้อยก ให้รัฐมนตรี
กำหนด ด้วยความเห็นชอบของ ก.ค.

มาตรา ๑๕ ข้อหน้าตั้งแต่คำว่า “... สำหรับการแต่งตั้งผู้ซึ่งได้รับ
ขรรุ ความความในมาตรา ๗ มาตรา ๘จนถึงคำว่า
(ด้วยแล้ว)”

มาตรา ๓๔ ใน (ข) ข้อหน้าตั้งแต่คำว่า “ซึ่งเห็นว่าความกราบขังคัมตุล
เพื่อทรงแต่งตั้ง”

มาตรา ๖๕ ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีพินความรังน

(๑) วิชาข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตัว อันกัย ๑

(ก) ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาชั้นสูงสค หรือ

เทียบได้ เมื่อกำหนด แต่กัในเขตแห่งการแข่งชันใด การศึกษาประโยคสามัญ
ศึกษาชั้นสูงสคยังไม่แพร่หลาย กั ก.อ. มีอำนาจกำหนดพินความรังน
ก็ได้ หรือ

(๑) ผู้พิทักษ์พระภาคินยมิตร มีลักษณะ ๖ ซึ่งสอบไล่ได้ในข้อการ
ศึกษา พ.ศ. ๒๔๘๑ หรือก่อนนั้น

มาตรา ๘๑ “ข้าราชการฝ่ายตุลาการ จะยื่นสมัครในพรรคการเมืองใด ๆ
ไม่ได้” เป็นวรรคหนึ่ง ครม.ท.มีมติแล้วเป็นวรรคสอง

มาตรา ๑๐๔ วรรคที่ ๓ คงแต่คำว่า “เห็นว่า” ไปจนคำว่า “สั่งพัก
ราชการไว้” คงไว้ตามเดิม และปลายวรรคที่ ๓ คำว่า “ให้”

หน้าคำว่า “ผู้บังคับบัญชา” แทน “ถ้า.....”

ความที่ว่า “มีอำนาจสั่งพักราชการไว้” ตัดออก

กองกรรมาธิการ

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

พ.ศ. ๒๔๘๐

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ๑๗ ราย คือ นายसानนท์ สายสว้าง
นายสนธิ ยะสิทธิ์ พระยาศรีสวัสดิ์วาทา นายไกรสร สุขสว่าง ร.ท. สงครามนที
อุดมสิทธิ์ นายอัคร วิมลยานนท์ นายปริญญา รุจามาศย์ นายบุญช่วย อัครถาวร
นายเสวีศร เทียมพงษ์สานต์ นายช่น ฮัยถาวร นายประสิทธิ์ ชูพันธ์ ม.ร.ว.เสนีย์
ปราโมช นายนาทร มนต์เสวี นายสัมบูรณ์ ชินชาติ นายฟอง สิทธิธรรม
ขุนทด กฤษณะศึกษากร และนายประยว วิมลตาตม และรัฐบาลได้แต่งตั้งให้ตั้ง
พิจารณาแต่ศาสตร์ เป็นสมแทนกระทรวงยุติธรรม ปรากฏผลของการพิจารณาดังนี้คือไป
ขอร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีแปรญัตติ ไม่มีถกถามแก้ไข

คำปรารภ

..

..

มาตรา ๑

..

มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๒

..

..

มาตรา ๓

..

..

มาตรา ๔

..

..

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไขโดยกรรมการ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๖ " " "

มาตรา ๗ " " "

มาตรา ๘ มีการแก้ไขโดยกรรมการ มีแปดญัตติรายเคี้ยว คือ

นายสำนันท ส่ายสว่าง ไม่มาชั่งแรงต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๙ ไม่มีแปดญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ กรรมการตัดสินออกทั้งมาตรา มีแปดญัตติ ๓ ราย คือ

พระยาตรีวิศวกรวชา นายไกรสร สขสว่าง และนายพอง สัทธรรม กรรมการไต่ชั่งแรงเป็นที่พอใจ

มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มีแปดญัตติรายเคี้ยว คือ นายประยูร วิมล-

ภาคม กรรมการไต่ชั่งแรงเป็นที่พอใจ

มาตรา ๑๑ ทวิ กรรมการได้เพิ่มชนใหม่

มาตรา ๑๒ มีการแก้ไขโดยกรรมการ มีแปดญัตติ ๔ ราย คือ นาย

พอง สัทธรรม นายไกรสร สขสว่าง กรรมการไต่ชั่งแรง เป็นที่พอใจ นายปริญญา วิชามาคย์ ขอสงวนการตัดสินว่า "เพื่ออนุมัติ ชั่ง และใช้คำว่า "เพชลงการตามน" ทกลง

นายอัคร วิมลยานนท์ ขอสงวน กำหนดเวลาในมาตราชั่งแก้ เป็น ๔ ปี ก็ได้เพิ่มบุคคลสมัครชั่งช้อยตามมาตรา ๒๔ และได้บัญญัติงานชั่งช้อยไว้ในมาตรา ๒๔ บน ๓ มาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ไม่ต้องชั่งช้อยเข้าตามมาตราน

พระยาตรีวิศวกรวชา กรรมการไต่ชั่งแรงเป็นที่พอใจ

มาตรา ๑๓ มีการแก้ไขโดยกรรมการ นายสำนันท ส่ายสว่าง ไม่มา

ชั่งแรงต่อคณะกรรมการ พระยากรวิสารวชา และนายไกรสร สขสว่าง และนายพอง สัทธรรม กรรมการไต่ชั่งแรงเป็นที่พอใจ นายปลั่งวานนท์ ขอสมัคร ไม่มาชั่งแรงต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔ กรรมการที่คัดออกทั้งมาตรา พระยาศรีวิสารวาจา นายไกรสร สุขสว่าง นายฟอง สิทธิธรรม นายชุตริ วัฒนยานนท์ นายปรีดิญาณ รุชามาศย์ กรรมการที่เข้มแข็งเป็นทพอใจ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช นายसानนท์ สายสว่าง ร.ท.ท. สังกรานต์ อุดมสิทธิ ไม่มาเข้มแข็งต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ มีการแก้ไขโดยกรรมการ นายปรีดิญาณ รุชามาศย์ ขอสงวนอย่างเดียวกับมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ มีการแก้ไขโดยคณะกรรมการ พระยาศรีวิสารวาจา นายไกรสร สุขสว่าง และนายฟอง สิทธิธรรม กรรมการที่เข้มแข็งเป็นทพอใจ นายसानนท์ สายสว่าง ร.ท.ท. สังกรานต์ อุดมสิทธิ และ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาเข้มแข็งต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ มีการแก้ไขโดยกรรมการ นายฟอง สิทธิธรรม พระยาศรีวิสารวาจา นายไกรสร สุขสว่าง กรรมการที่เข้มแข็งเป็นทพอใจ นายปรีดิญาณ รุชามาศย์ ขอสงวนอย่างเดียวกับมาตรา ๑๔ นายसानนท์ สายสว่าง ร.ท.ท. สังกรานต์ อุดมสิทธิ และ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาเข้มแข็งต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘ กรรมการที่คัดออกทั้งมาตรา พระยาศรีวิสารวาจา และนายไกรสร สุขสว่าง กรรมการที่เข้มแข็งเป็นทพอใจ

มาตรา ๑๙ มีการแก้ไขโดยกรรมการ นายฟอง สิทธิธรรม นายไกรสร สุขสว่าง พระยาศรีวิสารวาจา และนายประยูร วัฒนภาคคม ขอประณัติที่ กรรมการที่เข้มแข็งเป็นทพอใจ

มาตรา ๒๐ มีการแก้ไขโดยกรรมการ นายฟอง สิทธิธรรม และนายประยูร วัฒนภาคคม ขอประณัติที่ กรรมการที่เข้มแข็งเป็นทพอใจ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาเข้มแข็งต่อกรรมการ

มาตรา ๒๑ มีการแก้ไขโดยคณะกรรมการ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ขอบ
แปรญัตติ แต่ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ

มาตรา ๒๒ มีการแก้ไขโดยกรรมการ พระยาศรีสวัสดิราช และ
นายไกรสร สุขสว่าง กรรมการได้ซึ่งแรงเป็นที่พอใจ ม.ร.ว.
เสนีย์ ปราโมช ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ

มาตรา ๒๓ มีการแก้ไขโดยกรรมการ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ขอบ
แปรญัตติ แต่ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ

มาตรา ๒๔ มีการแก้ไขโดยกรรมการ นายปรีชญู รุชามาตย์
นายฟอง สีหิธรรม พระยาศรีสวัสดิราช และนายไกรสร
สุขสว่าง ขอบแปรญัตติกรรมการได้ซึ่งแรงเป็นที่พอใจ นายสมบุรณ
ยตชิต และนายสวนนท สายสว่าง ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ

มาตรา ๒๕ ไม่มีแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๒๖ ไม่มีแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๒๗ ไม่มีแปรญัตติ ไม่มีมีการแก้ไข

มาตรา ๒๘ ไม่มีแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๒๙ ไม่มีแปรญัตติ ไม่มีมีการแก้ไข

มาตรา ๓๐ ไม่มีมีการแก้ไข พระยาศรีสวัสดิราช นายไกรสร สุขสว่าง
และนายฟอง สีหิธรรม ขอบแปรญัตติ กรรมการได้ซึ่งแรง
เป็นที่พอใจ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ

มาตรา ๓๑ มีการแก้ไขโดยกรรมการ นายฟอง สีหิธรรม นาย
ปรีชญู รุชามาตย์ พระยาศรีสวัสดิราช กรรมการได้ซึ่งแรง
เป็นที่พอใจ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ

มาตรา ๓๒ ไม่มีแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๓๓ มีการแก้ไขโดยกรรมการ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ขอบ
แปรญัตติ แต่ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ

มาตรา ๓๔ มีการแก้ไขโดยกรมการ นายปรีญา ชูทามาตย์ ขอ
แปรญัตติ กรมการแก้ไขเข้มแข็งแทนทพอใจ

มาตรา ๓๕ ไม่มีแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖ ไม่มีแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗ มีการแก้ไขโดยกรมการ นายเสวตร เข้มพงศ์สานต์
พระยาศรีสวัสดิ์ราชา นายเกษร สุขสว่าง ขอแปรญัตติกรมการ
แก้ไขเข้มแข็งแทนทพอใจ นายปรีญา ชูทามาตย์ ขอสงวน นาย
ประสิทธิ์ ชูพินิจ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาชี้แจงต่อ
กรมการ

มาตรา ๓๘ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ขอแปรญัตติ แต่ไม่มาชี้แจงต่อ
กรมการ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๔๑ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๔๔ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๔๕ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๔๖ ไม่มีการแปรญัตติ กรมการตัดกตอกตั้งมาตรา

มาตรา ๔๗ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๔๙ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๕๐ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๕๑ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรมการ

มาตรา ๑๘ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๒๐ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑ นายส้านนท์ สายสว่าง ขอแปรญัตติ แต่ไม่มาชี้แจงต่อ
กรรมาธิการ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๒๒ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓ นายชุกร วัฒนยานนท์ นายปรีชญญา รุฑามาตย์ นายฟอง
สิทธิ์ธรรม พระยาศรีสวัสดิ์ราช นายไกรสร สุขสว่าง นายชน
ชัยถาวร และชนคงฤทธิศึกษากร ขอแปรญัตติ กรรมาธิการได้
ชี้แจงเรียบร้อยแล้ว นายส้านนท์ สายสว่าง นายประสิทธิ์ ชูพินิจ
ร.ท.ท. สังกรานต์ อุตม์สิทธิ์ ไม่มาชี้แจงต่อกรรมาธิการ
มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๒๔ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๒๕ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๓๓ นายฟอง สิทธิ์ธรรม นายไกรสร สุขสว่าง และพระยา
ศรีสวัสดิ์ราช ขอแปรญัตติ กรรมาธิการได้ชี้แจงเรียบร้อยแล้ว
นายชุกร วัฒนยานนท์ นายปรีชญญา รุฑามาตย์ นายชนชัย
ชัยถาวร และชนคงฤทธิศึกษากร ไม่มาชี้แจงต่อกรรมาธิการ มีการแก้ไข
โดยกรรมาธิการ

มาตรา ๕๔ นายพอง สิทธีธรรม นายไกรสร สุขสว่าง และพระยา
ศรีวิสารวาจา ขอแปรญัตติ กรรมการไต่แข็งเป็นที่พอใจ
ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ มีการแก้ไข
โดยกรรมการ

มาตรา ๕๕ นายไกรสร สุขสว่าง และพระยาศรีวิสารวาจา ขอแปร
ญัตติ กรรมการไต่แข็งเป็นที่พอใจ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช
ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ กรรมการยกวางขึ้นใหม่

มาตรา ๕๖ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๕๗ นายเสวตร เข้มมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติ กรรมการไต่
แข็งเป็นที่พอใจ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๕๘ นายพอง สิทธีธรรม นายไกรสร สุขสว่าง และพระยา
ศรีวิสารวาจา ขอแปรญัตติ กรรมการไต่แข็งเป็นที่พอใจ
ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาซึ่งแรงต่อกรรมการ มีการแก้ไข
โดยกรรมการ

มาตรา ๕๙ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ขอแปรญัตติ แต่ไม่มาซึ่ง
กรรมการ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๐ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ขอแปรญัตติ แต่ไม่มาซึ่ง
กรรมการ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๑ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๑๐๒ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๓ นายเสวตร เข้มมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติ กรรมการ
ไต่แข็งเป็นที่พอใจ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาซึ่งแรงต่อ
กรรมการ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๔ พระยาศรีวิสารวาจา นายไกรสร สุขสว่าง ขุนคงฤทธิ
ศักดิ์ และนายพอง สิทธีธรรม ขอแปรญัตติ กรรมการ
ไต่แข็งเป็นที่พอใจ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่มาซึ่งแรงต่อ
กรรมการ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

มาตรา ๑๐๕ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๑๐๖ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๗ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ขอแปรญัตติ แต่ไม่มาขงแจ้งต่อ
กรรมาธิการ กรรมาธิการยกเว้น

มาตรา ๑๐๘ พระยาศรีวิสารวาท และนายไกรสร สุขสว่าง ขอแปร
ญัตติ กรรมาธิการได้ขงแจ้งเป็นที่พอใจ กรรมาธิการยกเว้น
ขงใหม่

มาตรา ๑๐๙ พระยาศรีวิสารวาท และนายไกรสร สุขสว่าง ขอแปรญัตติ
กรรมาธิการได้ขงแจ้งเป็นที่พอใจ กรรมาธิการยกเว้นขงใหม่

มาตรา ๑๑๐ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๑๑๑ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๒ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

ขงการตุลาการ ขอแปรญัตติเพิ่มขงมาตรา ๑๑๓ เรขง
เกี่ยวกับหนี้สินเงินเกอขงตั้งแต่ ๑๑๐ บาท ขงไป หรือขงการ
กำหนดหนี้สินเงินเกอขงไม่เกิน ๖๐ บาท ขงใน
วันก่อนใช้พระราชขงญัตติ ให้ปลัดการทรวงเจ้าสังกัดขงบรรณและ
แต่งขงโตเขียนขงราชการสามัญขงตรีได้ กรรมาธิการไม่เห็นด้วย
ผู้แปรญัตติขงสงวนไว้ข้อนี้ปรายในสภา นายบรรณ มนต์เสวี นาย
สนิท ขรสัทขง ไม่มาขงแจ้งต่อกรรมาธิการ

เฉพาะ นายขงช่วย ฮักถากกร นายฮกร วิมลขงนถ และนายขง
ขงถาวร ขอสงวนเกี่ยวกับการแต่งขง การเลอเงินเกอ การขง
และการลงกลอนพิพากษาไปเป็นอำนาจขงคณะกรรมาธิการ
โดยเกิดขงให้คิดเสขงจากอำนาจฝ่ายการเมืองทุกแห่ง กรรมา
ธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขงสงวนไว้ข้อนี้ปรายในสภา

บัญชีหมายเลข ๑ ขงการตุลาการ นายบรรณ มนต์เสวี

พระยาศรีวิสารวาท นายไกรสร สุขสว่าง นายขงช่วย ฮักถากกร

๓๒๙ ๘

นายอัคร วิมลยานนท์ นายชน ชัยถาวร และนายประยูร วิมลคาคม
ขอแปรญัตติ กรรมการไต่สวนเรื่องเงินทอนใจ นายสานนท์
สายสว่าง นายประสิทธิ์ ชูพันธ์ และนายสนิท ขวีสุทธิ ไม่มา
ชั่งแรงต่อกรรมการ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

บัญชีหมายเลข ๒ ขนคงฤทธิศึกษาร นายชน ชัยถาวร และนายเสวตรี
เขียมพวงศ์รัตน์ ขอแปรญัตติ กรรมการไต่สวนเรื่องเงินทอนใจ
นายนารถ มนต์แก้ว และนายสนิท ขวีสุทธิ ไม่มาชั่งแรงต่อ
กรรมการ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

บัญชีหมายเลข ๓ ไม่มีการแปรญัตติ มีการแก้ไขโดยกรรมการ

บัญชีหมายเลข ๔ ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

(ลงชื่อ) หลวงพิณวิวัฒน์มาตย์

(หลวงพิณวิวัฒน์มาตย์)

เลขานการ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

(พุทธศักราช) พ.ศ. ๒๔(๘๘) ๘๐

.....
.....
.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควร ประชุมร่าง กฎหมาย ว่าด้วย ระเบียบ ข้าราชการ ฝ่ายตุลาการ

ใหม่

.....
.....

ลักษณะ ๑

ขอความเบงตน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ(ให้)เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (พทธศักราช) พ.ศ. ๒๔ (๘๘) ๘๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พทธศักราช ๒๔๘๔ และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการฝ่ายตุลาการ" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนของกระทรวงยุติธรรม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มิตหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ข้าราชการฝ่ายตุลาการใดแก่

(๑) ข้าราชการตุลาการ ซึ่งแบ่งออกเป็น

(ก) ข้าราชการตุลาการสามัญ คือ ข้าราชการผู้มิตอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดี โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(ข) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ คือ ข้าราชการผู้มิตอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดี โดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

(๒) ศาลยุติธรรม คือ ข้าราชการซึ่งได้ยกแต่งตั้งให้มิตอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลาม

(๓) ข้าราชการอตุลาการ ซึ่งแบ่งออกเป็น

(ก) ข้าราชการอตุลาการสามัญ คือ ข้าราชการผู้มิตหน้าที่ในทางตุลาการ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(ข) ข้าราชการอตุลาการวิสามัญ คือ ข้าราชการผู้มิตหน้าที่ในทางตุลาการ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

มาตรา ๖ ข้าราชการฝ่ายตุลาการจะได้รับเงินเดือน ตามอัตราคงปรากฏในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ให้เงินเดือนของเจ้ากระทรวงโดยความเห็นชอบของ ก.ต. หรือ ก.จ. แล้วแต่กรณีจะขมัญชีรายละเอียดที่ความตกลงกับกระทรวงการคลัง กำหนดจำนวนแห่ง (อัตรา) อันเกินเงินเดือน (ในกรณีหนึ่ง ๆ) โดยคำนึงถึงคุณภาพ และปริมาณแห่งราชการตำแหน่งนั้น ๆ

มาตรา ๗ ข้าราชการฝ่ายตุลาการจะไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการไปรับราชการโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการใน (ชั้น) อันค้ำและชั้น (ไม่สูงกว่าที่ ได้รับอยู่ก่อน) เท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการตามกฎหมายนี้ ให้ (รัฐมนตรี) รับผิดชอบ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาความพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจนำหนดค่าธรรมเนียม และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๒

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด ๑

การบรรจุ (การเลื่อนชั้น) การแต่งตั้งและการเลื่อนอันดับและเงินเดือน (และการแต่งตั้ง)

- (มาตรา ๑๐) ข้าราชการตุลาการสามัญมีดังนี้
- (๑) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท
- (๒) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก
- (๓) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็นชั้นคักตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๑ ตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญมีดังนี้

- (๑) ผู้พิพากษา
- (๒) ผู้พิพากษาศาลแขวง ผู้พิพากษาศาลจังหวัด
- (๓) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลแพ่ง
- (๔) ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- (๕) ผู้พิพากษาหัวหน้ากองในศาลอุทธรณ์ ข้าหลวงยุติธรรม
- (๖) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลฎีกา
- (๗) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- (๘) ประธานศาลฎีกา

มาตรา ๑๒ การบรรจุข้าราชการตุลาการสามัญ (ชั้นโท) อันคัย (พิเศษ)

๑ ให้ (รัฐมนตรี) บรรจุโดยวิธีคัดเลือกคักเล็ถตามความในหมวด ๒

แต่ถ้าผู้ใดสอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศซึ่ง ก.ค. เห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายไทยซึ่ง ก.ค. เห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือผู้สอบไล่ได้ปริญญาเอกทางกฎหมายไทย หรือผู้สอบไล่ได้ปริญญาโททางกฎหมายไทยมาแล้วไม่ต่ำกว่าสามปี เมื่อได้ปรึกษา ก.ค. เห็นชอบคักแล้ว (รัฐมนตรี) อาจได้รัยบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตุลาการสามัญ (ชั้นโท) อันคัย ๑ ได้คักตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ซึ่งจะได้ออกหนดไว้ในกฎกระทรวงคักด้วยความเห็นชอบของ ก.ค.

มาตรา ๑๓ การเลื่อนข้าราชการตุลาการสามัญ (ชั้นโทขึ้นไปเป็นชั้นเอก) จากอันคัยหนึ่งขึ้นไปอีกอันคัยหนึ่ง ให้ย้ลคักกระทรวงพิชการภาคคักเลือกจากข้าราชการตุลาการสามัญ(ชั้นโท) ซึ่ง (รัฐบาลควรในชั้นโทจนแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี) กัยคักเป็นผู้ได้รัยการพิจารณา เห็นว่าเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิและความสามารถแล้ว เสนอชื่อ (ผู้เห็นสมควรได้เลืกรนชั้น) ไปยัง ก.ค. (โดยมีลคักชื่อกรหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสาม

คน) เมื่อ ก.ค. ได้ส่งส่วนแรกพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดเห็นสมควรใดเงื่อนไข (เช่น) ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่อ (อนุมัติ) พิจารณาสั่ง

(มาตรา ๑๔ การเลือกข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอกชั้นพิเศษ ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาเลือกข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก ซึ่งรับราชการชั้นเอกมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี กึ่งหนึ่งเป็นผู้ใดรับราชการเห็นว่ามีความรู้ความสามารถแล้วเสนอไปยัง ก.ค. อัตราละ ๑ คน เมื่อ ก.ค. ได้ส่งส่วนแรกพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดเห็นสมควรใดเงื่อนไข (เช่น) ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่อ (อนุมัติ)

มาตรา ๑๕ พิจารณาข้าราชการสามัญใดเงื่อนไข (เช่น) อนุมัติให้ได้รับเงินเดือนใน (อันดับ) ชั้นต่ำของ (เช่น) อันดับใดเงื่อนไข (แต่ถ้าชั้นใดรับเงินเดือนสูงกว่าอันดับอื่นใด ชั้นต่ำของชั้นใดเงื่อนไข ก.ค. ให้รับเงินเดือนเท่ากับใดรับอยู่

มาตรา ๑๖ การเลื่อนอันดับภายในชั้นหนึ่ง ๆ นั้น ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาเลือกบุคคลที่อยู่ในอันดับที่ต่ำกว่า โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความสามารถ การปฏิบัติงาน และคุณภาพและปริมาณผลงานในหน้าที่ แล้วส่งรายชื่อไปยัง ก.ค. เมื่อ ก.ค. ได้ส่งส่วนแรกพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดสมควรใดเงื่อนไข (เช่น) ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่อ (อนุมัติ)

ข้าราชการตุลาการสามัญใดเงื่อนไข (เช่น) ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นต่ำของ อันดับใดเงื่อนไข (เช่น)

มาตรา ๑๗ การเลื่อนชั้นภายในชั้นหนึ่ง ๆ นั้น เสนอให้ใดโดยปกติหนึ่ง หนึ่งชั้น ในกรณีให้ปลัดกระทรวงพิจารณาเสนอรายชื่อผู้เห็นสมควรและไม่มีผู้ใดเห็นสมควรใดเงื่อนไข (เช่น) ก.ค. เมื่อ ก.ค. เห็นว่าผู้ใดเห็นสมควรใดเงื่อนไข (เช่น) ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่อ (อนุมัติ) พิจารณาสั่ง

ข้าราชการตุลาการสามัญใดรับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเกินกว่าที่สมควรได้เกินกว่าหนึ่งชั้นเมื่อ (โดยปกติ) ก.ค. เห็น (สมควรแล้ว) ว่าผู้ใดเห็นสมควรใดเงื่อนไข (เช่น) ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่อ (อนุมัติ) พิจารณาสั่ง

(มาตรา ๑๘ การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญให้ดำรงตำแหน่งราชการให้แต่งตั้งตามเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น

(๑) ตำแหน่งผู้พิพากษา ผู้พิพากษาศาลแขวง ผู้พิพากษาศาลจังหวัด
แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทหรือชั้นเอก

(๒) ตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษา
ศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก

(๓) ผู้พิพากษาหัวหน้ากองในศาลอุทธรณ์ ข้าหลวงยุติธรรม อธิบดีผู้
พิพากษาศาลอาญา อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ประธาน
ศาลฎีกา แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ)

มาตรา ๑๘๘ การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญให้ดำรงตำแหน่งราชการ
กระทำโดยเมื่อใดขรับยกยว ก.ต. เห็นชอบด้วยแล้ว สำหรับกรแต่งตั้งผู้ซึ่งไ้รับยกยว

บรรดาคามความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๒ มาตรา ๒๒ และมาตรา
๒๓ หรือการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง (ทั้งกล่าว) ตามตำแหน่งผู้พิพากษาศาล
อุทธรณ์ชั้นโท ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง ส่วนการแต่งตั้งนอกภาค
นั้นรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง (เมื่อใดขรับยกยว ก.ต. เห็นชอบด้วยแล้ว)

มาตรา ๒๐ การสั่งให้ข้าราชการตุลาการสามัญไปช่วยทำงานชั่วคราวใน
ตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญหรือตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญ ให้รัฐ-
มนตรีมีอำนาจที่จะสั่งได้แก่ทุกตำแหน่ง (ทั้งข) ทุกเดือน แต่ไม่เกิน (หนึ่งปี)
ทุกเดือนต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.ต.

มาตรา ๒๑ การโอนข้าราชการตุลาการสามัญไปบรรดากองกระทรวง หรือ
ไปบรรดาเป็นข้าราชการตุลาการสามัญ ใน (เช่นอันคืบและชั้น) อัตราเงินเดือน ซึ่ง
ไม่สูงกว่าเดิมอาจทำได้เมื่อ (โดยขรับยกยว) ก.ต. เห็นชอบด้วยแล้ว

มาตรา ๒๒ การโอนข้าราชการตุลาการสามัญมาบรรดาเป็นข้าราชการตุลาการ
สามัญตามความในมาตรา ๕๘ เมื่อ (โดยขรับยกยว) ก.ต. เห็นชอบด้วยแล้ว ให้โอน
มาบรรดาใน (เช่นอันคืบและชั้น) อัตราเงินเดือน ซึ่งไม่สูงกว่าเดิม แต่ข้าราชการตุลาการ
สามัญนั้นต้องเคยดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญมาแล้ว ถ้าไม่เคยดำรง
ตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญมาก่อน ต้องเป็นพิทักษ์ (หรือเทียบ) คุณสมบัติ

ตามความในมาตรา ๒๔ และให้โอนมาบรรพเป็นข้าราชการตุลาการสามัญ (ชั้นโท) ชั้นคีย์ (พิเศษ) ๑

มาตรา ๒๓ ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดออกจากราชการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมรณิกในราชการ หรือไปรับราชการในกระทรวงทบวงกรมอื่น เมื่อสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตุลาการสามัญ ใน (ชั้นชั้นคีย์และชั้น) อัตราเงินเดือนซึ่งไม่สูงกว่าจะได้ออกจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญ ถ้ามีคุณสมบัติ

ตามความในมาตรา ๒๔ (อนมาตรา ๑ ถึงอนมาตรา ๑๒) และทางราชการต้องการรับไว้ เมื่อ ก.ค. ได้พิจารณาและสอบสวนคดีก็ยังมีรับเห็นว่าสมควรกับราชการที่รับเข้าบรรพนั้น ก็ให้รับขึ้นบรรพไว้

ผู้ออกจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญ โดยถูกเลิกตำแหน่งย่อมได้รับบรรพตามความในมาตราและผู้ที่ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

หมวด ๒๑

การสอบคัดเลือก

มาตรา ๒๔ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นข้าราชการตุลาการสามัญ (ชั้นโท) ชั้นคีย์ (พิเศษ) ๑ ต้องมีคุณสมบัติและพบความเรียงต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) เป็นชายและชายไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี
- (๓) เป็นผู้นิยมใช้ในการปกครองระบอบรัฐธรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือจิตตผเพี้ยน ไม่สัมพันธ์หรือเป็นผู้

มีลักษณะเฉพาะ หรือเป็นโรคที่ระโรยอยู่ในกฎกระทรวง

- (๖) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างพักหน้าพิราศการ
- (๗) ไม่เป็นผู้มีตำแหน่งในศิโธธรรมอันก
- (๘) ไม่เป็นผู้มีผลสืบสันนผล
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกหรือขังต่อจากราชการ

(๑๐) ไม่ยื่นบัญชีบัญชีรายได้อื่นจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานละเมิด หรือความผิดอื่นใดที่กระทำโดยประมาท

(๑๑) ต้องใส่ใบประเมินมูลค่าหรือประกาศแยกตัวทรัพย์สินรวม ซึ่ง ก.ต. เที่ยยว่าไม่ต่ำกว่ามูลค่าสุทธิ

(๑๒) เป็นสมาชิกผู้มีสิทธิ หรือสมาชิกพิเศษแห่งนิติบุคคลที่ สามารถไม่
นอนกรวาล

((๑๓) เว้นแต่ข้อความซึ่งหนึ่งมาขึ้นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสี่ และให้ความ
ความมาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าที่ ก.ต. จะได้กำหนดไว้ หรือเป็นข้าราชการตุลาการ
วิสามัญหรือศาล หรือรองศาล หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือเจ้าพนักงาน
ยึดทรัพย์มาเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสี่ หรือเป็นพนักงานอัยการตั้งแต่ตำแหน่ง
อัยการช่วยขึ้นไปมาเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสี่ ยกเว้นตำแหน่ง
อัยการผู้ช่วย)

มาตรา ๒๕ ให้ ก. ต. วัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกรับสมัครและวิธีการที่
ก. ต. จะได้กำหนด(ไว้ในกฎกระทรวง)

มาตรา ๒๖ การสอบคัดเลือกนั้น โดยปกติให้มีและหนึ่งครั้ง แต่เมื่อใด
มีการสอบคัดเลือกใหม่ก่อน ได้ทราบผลการสอบแล้ว ยื่นอุทธรณ์คัดเลือกรับสมัคร
เป็นอันล้มเลิก

มาตรา ๒๗ ผู้ที่สอบได้คะแนนสูงมีสิทธิที่จะได้รับบรรจุเข้ารับราชการก่อนผู้ที่
ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ

มาตรา ๒๘ ผู้สอบคัดเลือกซึ่งมีสิทธิได้รับบรรจุเข้ารับราชการ หากขาด
คุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งตามมาตรา ๒๔ (อันมาตรา ๑ ถึงอันมาตรา ๑๒) หรือเป็น
บุคคล ซึ่ง ก.ต. เห็นว่ามีชื่อ ในรายชื่อรายชื่อผู้ที่ไม่สามารถสมัครเข้ารับราชการ
ตุลาการสามัญ เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับบรรจุ

หมวด ๓

การสอบคัดเลือก

มาตรา ๒๙ ข้าราชการตุลาการสามัญ ออกจากการราชการเมื่อ

- (๑) ทาย
- (๒) ลาซอก
- (๓) ให้ออก
- (๔) ชลชอก
- (๕) ไล่ออก

การ ออกจากตำแหน่ง ข้าราชการ ตุลาการ สามีญู ให้แก้ความกรวยบังคับมทูลให้
ทรงทราบ

มาตรา ๓๐ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของข้าราชการฝ่าย
พลเรือนข้าราชการตุลาการสามีญูผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการก็ย่อมทำได้ เมื่อ
รัฐมนตรีได้สอบส่วนพิจารณาและอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการ

มาตรา ๓๑ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควร ให้ข้าราชการ ตุลาการสามีญูใดออก
จากราชการ เพื่อย้ายตำแหน่ง อำนาจจะ ให้ผู้นั้น ออกจาก ราชการตาม กฎหมาย ว่าด้วย
อำนาจหน้าที่ของข้าราชการฝ่ายพลเรือนก็ได้ แต่

๑. (แต่) ในการสั่งให้ชกเพื่อย้ายตำแหน่งอำนาจเพราะเหตุทดแทนในกรณี
มีคำสั่งให้ชกนั้นให้ทำใ้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการตุลาการสามีญูใด ตั้งใจว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
และเลิกทำเนิการสอบส่วนพิจารณาความผิดการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒
แล้วไม่ได้ความเห็นสั่งว่ากระทำผิดก็จะต้องถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่มีมติเห็นหรือ
มีมติเห็นให้ข้าราชการอื่นกระทำการเสียหายนแก่ราชการ และ ก.ต. ได้พิจารณา
เห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ข) เมื่อข้าราชการตุลาการสามีญูใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดๆ ใน
ชั้นหรือชั้นบริหารราชการของตน และ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจาก
ราชการ

(ค) เมื่อข้าราชการตุลาการสามีญูใดกระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
และ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

((จ) ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดแสดงตน โดยเปิดเผยว่าเป็นผู้ไม่สนับสนุนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ และ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ)

(จ) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดสมัครไปทำการทางองค์การสาธารณะหรือบริษัทตามความประสงค์ของทางราชการ

(ค) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ อันมาตรา ๑ หรืออนมาตรา ๔ หรืออนมาตรา ๕ และ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

๒. ในการให้ออกเพื่อยืนยันจำนวนเพราะเหตุที่พบสภาพหรือรั่วราชการนานให้ทำใ้เมื่อ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ลอกจากราชการ

มาตรา ๓๑ ทวิ ห้ามมิให้นายกฤษฎีกาในกฎหมายว่าด้วยอำนาจว่าด้วยการออกจากราชการฐานสูงอายุมาใช้ยังกับข้าราชการตุลาการสามัญ แต่ข้าราชการตุลาการสามัญโคอายุครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์ ให้ปลัดกระทรวงเสนอข้อก.ต. เพื่อพิจารณาว่าควรให้ข้าราชการตุลาการสามัญนั้นออกจากราชการฐานวัยราชการนานตามมาตรา ๓๑ (๒) หรือไม่

มาตรา ๓๒ การไล่ออกและกระประการออกจากราชการให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๑

ลักษณะ ๓

ข้าราชการตุลาการวิสามัญ

มาตรา ๓๓ การรับยศกระชั้นเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญนั้น เมื่อทางราชการประสงค์จะรับใช้ให้เห็นว่าเหมาะสมแก่ราชการ เมื่อ(ให้ปรึกษา) ก.ต. เห็นชอบด้วยแล้ว ก็ให้รัฐมนตรีบรรจุในตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา (๑๐) ๑๑ ได้และให้นายกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตุลาการวิสามัญมาใช้ยังกับโดยอนโลม

ลักษณะ ๔

คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา ๓๔ ให้มีคณะกรรมการตุลาการซึ่งคณะหนึ่งมีเจ็ดโดยที่ก.ต. ประกอบด้วย

มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๕ และ มาตรา ๑๑๑ ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้
เสนอเรื่องไปยัง ก.ค. เมื่อก.ค. มีความเห็นประการใด ให้ประธานรายงาน
ความเห็นไปยังรัฐมนตรี

มาตรา ๓๘ ก.ค. มีอำนาจตั้งคณะกรรมการเพื่อกำการใด ๆ แทนได้

ลักษณะ ๕

คณะตุลาการ

มาตรา ๓๙ การบรรจุและการแต่งตั้งคณะตุลาการ ให้กระทำตามวิธีการ
ซึ่งรัฐมนตรีกำหนดโดยคัดเลือกจากอาชีพการศึกษาศึกษาที่มีคุณสมบัตินั้น

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ อันมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๑๐

(๒) มีภูมิลำเนาในศาสนาอิสลามพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของชาติของสหประชาชาติ
ด้วยเรื่องครอบครัวและมรดก

มาตรา ๔๐ การเลือกกันเองและเงินเดือนและการออกจากราชการของ
คณะตุลาการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งรัฐมนตรีกำหนด

ลักษณะ ๖

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด ๑

การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับและขึ้นเงินเดือน และการ
แต่งตั้ง

มาตรา ๔๑ ชั้นข้าราชการตุลาการสามัญมีดังนี้

- (๑) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นที่เก้า
- (๒) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นที่แปด
- (๓) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นที่เจ็ด
- (๔) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นที่หก
- (๕) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นที่ห้า

ในชั้นหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็นอันดับ และชั้นที่ห้าถึงชั้นที่เจ็ด

มาตรา ๔๒ ตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญมีดังนี้

- (๑) เสมียนพนักงาน
- (๒) ประจําแผนก
- (๓) หัวหน้าแผนก
- (๔) หัวหน้ากอง
- (๕) ปลัดกระทรวง

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น จะใ้มีกฎกระทรวงกำหนดโดยเจ้ากั
ตำแหน่งดังกล่าวมาแล้ว

มาตรา ๔๓ การบรรจุข้าราชการราชการสามัญ ให้(รัฐมนตรี)เจ้ากระทรวง
หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก(รัฐมนตรี)เจ้ากระทรวง บรรจุตามเกณฑ์
ดังกล่าวเป็น

(๑) ข้าราชการราชการสามัญชั้นจัตวา (อันดับ ๑) บรรจุจากบุคคลที่
สอบแข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการราชการสามัญชั้นจัตวา (อันดับ ๑) การบรรจุ
ให้บรรจุในอันดับ ๑

((๒) ข้าราชการราชการสามัญชั้นจัตวา อันดับ ๒ บรรจุจากบุคคลที่สอบ
แข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการราชการสามัญชั้นจัตวาอันดับ ๒)

((๓) ๒) ข้าราชการราชการสามัญชั้นตรี บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขัน
สำเร็จในวิชาข้าราชการราชการสามัญชั้นตรี การบรรจุให้บรรจุในอันดับ ๑

มาตรา ๔๔ ผู้ใดได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (รัฐมนตรี)
เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก(รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง อาจ
คัดเลือกหรือสอบคัดเลือกบรรจุเป็นข้าราชการราชการสามัญใช้เวลานาน ๆ ได้ ตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ธ. จะได้อนุมัติไว้ ซึ่งจะได้มีเงินค่าวิชาชีพและมีสภาพ
เสมือนเงินเดือนของเจ้ากัเงินเดือนกั

มาตรา ๔๕ ผู้ใดได้รับบรรจุเข้าเป็น ข้าราชการราชการสามัญในครั้งแรกจะ
ปฏิบัติงานในระหว่างทดลองมีกำหนดเวลาหกเดือน (สำหรับข้าราชการราชการสามัญ
ชั้นจัตวาหกเดือน และสำหรับข้าราชการราชการสามัญชั้นจัตวาชั้นรอง) เมื่อ
ครบกำหนดแล้วถ้าปลัดกระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากปลัด

กระทรวงไม่รับรองว่าเป็นผู้สมควรที่จะเป็นข้าราชการต่อ ก็ให้ส่งให้ผู้นั้นพ้นจาก การเป็นข้าราชการราชการสามัญ

(มาตรา ๔๖ ข้าราชการราชการสามัญชั้นจตุร ชั้นด้อย ๑ เลขชั้นเป็นชั้น จตุรอันดับ ๒ ได้ด้วยการสอบแข่งขัน ในวิชาข้าราชการ ราชการ สามัญชั้นจตุร อันดับ ๒ หรือด้วยการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่ง ก.ช. จะได้กำหนดไว้)

มาตรา ๔๗ ข้าราชการราชการสามัญชั้นจตุร เลขชั้นเป็นชั้นตรี ได้ด้วย การสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการราชการสามัญชั้นตรี

มาตรา ๔๘ การเลื่อนข้าราชการราชการสามัญชั้นตรี ขึ้นเป็นชั้นโทให้ปลัด กระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการราชการสามัญชั้นตรี ซึ่งรับราชการใน ชั้นตรีมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ไ้ข้ปริญญาเอกหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีนั้นไม่ต้องนำมาใช้ บัญชี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ไ้ข้ปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญา โทแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ไ้ข้อนุปริญญาหรือปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาหรือปริญญาตรีแล้ว ก็ให้กำหนด เวลาไม่น้อยกว่าสองปี ก็ยังเป็นผู้ที่ไ้ข้การพิจารณาเห็นว่ามีความดีและความ สามารถ แล้วเสนอขอผู้ทบทวนว่าสมควรไ้เลื่อนชั้นไปยัง ก.ช. (โดยประกาศอัตราหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสามคน) เมื่อ ก.ช. ไ้สอสอบและพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้ไ้ สมควรไ้เลื่อนชั้นก็ให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาที่ไ้รับมอบ หมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง ส่งเลื่อนชั้นได้

มาตรา ๔๙ การเลื่อนข้าราชการราชการสามัญชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก ให้ปลัด กระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการราชการสามัญชั้นโท ซึ่งรับราชการในชั้น โทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ไ้ข้ปริญญาเอกหรือประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีนั้นไม่ต้องนำมาใช้บัญชี แต่ ถ้าเป็นผู้ที่ไ้ข้ปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทแล้ว ก็ ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ไ้ข้อนุปริญญาหรือปริญญาตรีหรือประกาศ-

นายทรงซึ่งเคยได้ไม่ต่ำกว่าอนุปวิญญาหรือปวิญญาตรีแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กฤษฎาเป็นสิ่งที่ใคร่การพิจารณาเห็นว่ามีคุณวุฒิและความสามารถแล้วให้ปลัดกระทรวงเสนอชื่อผู้เห็นว่าสมควรได้เลื่อนชั้นไปยัง ก.จ. (โดยปกติอัตราหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน) เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.จ. แล้วให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง สั่งเลื่อนชั้นได้

มาตรา ๕๐ การเลื่อนข้าราชการราชการสามัญชั้นเอก เป็นชั้นพิเศษให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการราชการสามัญชั้นเอก ซึ่งรับราชการในชั้นเอกมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี กฤษฎาเป็นสิ่งที่ใคร่การพิจารณาเห็นว่า มีคุณวุฒิและความสามารถแล้วเสนอชื่อไปยัง ก.จ. (อัตราละหนึ่งคน) เมื่อ ก.จ. สอดส่องพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรได้เลื่อนชั้นและเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้สั่งเลื่อนชั้นได้

มาตรา ๕๑ ข้าราชการราชการสามัญได้เลื่อนชั้นนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับค่าขึ้นค่าของชนชาติได้เลื่อนชั้น แต่ค่าฐานนี้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับค่าขึ้นค่าของชนชาติได้เลื่อนชั้นก็ได้ให้ได้รับเงินเดือนเท่ากับที่ควรอยู่

มาตรา ๕๒ การเลื่อนอันดับภายในชั้นหนึ่ง ๆ นั้น (ให้รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณา คัดเลือกจากผู้ที่อยู่ในลำดับที่ ถัดลงไป โดยคำนึงถึงความสำคัญสำหรับความสามารถ การปฏิบัติตามวินัย และคุณภาพและปริมาณแห่งงานในหน้าที่

ข้าราชการราชการสามัญได้เลื่อนอันดับนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับของอันดับที่เลื่อนขึ้น

มาตรา ๕๓ การเลื่อนชั้นภายในอันดับหนึ่ง ๆ นั้น ให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณาเลื่อนให้ได้โดยยกคชหนึ่ง หนึ่งชั้น โดยคำนึงถึงความสำคัญสำหรับ ความสามารถ การปฏิบัติตามวินัย และคุณภาพ และปริมาณแห่งงานในหน้าที่นั้นด้วย

ข้าราชการอัยการสามัญโคตรว โครบเงินเค้นเพิ่มเช่นเช่นกรณีพิเศษเกินกว่า
หนึ่งชั้น เมื่อ ก.ช. พิจารณามติแล้ว (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับ
บัญชาที่โรบมอขหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงจึงส่งเลื่อนได้

มาตรา ๕๔ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการสามัญ ให้ดำรงตำแหน่งราชการ
ให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่โรบมอขหมายจาก (รัฐมนตรี)
เจ้ากระทรวงแต่งตั้งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงาน ตั้งแต่จากข้าราชการอัยการสามัญชั้นจตุวา

(๒) ตำแหน่งประจำแผนกหรือเทียบประจำแผนก แต่งตั้งจากข้าราชการอัยการสามัญชั้นจตุวา ชั้นยศ ๒ ขึ้นไป หรือชั้นตรี

(๓) ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบหัวหน้าแผนก แต่งตั้งจากข้าราชการอัยการสามัญชั้นตรี หรือชั้นโท

(๔) ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากอง แต่งตั้งจากข้าราชการอัยการสามัญชั้นโทหรือชั้นเอก

(๕) ตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวง แต่งตั้งจากข้าราชการอัยการสามัญชั้นพิเศษ

การแต่งตั้งข้าราชการอัยการสามัญชั้นเอกลงไปให้ดำรงตำแหน่งใหม่ต้องพิจารณาว่าราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่งที่รับแต่งตั้งใหม่นั้น มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน หรือต้องใช้วิชาที่ราชการนั้นได้รบปริญญาหรือประกาศนียบัตร

ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการ อัยการสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ปลัดกระทรวง หรือเทียบปลัดกระทรวง ให้รัฐมนตรีรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อบอกความกราบขังคมกฏให้ทรงแต่งตั้ง

มาตรา ๕๕ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่โรบมอขหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการอัยการสามัญให้ประจำกระทรวงหรือประจำกรมได้ เมื่อได้รับขณัติจาก ก.ช. แล้ว

(ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการอรรการสามัญตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวงให้ประจำกระทรวงนั้น ให้กระทำไ้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว)

มาตรา ๕๖ ถ้าตำแหน่งในส่วนราชการใดว่างลง รมแต่งตั้งข้าราชการอรรการสามัญให้ดำรงตำแหน่งทันทีได้ หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง แต่งตั้งข้าราชการประจำผู้เห็นสมควร ให้รักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

มาตรา ๕๗ ตำแหน่งในส่วนราชการใดที่โดยลักษณะปริมาณหรือคุณภาพของงาน มีหน้าที่ไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งข้าราชการ ให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับ ก.ธ. วางข้อบังคับไว้ใหม่แต่งตั้งข้าราชการในตำแหน่งนั้น

มาตรา ๕๘ ราชการอรรการส่วนใดมีเหตุพิเศษ ให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับ ก.ธ. ที่ระก่าหนดคุณสมบัติพิเศษและวิชาเลือกหรือสอบคัดเลือกอย่างอื่นเพื่อให้โดยรรฯ และแต่งตั้งโดย ความเห็นชอบร่วมกัน โดยบุคคล ที่มี ความรู้ และความสามารถในราชการ แล้วรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยวิธีการนั้นแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๙ การโอนข้าราชการอรรการสามัญไปรรฯต่างกระทรวง หรือไปรรฯเป็นข้าราชการตุลาการสามัญ ใน (ชั้นอันดับและชั้น) อัตราเงินเดือน ซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยเจ้ากระทรวงได้ตกลงยินยอมในการโอนไปนั้นด้วยแล้ว

มาตรา ๖๐ การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการวิสามัญและข้าราชการการเมืองจากต่างกระทรวงมาเป็นข้าราชการอรรการสามัญ ให้โอนมาบรรฯ ในชั้นอันดับและชั้นซึ่งไม่สูงกว่าเดิม

(การโอนข้าราชการมาบรรฯ เป็นข้าราชการอรรการสามัญชั้นพิเศษนั้น ให้รัฐมนตรีรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ)

การโอนข้าราชการมาบรรฯ เป็นข้าราชการอรรการสามัญ (ชั้นเอกลงไป) ต้องพิจารณาว่า ราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่งที่โอนมาบรรฯใหม่ นั้น มีลักษณะ

งานคล้ายคลึงกัน หรือตำแหน่งที่จะโอนมาบรรพใหม่ นั้น ต้องใช้วิชาที่ข้าราชการผู้นั้น ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร หรือมีความรู้ ความสามารถ เหมาะสมกับตำแหน่งและตำแหน่งที่จะโอนนั้นไม่มีข้าราชการคนใดในกรมนั้นเหมาะสม และให้

ก.ช. เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการราชการสามัญไปบรรจุต่างกรมในชั้นอันค้ำ และชั้นซึ่งไม่สูงกว่าเดิม ข้าราชการทำได้อีกโดยอัตโนมัติ

มาตรา ๖๑ การโอนข้าราชการตุลาการสามัญมาเป็นข้าราชการราชการสามัญตามความในมาตรา ๒๒ นั้น ให้โอนมาบรรจุใน (ชั้นอันค้ำและชั้น) อัตราเงินเดือนซึ่งไม่สูงกว่าเดิม

(การโอนข้าราชการ ตุลาการ สามัญมาบรรพ เป็น ข้าราชการ ราชการ สามัญ ชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติและ)

การโอนข้าราชการตุลาการสามัญมาบรรพเป็นข้าราชการราชการสามัญ (ชั้นเอกลงไป) ต้องพิจารณาว่า ราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่งที่จะโอนมาบรรพใหม่ นั้น มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน หรือตำแหน่งที่จะโอนมาบรรพใหม่ นั้น ต้องใช้วิชาที่ข้าราชการผู้นั้น ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และให้ ก.ช. เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

มาตรา ๖๒ ข้าราชการใด ๆ นอกราชการวิสามัญและข้าราชการการเมืองออกจากราชการไป เมื่อสมัครเข้าราชการเป็นข้าราชการราชการสามัญในชั้นอันค้ำและชั้นที่ ไม่สูงกว่าเดิม ถ้ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๖๓ และ ๖๔ และทางราชการต้องการจะรับเข้าทำราชการ ให้ให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับโดยอัตโนมัติในกรณีเช่นนั้น ให้ ก.ช. มีอำนาจและหน้าที่ อย่าง ก.ค. ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา นั้น สำหรับข้าราชการราชการสามัญชั้นพิเศษให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง รายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้วให้บรรจุได้

หมวดที่ ๒

การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือกและการคัดเลือก

มาตรา ๖๓ ผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกและผู้ที่จะได้รับคัดเลือก จะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ และมีอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ และต้องมีอายุไม่เกินกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์

มาตรา ๖๔ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ อนุมาตรา ๗ ถึงอนุมาตรา ๑๐ ก.ข. อาจพิจารณาข้อสงสัยว่าผู้นั้น ได้กลับตนประพฤติเป็นคนดีแล้ว ระบุยกเว้นให้ เป็นรายชื่อของ ก.ข. ในการประชุมฝ่ายการลงคะแนนเช่นนี้ของเป็น เอกฉันท์

มาตรา ๖๕ ผู้สมัครสอบแข่งขันรับต้งมีความรู้ดังนี้

(๑) วิชาข้าราชการอรรถการสามัญชั้นจัตวา ชั้นคีย์ ๑

(ก) ผู้ที่ใ้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาหรือเทียบวิทยฐานะ เท่าประโยคมัธยมศึกษา แต่ถ่าในเขตแห่งการแข่งขัน ได้การศึกษาระโยคมัธยม ศึกษายังไม่แพร่หลาย ให้ ก.ข. มีอำนาจกำหนดพบนความรู้ต่ำกว่าประกาศนียบัตร ประโยคมัธยมศึกษาได้ หรือ

(ข) ผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่าที่กำหนดแต่ได้ไป เข้าเกณฑ์เป็นเสมียนหรือทำ การเสมียนหรือเป็น ครุประชาบาลหรือพนักงาน สหวิชาบาลอยู่แล้ว ใน วันที่ ใช้ พระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพหุรัศีกวิชา ๒๔๗๗ ซึ่งหัวหน้าแผนกรับรองพน ความรู้ว่าสมควรเข้าสอบแข่งขันได้)

(ก) ผู้ที่ใ้รับประกาศนียบัตรประโยคสามัญศึกษาชั้นสูงสคหรือเทียบได้ไม่ต่ำ กว่าัน แต่ถ่าในเขตแห่งการแข่งขัน ได้การศึกษาระโยคสามัญศึกษาชั้นสูงสคยังไม่ แพร่หลาย ให้ ก.ข. มีอำนาจกำหนดพบนความรู้ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคสามัญ ศึกษาชั้นสูงสคได้

(๒) วิชาข้าราชการอรรถการสามัญชั้นจัตวา ชั้นคีย์ ๒

(ก) ผู้ที่ใ้รับประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษา หรือเทียบเท่าได้ไม่ต่ำ กว่าประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษา หรือ

(ข) ข้าราชการอรรถการสามัญชั้นจัตวา ซึ่งรับราชการมาแล้วไม่ต่ำ กว่าสองปี

(๓) วิชาข้าราชการอรรถการสามัญชั้นตรี

(ก) ผู้ที่ใ้รับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรชง เทียบวิทยฐานะได้ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาหรือปริญญาตรี หรือ

(ข) ข้าราชการธุรการสามัญชนจัตวา ซึ่งรับราชการมาแล้วไม่ต่ำกว่าห้าปี

มาตรา ๖๖ ให้ ก.ช. กำหนดหลักสูตรและระเบียบวิธีการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการธุรการสามัญชนจัตวาและชั้นตรี โดยคำนึงถึงลักษณะและคุณภาพของราชการในหน้าที่ และมีอำนาจที่จะมอบหมายให้ราชการส่วนใดจัดการสอบแข่งขันแทน ก.ช. ได้โดยตลอด

มาตรา ๖๗ การสอบแข่งขันนั้น ตามปกติใหม่ที่จะหนึ่งครั้ง แต่เมื่อมีการสอบแข่งขันใหม่อีกและให้ทราบผลการสอบแล้ว ข้าราชการที่สอบแล้วก่อนเช่นอันลัมเลก

มาตรา ๖๘ ผู้สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก และผู้ที่ได้รับคัดเลือก ที่ใดคะแนนสูง มีสิทธิ์จะได้รับบรรจุเข้ารับราชการก่อนผู้ที่ใดคะแนนต่ำลงมาตามลำดับ

มาตรา ๖๙ ผู้สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก และผู้ที่ได้รับคัดเลือก ซึ่งมีสิทธิ์ได้รับบรรจุเข้ารับราชการ หากขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๖๔ เป็นอันหมดสิทธิ์ที่จะได้รับบรรจุ

หมวด ๓

การออกจากราชการ

มาตรา ๗๐ การออกจากราชการของข้าราชการธุรการสามัญ ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๙ วรรคแรก

การออกจากราชการของข้าราชการธุรการสามัญตำแหน่งปลัดกระทรวง หรือเทียบปลัดกระทรวง ให้นำความกราบบังคมทูลให้ทรงทราบ

มาตรา ๗๑ ภายใต้อำนาจแห่งกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ว่าด้วยข้าราชการฝ่ายพลเรือน ข้าราชการธุรการสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ย่อมทำได้เมื่อผู้มี thẩmสิทธิ์ตามกฎหมายข้างต่อไปนี้ได้สอบสวนพิจารณาและอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการ

- (๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการธุรการสามัญพิเศษ
- (๒) ปลัดกระทรวง ปลัดรองปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้พิพากษา สำหรับ

ข้าราชการธุรการสามัญ ตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

(๓) ข้าหลวงยุติธรรมหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการอกรการ
สามัญชนจัตวา

เมื่อประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา ข้าหลวงยุติธรรม หรือผู้พิพากษา
หัวหน้าศาล ได้สั่งอนุญาตแล้ว ให้แจ้งไปยังเจ้ากระทรวง

มาตรา ๗๒ เมื่อ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงเห็นสมควรให้ ข้าราชการ อกรการ
สามัญชน ได้ออกจากราชการเพื่อรับบำนาญ จะให้ผู้นั้นออกจากราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือนก็ได้

แต่ในการให้ขอกเพื่อรับบำนาญเพราะเหตุทดแทนในกรณีที่มีคำสั่งให้
ออกนั้น ให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการอกรการสามัญชนใดซึ่งทำงานวันอย่างร้ายแรง และได้
คำนวณการชดเชยส่วนพิชิตโรคตามวิธีการที่ได้บัญญัติไว้ในลักษณะ ๗ หมวด ๒ แล้ว
การชดเชยส่วนพิชิตโรคไม่ได้ความเห็นสมควรทำผิดที่ระบุไว้ หรือออกหรือปลดออก แต่
เห็นว่ามีมลทินหรือมีหมอง ถ้าเจ้ากระทรวงเห็นว่ากรณีให้รับราชการอีกต่อไป
จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบ
หมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการก็ได้ เมื่อได้รับ
อนุมัติจาก ก.ธ. แล้ว

(ข) เมื่อข้าราชการอกรการสามัญชนใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใด ๆ ใน
ขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน เจ้ากระทรวงได้สั่งชดเชยส่วนและรายงานไปยัง ก.ธ.
เมื่อ ก.ธ. ได้พิจารณาเห็น สมควรให้ ออกจากราชการแล้ว ให้ (รัฐมนตรี)
เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงสั่งให้
ผู้นั้นออกจากราชการได้

(ค) เมื่อข้าราชการอกรการสามัญชนใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน
สามเดือน แต่ไม่ถึงเหตุถึงพดลตาย หากผู้บังคับบัญชา ข้าราชการ อกรการ อกรการ
อกรการสามัญชนเห็นชอบ ปลัดกระทรวง ประธานศาลฎีกาหรืออธิบดีผู้พิพากษา สำหรับ
ข้าราชการอกรการสามัญชนตำแหน่งเอกอภิมหา และข้าหลวงยุติธรรม หรือผู้พิพากษา
หัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการอกรการสามัญชนจัตวา ให้สั่งชดเชยส่วนพิจารณาเห็น

สมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาที่
ได้รับมอบหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง ส่งให้พ้นนออกจากราชการได้

((ง) ข้าราชการธุรการสามัญผู้ใดแสดงตนโดยเปิดเผยว่าเป็นผู้ไม่สนับสนุน
การปกครองระบอบรัฐธรรมนญ เมื่อ ก.ช. ได้สั่งขอความเห็นสมควรให้ออกจาก
ราชการแล้ว ให้รัฐมนตรีส่งให้พ้นนออกจากราชการได้)

(จ) เมื่อข้าราชการธุรการสามัญผู้ใดสมัครไปทำงานทางเทศบาล ของกิจการ
สาธารณะหรือบริษัทที่มีความประสงค์ของทางราชการ ก็ให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง
ส่งให้พ้นนออกจากราชการได้

(ฉ) เมื่อข้าราชการธุรการสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ อนุ
มาตรา ๑ อนุมาตรา ๔ หรืออนุมาตรา ๕ ให้ (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง ส่งให้พ้นน
ออกจากราชการ

มาตรา ๗๓ การไล่ออกและการปลดออกจากราชการให้เป็นไปตามที่บัญญัติ
ไว้ในลักษณะ ๘

ลักษณะ ๗

ข้าราชการธุรการวิสามัญ

มาตรา ๗๔ การขรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจาก
ราชการของข้าราชการธุรการวิสามัญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่ง ก.ช.
จะได้กำหนดไว้

ลักษณะ ๘

คณะกรรมการธุรการ

มาตรา ๗๕ ให้มีคณะกรรมการธุรการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.ธ.
ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรี
- (๒) ปลัดกระทรวง
- (๓) ประธานศาลฎีกา
- (๔) อธิบดีผู้พิพากษาภาคอุตรดิตถ์

(๕) อธิบดีพิพากษาศาลแพ่ง

(๖) อธิบดีพิพากษาศาลอาญา

ให้ ก.ธ. ทงข้าราชการฝ่ายตุลาการนายหนึ่งเป็นเลขานุการ

มาตรา ๗๖ ให้รัฐมนตรีเป็นประธาน ก.ธ. ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน
ถ้าในคราวใดประธานและรองประธานไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือก
ประธานสำหรับคราวนั้นชื่อนายหนึ่ง

การประชุมของ ก.ธ. นั้นต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งจำนวน
จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๗๗ ก.ธ. มีอำนาจตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการใด ๆ แทนได้

มาตรา ๗๘ หลักรัฐธรรมนูญและวิธีการซึ่ง ก.ธ. มีอำนาจกำหนดคดีอาชญากรรม
บัญญัติ ถ้ามี ก.พ. ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในเรื่อง
กำหนดเกี่ยวกับ และไม่มีขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ ก.ธ. พิจารณาเห็น
สมควร ก็ให้ออโฆมถ้อยคำ ก.พ. นั้นเช่นหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่ง ก.ธ. ให้
กำหนด

ลักษณะ ๙

วินัย(ข้าราชการฝ่ายตุลาการ)และการลงโทษ

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๗๙ ข้าราชการฝ่ายตุลาการทุกคนจักต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด
โดยผู้ใดให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิด จักต้องได้รับโทษตามที่ยบัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่ง
ลักษณะนี้

มาตรา ๘๐ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ต้อง สิ้นยศ สิ้น การ ปกครอง ระเบียบ
วิธี ธรรมเนียมทุกความเรียงกิจ และคำสั่งพยายามชำระแก้คดีในบังคับบัญชาและ
ในอำนาจของตน ให้เข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุมัติ

มาตรา ๘๑ ในกรณีออกคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งมาซึ่งกลับคืนและคืนตำแหน่ง
การมีรองใด ข้าราชการฝ่ายตุลาการจะเข้าเป็นตุลาการชั่วคราวในกรณีเฉพาะหรือ

ชักชวนใด ๆ (เพื่อประโยชน์)อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือแก่
พรรคการเมืองใด ๆ ไม่ได้

มาตรา ๘๒ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา
ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่
ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขืนตลึงเสียง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่ง
นั้นระเส่นขอความเห็นที่ทักทวนเป็นหนังสือได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อได้
ทักทวนดังกล่าวมาแล้วนั้น ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งถอนหรือแก้คำสั่งส่งต่อไป ผู้ที่อยู่
บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม แต่ให้ผู้บังคับบัญชารับรายงานขึ้นไปยังเจ้ากระทรวงตาม
ลำดับ

ในการปฏิบัติราชการห้ามมิให้กระทำการขัดกับผู้บังคับบัญชาคนอื่น เว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจกวงศกราว

มาตรา ๘๓ ข้าราชการ(ฝ่ายตุลาการ)จตุการต้องคงใจปฏิบัติตามนโยบาย
ของรัฐบาลโดย(ไม่เอนเอียงทางการเมือง)เคร่งครัด และปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี
และความก้าวหน้าแก่ ราชการ ด้วย ความ เขาใจใส่ รมณ์ที่ ระวัง รักษา ประโยชน์ ของ
ราชการ

มาตรา ๘๔ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่ ราชการ ด้วย ความ ซื่อ
สัตย์สุจริต

ห้ามมิให้รายงานเท็จของผู้บังคับบัญชา

ห้ามมิให้อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เพื่อหา
ผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือแก่ผู้อื่น

ห้ามมิ ให้เป็นตัวกระทำการ ในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ (นอกจากทาง
ราชการหรือสั่ง)และห้ามมิให้กระทำการหลายประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทาง
ให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมและเกียรติศักดิ์ ในหน้าที่ราชการของตน

มาตรา ๘๕ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของต้นเห็นแก่ราชการ จะ
ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ไม่ได้

มาตรา ๘๖ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ชนชาวเขาเป็นผู้
ประพฤติก่อ

ห้ามมิให้ประพฤติก่อเป็นคนเสเพล เสพเครื่องทองของเขานำมาประดับเครื่อง
สติได้ มีหนังสือรับรอง เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิดทางอาญา หรือ
การชอนโค่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งราชการของตน

มาตรา ๘๗ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาเกียรติยศผู้บังคับบัญชาและ
ต่อประชาชน

ห้ามมิให้กู่หมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

มาตรา ๘๘ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องถือและปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของ
ราชการ

มาตรา ๘๙ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ต้อง รักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ
และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

มาตรา ๙๐ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องอุทิศและอำนวยความสะดวก ความสะดวกใน
หน้าที่ราชการ

มาตรา ๙๑ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาความลับในราชการ

หมวด ๒
การลงโทษ

มาตรา ๙๒ โทษลี้กวินยิม ๔ ส่วน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ยึดออก
- (๓) ตัดเงินเดือน
- (๔) ภาคทัณฑ์

การสั่งลงโทษข้าราชการฝ่ายตุลาการในชั้นใดนั้น จะกระทำไปเมื่อได้
ดำเนินการสอบสวนพิจารณาความที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ แห่งลักษณะแล้ว

มาตรา ๙๓ การสั่งลง(ภาคการลง)นั้น (จึงมีผล)ไว้แก่กระทรวงหรือผู้
บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก(จึงมีผล)ไว้แก่กระทรวงสั่งลงโทษได้เมื่อข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำลี้กวินยิมเช่นรายชื่อข้างต้นทั้งตั้งไป

(ก) ทารักต่อหน้าข้าราชการ

(ข) ทำความผิดถึงต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานละโทษหรือความผิดอื่นได้กระทำโดยประมาท

(ค) ชักค้ำสิ่งซึ่งผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ และการชักค้ำสิ่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ง) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๑) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕๔ การปลดออก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาที่รับมอบหมายจาก (รัฐมนตรี) เจ้ากระทรวงจะสั่งลงโทษได้เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ยังไม่ถึงกรณีที่ระวาง ถูกไล่ออกจากราชการ หรือเป็นกรณีที่จะตั้งถูกไล่ออก แต่มีเหตุอันควรยกย่อน

(มาตรา ๕๕ โทษกักเงินเดือนนั้นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจจะลงแก่ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ผู้กระทำผิดวินัยใดครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละสิบของอัตราเงินเดือน และเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน

ผู้บังคับบัญชาที่ระวางโทษกักเงินเดือนตามความในวรรคก่อนนั้น มีตั้งต่อไปน

(๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการตุลาการตำแหน่งผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงมาและสำหรับอธิบดีอัยการกรม

(๒) ปลัดกระทรวง ประธานศาลฎีกาหรืออธิบดีผู้พิพากษา สำหรับข้าราชการตุลาการตำแหน่งหัวหน้ากองลงมา

(๓) หัวหน้าวงยุติธรรม หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการตุลาการ ตำแหน่งเสมียนพนักงาน)

มาตรา ๕๖ การคืนเงินเดือน พระราชโองการให้เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการ ดังแต่ตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หัวหน้ากอง หรือเทียบหัวหน้ากองลงมา กระทำผิดวินัยซึ่งความผิดนั้นยังไม่รับระวางถึงยัง คงอยู่ ถูกไล่ออกหรือปลดออก

ผู้บังคับบัญชาจะสั่งโทษกักเงินเดือนนั้นได้เมื่อผู้กระทำความผิดยังไม่ถึงกำหนดในคราวก่อน

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	กำหนดเวลาเกษียณ	กำหนดส่วนร้อยละของเงินเกษียณ
รัฐมนตรี	๑. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ๒. ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ๓. ทนายอัยการ ๔. หัวหน้ากอง ๕. หัวหน้าแผนก ๖. ประธานแผนก ๗. เสมียนพนักงาน	๕ ๖ ๖ ๕ ๖ ๖ ๑๐	๒๕ ๓๐ ๒๐ ๒๕ ๒๐ ๑๕ ๑๐
ปลัดกระทรวง	๑. หัวหน้ากอง	๒	๒๕
ประธานศาลฎีกา	๒. หัวหน้าแผนก	๔	๒๐
อธิบดีผู้พิพากษา	๓. ประธานแผนก	๖	๑๕
ข้าหลวงอัยการ	๔. เสมียนพนักงาน	๖	๑๐
ผู้พิพากษาหัวหน้า	๑. หัวหน้าแผนก	๒	๒๐
ศาลหรือหัวหน้า	๒. ประธานแผนก	๔	๑๕
กองหรือหัวหน้า	๓. เสมียนพนักงาน	๖	๑๐
กอง	๑. ประธานแผนก	๒	๑๕
หัวหน้าแผนก	๒. เสมียนพนักงาน	๔	๑๐
หัวหน้าส่วน	๑. เสมียนพนักงาน	๒	๑๐
ราชการ			
ปลัดกระทรวง			
หัวหน้าแผนก			

มาตรา ๘๖ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำความผิดอันควรได้รับโทษทัณฑ์เงินเกิน แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเหตุอันควรรับนั้น หรือในกรณีกระทัดรัดนี้เล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาก็สามารถแก้ไขในมาตรา ๘๕ หรือส่งโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความคิดเห็นของผู้ตน ให้ปรากฏเป็นหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

หมวด ๓
การรักษาวินัย

มาตรา ๘๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่สอดส่องดูแลและมีคำสั่งข้าราชการในบังคับบัญชาของตน ให้ปฏิบัติตามวินัย

เมื่อข้าราชการผู้ใดต้องหาหรือมกรณยอมทงสัญญาการทำวินัย ผู้บังคับบัญชาก็สามารถสั่งการสอบสวนชั้นต้นเพื่อพิจารณาโทษโดยมีข้อชี้ชัด

วิธีสอบสวนชั้นต้นนั้น ผู้บังคับบัญชาก็สามารถสั่งการให้ผู้มกรณเกี่ยวข้องซึ่งส่งแรงเรื่องราวพร้อมหนังสือ หรือกระทำโดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นที่

(แต่ถ้ากระทำการสอบสวนชั้นต้นเพียงบันทึกเรื่องราวและความเห็น ผู้บังคับบัญชาก็สามารถสั่งการบันทึกเหตุผลทำการสอบสวนโดยวิธี เช่น นน ไว ในเรื่อง ที่สอบสวนนั้น

ด้วย) การสอบสวนชั้นต้นต้องกระทำให้เสร็จภายในกำหนดสี่ห้าวันนับตั้งแต่วันสอบสวน

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้กระทำการสอบสวนชั้นต้นแล้ว เห็นว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้พิจารณาตามความตามมาตรา ๘๘ ๘๙ หรือ ๑๐๐ แล้วแต่กรณี

แต่ถ้าเกินอำนาจของตนที่จะดำเนินการก็ให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำความผิดนั้นเพื่อขึ้นไปตามลำดับ เมื่อให้ผู้มีอำนาจได้ดำเนินการตามควรแก่กรณี

ผู้บังคับบัญชาใดรู้ว่าผู้บังคับบัญชากระทำความผิดแล้ว ไม่จัดการสอบสวนพิจารณา และดำเนินการตามความในมาตราหรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่ หรือจัดการลงโทษไม่เป็นการจริงจัง ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำความผิดวินัย

มาตรา ๘๘ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำความผิดอันควรได้รับโทษทัณฑ์เงินเกิน แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเหตุอันควรรับนั้น หรือในกรณีกระทัดรัดนี้เล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาก็สามารถแก้ไขในมาตรา ๘๕ หรือส่งโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความคิดเห็นของผู้ตน ให้ปรากฏเป็นหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชามีหน้าที่สอดส่องดูแลและมีคำสั่งข้าราชการในบังคับบัญชาของตน ให้ปฏิบัติตามวินัย

เมื่อข้าราชการผู้ใดต้องหาหรือมกรณยอมทงสัญญาการทำวินัย ผู้บังคับบัญชาก็สามารถสั่งการสอบสวนชั้นต้นเพื่อพิจารณาโทษโดยมีข้อชี้ชัด

วิธีสอบสวนชั้นต้นนั้น ผู้บังคับบัญชาก็สามารถสั่งการให้ผู้มกรณเกี่ยวข้องซึ่งส่งแรงเรื่องราวพร้อมหนังสือ หรือกระทำโดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นที่ (แต่ถ้ากระทำการสอบสวนชั้นต้นเพียงบันทึกเรื่องราวและความเห็น ผู้บังคับบัญชาก็สามารถสั่งการบันทึกเหตุผลทำการสอบสวนโดยวิธี เช่น นน ไว ในเรื่อง ที่สอบสวนนั้นด้วย) การสอบสวนชั้นต้นต้องกระทำให้เสร็จภายในกำหนดสี่ห้าวันนับตั้งแต่วันสอบสวน

(๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการทุกตำแหน่ง

(๒) ปลัดกระทรวง ประธานศาลฎีกา หรืออธิบดีผู้พิพากษา สำหรับ

ข้าราชการตุลาการตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองลงมา

(๓) ข้าราชการหรือกรมหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการ

ตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงาน

คณะกรรมการสอบสวนต้องรับคำแนะนำการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็ว กำหนด
อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับตั้งแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็น ซึ่งจะสอบ
สวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้ง
เป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ขอขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้า
ขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ ขยายเวลาต่อไปอีกได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติ
จากรัฐมนตรี

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้กระทำการสอบสวนเสร็จแล้ว สำหรับข้าราชการ
ตุลาการสามัญให้รายงานเสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวง ให้ปลัดกระทรวงทำ
ความเห็นรายงานไปยัง ก.ค. สำหรับข้าราชการตุลาการสามัญให้รายงานเสนอ
ความเห็นต่อผู้บัญชาการและหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วให้ผู้บัญชา
การและหน้าที่แต่งตั้งเสนอสำนวนการสอบสวนและความเห็นในการพิจารณา โดยไปยังผู้
ซึ่งมีชัยภูษาเหนือขึ้นไปตามลำดับ จนถึงเจ้ากระทรวง แล้วให้เจ้ากระทรวงทำ
ความเห็นรายงานไปยัง ก.ช. เมื่อ ก.ค. หรือ ก.ช. แล้วแต่กรณีได้พิจารณาเห็นสมควร
ปล่อยออกหรือปลดออกจากราชการได้แล้ว จึงให้ (รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งมีชัยภูษาที่
ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี) ส่งปล่อยออกหรือปลดออกจากราชการต่อไป

สำหรับกรณีข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องหากฎาณานัน จะใช้สำนวนการสอบ
สวนของ พนักงานสอบสวนหรือคำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์พิจารณาความใน
วรรคก่อน โดยไม่ต้องส่งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

มาตรา ๑๖๖ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดทรงทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อันเป็น
ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามพระราชบัญญัติลักษณะของข้าราชการ ก.ค. หรือ ก.ช. แล้วแต่
กรณีได้กำหนดไว้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งมีชัยภูษาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีแล้ว

แต่กรณี พิจารณาสิ่งใดออกหรือปลดออกจากราชการได้โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการ
ขึ้นทำการสอบสวนและพิจารณาทามมาตรา ๘๘ เว้นแต่สำหรับข้าราชการตุลาการ
สามัญจะต้องปรึกษา ก.ต. เห็นชอบด้วยเสียก่อน

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำความผิดซึ่งผู้บังคับบัญชาพิจารณา
เห็นว่าไม่ใช่ความผิดร้ายแรงสมควรลงโทษเพียง อดงาน ตักเงิน เดือน หรือภาคทัณฑ์
ก็ให้พิจารณาลงโทษตามวรรคแรกกรณี เว้นแต่สำหรับข้าราชการตุลาการสามัญจะต้อง
ปรึกษา ก.ต. เห็นชอบด้วยเสียก่อน

มาตรา ๑๐๑ ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำความผิดเรื่องใด
ฐานใด ในมาตราใด

มาตรา ๑๐๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษข้าราชการฝ่ายตุลาการแล้วต้อง
ส่งรายงานการลงโทษนั้นเสนอตามลำดับจนถึงเจ้ากระทรวง แล้วให้เจ้ากระทรวง
รายงานไปยัง ก.ต. หรือ ก.ธ. แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐๓ เมื่อผู้อำนาจได้สั่งลงโทษแล้ว ผู้อำนาจบังคับบัญชาเห็น
ผิดสั่งลงโทษนั้นมิอำนาจที่จะเพิกโทษ ลดโทษ หรือยกโทษเสียก็ได้ และระไ้มีการ
สอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ก็ได้ และถ้าจะต้องเพิ่มโทษเป็นสถานใดออก
หรือปลดออก ก็ให้พิจารณาดำเนินการตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๘๘ หรือมาตรา
๘๘ แล้วแต่กรณี

เมื่อเจ้ากระทรวงรายงานการลงโทษไปยัง ก.ธ. แล้ว ก.ธ. มีอำนาจพิจารณา
ให้ความเห็นตามความในวรรคก่อนโดยอัตโนมัติ

มาตรา ๑๐๔ เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใด (ต้องหา) ถูกฟ้องคดีอาญา
เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานงหนโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท หรือ
มิควรตักต้องหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลดออก
ให้ผู้บังคับบัญชา (ซึ่งผู้ว่าจ้างให้อยู่ในตำแหน่งราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวน
เช่นการเสียหายแก่ราชการหรือส่งผลกระทบต่อ) มีอำนาจสั่งพักราชการได้

ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งพักราชการตามความในวรรคก่อนนั้นคือ

(๑) รัฐมนตรี มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการทุกตำแหน่งพักราชการไว้

(๒) ปลัดกระทรวง ประธานศาลฎีกา หรืออธิบดีผู้พิพากษามีอำนาจสั่งให้ข้าราชการหรือการตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองลงมาพักราชการไว้

(๓) ข้าราชการยุติธรรมหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการหรือการตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงาน พักราชการไว้

การให้พักราชการนี้ ให้พักตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุด หรือตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เมื่อคดีถึงที่สุดแล้วหรือสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้พักมิได้กระทำความผิดและไม่มียกเว้นความผิดเลย ผู้บังคับบัญชาที่ส่งพักราชการของสั่งให้ ผ่อนกลับคืนตำแหน่งเดิม

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้เช่นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีทวงส่งพักราชการไว้ตามมาตรา ๑๐๔ ถ้าผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งพักราชการนั้นพิจารณาเห็นว่าข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ (ซึ่งหา) ถูกฟ้อง คดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตลอดข้อหาเพื่อไล่ออกหรือปลดออกจนไม่มีสิทธิหรือมัวหมองในคดี หรือในกรณีพิจารณาข้อหาอื่นนั้น รุ้งสั่งให้ ออกจากราชการโดยให้หรือ การพิจารณาจ่าย ยำ เหนิง ยำ นานู ไว้ ก่อน ก็ได้ เมื่อใดที่ปรึกษา ก.ต. หรือ ก.ธ. แล้วแต่กรณี เห็นชอบด้วยแล้ว แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษามีความผิดหรือการสอบสวนพิจารณาได้ความขึ้นสืบคดีหรือต้องลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ตรงตามบทแห่งพระราชบัญญัติออกครั้งหนึ่ง

หมวด ๔

การอุทธรณ์ศาล

มาตรา ๑๐๖ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ถูกสั่งให้พักไว้ก่อนหรือปลดออกในกรณีความผิดที่ปรากฏขึ้นแก่ตามมาตรา ๑๐๔ หรือถูกสั่งให้พักก่อนเห็นชอบหรือศาลพิพากษา

เห็นว่าคนไม่ได้รับความเห็นธรรมในคำสั่ง ก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งได้ตามวิถีกา
รชญาญัตติไว้ในทมนวน แต่ถ้าปรากฏว่าการอุทธรณ์คำสั่งเช่นเท็จให้ถือว่าเห็นการผิดวินัย

(มาตรา ๑๐๗ การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๐๖ ให้อุทธรณ์ต่อผู้บังคับ
บัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง โดยทำเป็นคำร้องมีสำเนาถูกต้องหนึ่งฉบับ
ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์คำสั่งยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือภายในเก้าวันนับแต่วันทราบ
คำสั่ง แต่ทงนั้นต้องไม่ก่อนเวลาล่วงไปแล้วสิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่ขณะแรกที่มีเหตุระ
บอของอุทธรณ์คำสั่งเกิดขึ้น)

มาตรา ๑๐๗ การอุทธรณ์คำสั่งเนื่องจากการถูกลงโทษฐานผิดวินัย ให้ทำ
เป็นคำร้องยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง พร้อมด้วยสำเนาถูก
ต้องหนึ่งฉบับภายในเก้าวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

(มาตรา ๑๐๘ ให้ผู้ทรมอบอุทธรณ์คำสั่งรับส่งคำอุทธรณ์คำสั่งนั้นพร้อมด้วย
คำสั่งแห่งของต้นถ้าจะพึงมีต่อไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับภายในเก้าวัน
นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้นถูกต้องตามมาตรา ๑๐๗ จนถึงรัฐมนตรี)

มาตรา ๑๐๘ ให้ผู้ทรมอบอุทธรณ์คำสั่งรับส่งสำเนาอุทธรณ์คำสั่งนั้นไปยัง
ผู้ส่งลงโทษเพื่อชั่งภายในเก้าวัน นับแต่วันทรมอบสำเนาอุทธรณ์คำสั่งแล้วเสนอ
ต่อไปตามลำดับ จนถึงรัฐมนตรี ที่ผู้อุทธรณ์คำสั่งนั้นสังกัด

(มาตรา ๑๐๙ เมื่อได้รับคำอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๐๘ แล้ว รัฐมนตรี
มีอำนาจที่จะสั่งยื่นตามคำสั่งเดิม หรือสั่งเพิกถอนคำสั่งนั้นเสีย หรือให้พิจารณา
สั่งใหม่ก็ได้)

มาตรา ๑๐๙ ให้รัฐมนตรี พิจารณาแล้ววินิจฉัยคำอุทธรณ์คำสั่งให้เสร็จภายใน
กำหนดสิบห้าวันนับแต่วันรับคำอุทธรณ์คำสั่ง เว้นแต่ในกรณีพิเศษ ซึ่งจะพิจารณา
ให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีก แต่ต้องไม่เกินหกเดือนที่ซึ่งขยาย
เวลาไว้ด้วย คำสั่งของรัฐมนตรี ให้ถือเป็นที่สุด

ลักษณะ ๑๐

บท(บัญญัติ)เฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๐ ข้าราชการราชการวิสามัญผู้ใดได้รับราชการอยู่ตั้งแต่ก่อนวัน
ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๐ และทำการหรือ
เคยทำการในตำแหน่งหน้าที่ราชการราชการสามัญ ซึ่งหัวหน้าแผนกหรือรองว่ามี
คุณความสามารถที่ระดับหรือเป็นข้าราชการราชการสามัญได้ และเมื่อมีขอควา
เงินเดือนข้าราชการราชการสามัญตำแหน่งเสมียนพนักงานว่างลง และเจ้ากระทรวง
เห็นสมควรจะบรรจุในชั้นนั้นเข้าชนกยชนเงินเดือน(ไม่สูงกว่า)เท่าที่ใครอยู่ ก็ได้
บรรจุได้เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ช. แล้ว

มาตรา ๑๑๑ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดทำคดีวินัยก่อนวันใช้พระราชบัญญัติ
นี้ ให้ผู้บังคับบัญชาอำนาจลงโทษนั้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย
ตุลาการที่ ใช้อยู่ในขณะนั้น แต่ดำเนินการทำคดีวินัยโทษสถานไล่ออกหรือปลดออก
ซึ่งผู้บังคับบัญชายังมิได้สั่งไล่ออกหรือปลดออก ต้องเสนอให้ ก.ค. หรือ ก.ช.
แล้วแต่กรณีพิจารณาอนุมัติแล้วจึงสั่งไล่ออกหรือปลดออกได้

มาตรา ๑๑๒ ในกรณีที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการตุลาการตามมาตรา ๓๔
เป็นครั้งแรก หรือได้มีการเลือกแล้วแต่ยังไม่ทราบผลของการเลือก ให้ ก.ค. ตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๘๕ คงทำหน้าที่
ต่อไปจนกว่าจะได้ทราบผลของการเลือก

.....
.....

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการ

บัญชีหมายเลข ๑

ข้าราชการตุลาการสามัญ

(ชั้น)	อันดับ	เงิน
(โท) (เอก)	(พิเศษ)	(๒๕๐-๓๘๐)
	๑	๓๐๐-๓๒๐-๓๕๐-(๕๐๐)-๓๘๐
	๒	(๕๕๐) ๓๘๐-(๕๐๐) ๕๒๐
		-(๕๕๐) ๕๘๐-(๖๐๐) ๕๐๐
	๓	๕๐๐-๕๕๐-๖๐๐-๖๕๐
	(พิเศษ)	(๑) ๕
	(๒) ๕	๖๕๐-๗๐๐-๗๕๐-๘๐๐
(ประธานศาลฎีกา)		๘๐๐-๑,๐๐๐-๑,๑๐๐-๑,๒๐๐
	พิเศษ ก.	๑,๒๐๐
	พิเศษ ข.	๑๖,๐๐

บัญชีหมายเลข ๒

ข้าราชการธุรการสามัญ

ชั้น	ขั้น	ขั้น
ทวิ	๑	๓๐-(๓๔)๓๕-(๓๘)๔๐-(๔๒)๔
	๒	(๔๖)-๕๐-๕๕-๖๐-๖๕
	๓	(๖๕)-๗๐-๗๕-๘๐-๘๕
	พิเศษ	(๘๕)-๙๐-(๙๕)-๑๐๐-๑๑๐ -๑๒๐
ตรี	๑	(๑๕๐)-๑๖๐-๑๗๐-๑๘๐-๑๙๐
	๒	(๑๑๐)-(๑๒๐)-(๑๓๐)-๑๔๐ -๑๕๐-๑๖๐
โท	๑	(๑๕๐)-(๑๕๐)-๑๖๐-๑๗๐ -๑๘๐-๑๙๐
	๒	๒๐๐-๒๒๐-๒๔๐-๒๖๐-(๒๘๐)
	๓	๒๘๐-๓๐๐-๓๒๐-๓๔๐
เอก	๑	(๓๐๐)-(๓๒๐)-๓๕๐-(๔๐๐) -๓๘๐-๔๒๐-๔๖๐ (๔๕๐)-๕๐๐-๕๕๐-๖๐๐-๖๕๐
	๒	๖๕๐-๗๐๐-๗๕๐-๘๐๐
พิเศษ	๑	๘๐๐-๘๕๐-๙๐๐-๙๕๐
	๒	๙๕๐-๑,๐๐๐-๑,๐๕๐-๑,๑๐๐

๓๒๘๔

บัญชีหมายเลข ๓

ตะไต้ะยัตถกรรม

(ชั้น)	ชั้นคย	ชั้น
(ทวี)	๑	๘๐—๘๐—๑๐๐
	๒	๑๑๐—๑๒๐—๑๓๐
โท	๑	๑๔๐—๑๕๐—๑๖๐—๑๗๐—๑๘๐ —๑๙๐
	๒	๒๐๐—๒๒๐—๒๔๐—๒๖๐—๒๘๐)
	๑	๒๐๐—๒๒๐—๒๔๐—๒๖๐
	๒	๒๘๐—๓๐๐—๓๒๐—๓๔๐

บัญชีหมายเลข ๔

คำจ้างข้าราชการวิสามัญ

คำจ้างข้าราชการวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวงยุติธรรม จะ ให้ ทำความ
ตกลงกับกระทรวงการคลัง

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญ
กรรมการเข้ามามีความเห็น
(กรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : ประธาน
กรรมการมีอะไรที่จะชี้แจง คือก
ประชุมข้างใหม่ ข้าพเจ้ายังสงสัย ขอ
กรรมการได้ไปตรวจแจ้ง ตามรายงาน
ของกรรมการมาตรา ๑๖ นี้ รายงาน
ของกรรมการบอกว่า มีการแก้ไข
โดยคณะกรรมการ แต่แก้ไขในตัว
ร่างกติกอกองมาตรา นั้นหนึ่งแล้ว
อีกคนหนึ่งมาตรา ๑๕ ว่ามีการแก้ไข
โดยกรรมการ นายปรีญาของสงวน
อย่างเดียวกับมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔
นกรรมการก็คัดออกทั้งมาตรา ก็เลย
ไม่เข้าใจว่าอย่างไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
กรรมการ : สำหรับมาตรา ๑๖ ที่
ว่ามีการแก้ไขโดยกรรมการ หมายความว่า
ความว่าคัดออก ก็ขอความเข้าใจตาม
ส่วนมาตรา ๑๕ ที่ว่ามีการแก้ไขโดย
กรรมการ ก็เช่นเดียวกับมาตรา ๑๔
นั้น หากมาตรา ๑๔ ได้ผ่านไปตามที่
ได้พิจารณาแล้วทั้งมาตรา ๑๕ ก็หมายความว่า
ความว่ามาตรา ๑๕ คัดออกตามกกรรมการ
เห็นชอบ มาตรา ๑๕ ที่ปรีญา
สงวนไว้ทั้งหมดไป

ประธานสภาผู้แทน : คำว่า
แก้ไขตามมาตรา ๑๖ นั้นหมายความว่า
คัดออก

หลวงอรธพรพิศาล (ตราท) :
พระราชบัญญัติตุลาการนั้นเป็นพระราช-
บัญญัติสำคัญของประเทศไทย เพราะ
ฉะนั้นแก้ไขอย่างนั้นแล้ว สมาชิกสภา
จะคัดค้านอย่างไร เพราะฉะนั้นขอให้ยื่น
ไปพิจารณาใหม่ ใครรับรองบ้าง

ประธานสภาผู้แทน : เขาแจก
ไปนานแล้วคนคัดหลวง เขาไม่คัดใจ
แล้วกัน

หลวงอรธพรพิศาล (ตราท) :
ไม่ใช่เพิ่มมาเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : เขาไม่ได้
แก้ ก็เห็นจะพิมพ์ผิด

หลวงอรธพรพิศาล (ตราท) :
ถึงอย่างไรก็ตาม เห็นว่ากรรมการ
ต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นขอเสนอ
ไปพิจารณาใหม่อัน

ประธานสภาผู้แทน : ก็ไม่มี
ใครมีความเห็นอย่างท่าน และไม่มีผู้
รับรองยกไปแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายประเสริฐ บัณฑิตกุล
(ผู้ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : ร่าง-
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ตุลาการพหุศักดิ์ราช ๒๕๘๐ คำปรารภ

ลักษณะ ๑ ข้อความเริ่มต้น มาตรา ๑
 มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
 มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗
 มาตรา ๘ มาตรา ๙ ลักษณะ ๒
 ข้าราชการตุลาการสามัญ หมวด ๑
 การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนอันดับ
 และการเลื่อนเงินเดือน มาตรา ๑๐
 มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓

นายอุตร วิทยานนท์ (ละเต็ง-
 เทระ) : ในมาตราห้าฯ เราได้ขอแปร
 ญัตติไว้ คือตามร่างที่กรมการไต่
 เสนอมาในข้อห้าฯ เราได้แปรไว้ว่า การเข้า
 เป็นตุลาการที่ขัญญัตติไว้ในมาตรา ๑๐
 ะต้องสอบ คือมีการสอบคัดเลือกเข้า
 แต่เราขอแปรญัตติเป็น ๒ นัย สอบ
 อย่างหนึ่ง และไม่สอบอย่างหนึ่ง คือว่า
 เมื่อ ก.ค. ซึ่งแล้วแต่ ก.ค. จะพิจารณา
 ทั้งนี้เพราะเหตุผลที่ว่า การเข้าเป็น
 ตุลาการ จำเป็น อย่าง ึง ะต้องไต่ถาม
 ความรู้ความชำนาญ มีความรู้ควม
 ความชำนาญด้วย เพราะเหตุว่าระยะเวลา
 ที่เราเข้าไต่ถามในเรื่องนั้น ข้าราชการ
 รัลว่ามีความรู้ความหมายเหมือนกันไม่มีการสอบ
 กันแต่ครั้งเปลี่ยนการปกครอง เช่นคนมา
 ไต่เปลี่ยนจากเดิมเสีย คือให้มีการสอบ

กัน กำหนดว่าผู้สอบโดยปริญญา ๔ ปี
 แล้วสอบคัดเลือกเข้าไป ถ้าเห็นว่าการ
 สอบเช่นนี้จะเปรียบเทียบกับเดิมแล้ว เท่า
 เทียมมาไม่ได้ขัญญัตติโดยชัดแจ้ง เรา
 เห็นว่าผู้ที่มีคุณสมบัติโดยชัดแจ้ง เรา
 การสอบ แต่การเลือกโดยที่มีความ
 ชำนาญงาน โดยผู้มีความสามารถซึ่งอยู่
 ในความพิจารณาของ ก.ค. ทั้งนี้โดย
 ข้าราชการว่างเงินเดือนให้สอบปริญญาตรีได้
 ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ซึ่งขัญญัตติกันกว่า
 ๑๐ ปี ในด้านที่ชาวต่างประเทศเช่นเช่น
 จำศาล เช่นอัยการเนอซีฟทกษทรพชคาม
 ทกษทหมายระบุไว้ แต่เราเห็นว่าให้
 มีการสอบและให้มีการเลือกด้วย เท่าที่
 ท่านกโดยคำนึงถึงตลอดมา เราเห็นว่า
 ใไว้ว่า ไม่มีการสอบเพียงคนเดียว
 ผู้ใหญ่ เช่นในข้าพเจ้าก็ทำอย่างง่าย ๆ
 เช่นอัยการจังหวัดเขตนัน ทั้งแต่มีการ
 สอบมาอัยการมี การ สอบ มาก แต่
 อัย การ ัง ทวัก สองไม่ไต่ถามเท่าที่
 ษรอง ว่าที่เราตั้ง อัย การ ัง ทวัก นั้นเขา
 ไม่มีมีความรู้ ความ สามารถ ัง สอบไม่ได้
 แต่มีความรู้แต่ขอการผู้ช่วยเช่นเช่นความ
 รัชงมีกับประธานกตทราช เรามี
 ครอบครองมีงกัน เมื่อ ะ มา ัง ทุ ึ่ง สอ

ทองให้ว่าไม่ได้เนื่ ก้เมื่อเช่นเรา
ทั้งคามเรื่องหรือ เพราะฉะนั้นเราขอเก
เป็นเช่นนี้ คือผู้ที่ไปปฏิญญามาแล้ว
๑๐ ปี ได้ปฏิญญาในหน้าที่วิชาชีพ
กฎหมาย มาด้วยเมื่อเสร็จอยู่ในเกณฑ์
ที่จะได้รับเลือกโดย ก.ต. เช่นผู้พิชารณา
นายใหญ่ สวัสดิชชาติ (กรรมการ
บริหาร): กรรมการก็ได้พิจารณา
แปรรูปคดีของท่านผู้อภิปราย เมื่อเกินด้วย
ความรอบคอบอยู่แล้ว ปัญหาที่
กรรมการขอไม่ได้อีกก่อนที่ว่าถ้าหาก
ระให้ ก.ต. เป็นผู้เลือกหรือผู้หนึ่งผู้ใด
เป็นผู้เลือกแล้ว ความครบถ้วนหากก็
ความไม่เที่ยงตรงรรมกตจะเกิดขึ้นมีมาก
เกิดขึ้นได้ง่าย และง่ายกว่าที่จะทำการ
สอยคดีเลือก นี้เป็นประการหนึ่งทีคณะ
กรรมการไม่ยอมเห็นด้วย
อีกประการหนึ่งนั้น คณะกรรมการ
ก็ได้เห็นว่าตุลาการเป็นหัวใจของ
ความยุติธรรม ความยุติธรรมอา
จะเกิดขึ้นได้หรือไม่ได้ก็เพราะความวิ
ด้วยทบทวนเช่นเช่นประการสำคัญ ข้อ
เท็จจริง ก็เป็นที่กันอยู่ว่าถ้าหากว่าผู้
มีอาชญากรรม มากไม่ ค่อยระ ตุ หงษ์ สือ จง
สอยไม่ได้ อันกรรมการไม่ยอมมี
ให้เป็นไปตามคำแปรรูปคดีเพราะเหตุว่า

เราต้องการ ตุลาการ ผู้เชี่ยวชาญ ด้วย
กฎหมาย ถ้าหากว่าวินิจฉัยด้วย
กฎหมายผิดพลาดไปแล้ว ทำให้เสียภาพ
และทรัพย์สินของประชาชนเสียหาย แต่
อย่างไรก็ตามการมา การไม่ได้ลง
คำแปรของผู้ที่ได้อภิปรายมาแล้วแต่ว่า
มีความเห็นไม่ตรงกันจึงได้ให้ข้อสังเกต
ในทางปฏิบัติของกระบวนให้สถานทราบ
ว่า เติมมาได้มีการสอยไล่กันในทาง
ปฏิบัติแต่อย่างเกี่ยวกันกรรมการกลับ
เห็นว่าการสอยด้วยทบทวนจำเป็น
ขึ้นทั้งนี้เพื่อให้ตุลาการ เป็นผู้
เข้าใจในด้วยทบทวนผู้ถูกต้องจะ
ที่ฟังของประชาชนให้สัมพันธ์กับ
อย่างฐานะ ตุลาการ คนก็มีเหตุผล
ประการดังที่ได้ทราบเรียนต่อสถาน
ยอมตามผู้แปรรูปคดีไม่ได้
นายอัคร วัฒนานนท์ (อธิบดี
เทร): ข้าพเจ้าได้ฟังมาเหมือนกัน
ชั้นกรรมการว่าการที่จะเลือกบุคคล
เข้าไป หลักสำคัญที่คณะกรรมการ
ตั้งขึ้นเช่นข้อสำคัญที่สุดคือว่าไม่มีอะไร
ระบ่งกันการครหาแก่กับกระสอย แต่
ผลอันเกิดขึ้นแม้แต่กรรมการ ในคราว
ประชุมพิจารณาเรื่องนกรับรองอยู่ว่าการ
เข้าไปโดยการเลือกจาก ก.ต. นี้ได้ผล

คือว่าไม่มีความมรณะ ไม่รู้ถึงความ
 ประพฤติผิดที่สามารถปฏิบัติงาน มา นาน
 นรีหรือคนน้อยเช่นนี้ ในชนกรรมมาธิการก็
 พุทกณลงเรือนใหม่เอินกัน แต่เหตุผลที่
 กรรมมาธิการ แดลง เมื่อขึ้นเพื่อขังกัน
 ความครหาซึ่งเมื่อพิจารณาถึงประโยชน์
 ของชาติแล้วเราไม่จำเป็น เราสรวติใน
 การที่จะเลือกใคร มา เพื่อประโยชน์แก่
 ประเทศชาติแล้ว เราอาจจะตัดสินใจ อาจ
 รับผิดชอบได้ว่าเราบริสุทธิ์แล้วเราเลือกเข้า
 มา นอกจากนี้ทางคณะ กรรมมาธิการก็
 รับผิดชอบว่าในการสละขังนี้ เดิมทีเคย
 ขังแต่อกพระราชบัญญัตินั้นมา การสละ
 ขังนี้วาระสละขังโดยภาคปฏิบัติ แต่เมื่อ
 ลงคราวจริงเข้าไม่ได้สละภาคปฏิบัติเช่น
 ความจำเป็นออกมาแล้วมีข้อยกเว้นด้วย
 ประการต่างๆ ที่เคย เมื่อมาขึ้นกล่าว
 ถึงผู้ที่เคยปฏิบัติงาน มา นาน ๆ เช่น ผู้
 พหุภาษาศาสตร์พระณ ฎีกาน ข้าพเจ้าขอ
 เหลือเกินว่าลงไปสละขังได้ใหม่ เราจะ
 ปรณามท่านเหล่านั้นหรือว่า ไม่ สามารถ
 หรือเทียบความสามารถ เช่นข้าพเจ้า
 ยกตัวอย่างเมื่อนั้นเช่นคน ว่าขังการ
 ขังตัวที่สละขังไม่ได้ แล้วจึงมาลงขณะ
 ด้วยเราได้รับประกัน เดือน ข้าราชการ
 ตุลาคมเขาในลำดับ ๓๐๐ แล้วเช่นนี้
 แล้วด้วยการผู้ช่วย ถ้าขึ้นมาเช่นผู้พหุภาษา

ในระยะเวลาอันสั้น เรืองวิเศษของ
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่า เวลาข้าราชการ
 พยายามตบแต่งสละเหลือเกิน ส่วนงานไม่
 ต้องปฏิบัติ แต่หระเสียมโถมมหมก แล้ว
 ไม่เคารพเจ้านายผู้บังคับบัญชาได้ก็ หนึ่ง
 สละเสียมเคยว่า ถ้าขึ้นไปเงินเดือน ๓๐๐
 นัและขอให้ท่าน ทั้งหลาย ลงพิจารณา
 ขังคนว่าระเบิน ประ โยชน์แก่ชาติ หรือ ไม่
 ข้าพเจ้าไม่ใช้ศักดิ์อำนาจใครๆ เพียง คน
 เคยว สมมติว่าตำแหน่งผู้พหุภาษาม
 ๑๕ คน ก.ต. จะเลือกคนเคยขังได้
 แต่ว่า ก.ต. พิจารณาว่าการเลือกโดย ไม่
 ต้องสละขังขอให้ปฏิบัติ โดยขังอื่น ถ้า
 สละขังออกให้เลือกได้ ลงเปรียบผลได้
 ผลเสียที่ขังว่าระเบินอย่างไรบ้าง.

นายใหญ่ ศวิตชาติ (กรรมมา-
 ธิการ) ก็ยกยอแรงงอแรงงอกคนเข้า
 มาเป็นกรรมมาธิการ กรรมมาธิการได้เปลี่ยน
 แปลงหลักการจากเดิม คือไม่จำต้องเอา
 ข้าราชการอย่างใดเกรงว่าไปนั่งตบนั่งตบ
 แล้วมาสละขัง ในมาตรา ๒๔ คนสมัย
 ๑ โคมไว้คล้าย ๆ กฎหมายเดิม เหม
 อีกอันเคยว่าเช่นสามัญสมาชิกหรือสมา-
 ชิกพิเศษในเนคิณคดีขังสภามาแล้วไม่
 กว่า ๑ ปี หมายความว่าโดยขังกฎหมาย
 ไม่ต้องเป็นข้าราชการหรือข้าราชการ คนที่

ประกอบอาชีพอื่น ทนความโศกเช่น
สมาชิกบัณฑิตยสถานแล้วก็ได้ ใน
ส่วนคนที่เข่นข้าราชการคดี ๓๖๖ กลับมามี
มรดกปัญญาเรียนจบแล้วก็ได้ เช่น
ไม่ทำ ให้ เสีย ประ โยชน์ แก่บ้าน เมือง
อย่างไร แต่กรรมวิธีการว่าการสอบ
กว่าการเลือกตั้ง และถ้ายังควยคิดเดิม
แล้ว กรรมวิธีการก็เห็นประโยชน์ของ
แต่ปฏิบัติ แต่นักแล้วแต่สภานะวันจลย
ว่าจะเอาอย่าง กรม มา ขี การ หรือจะ
อย่างนี้ปฏิบัติ

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้า
จัดให้ที่ประชุมวันจลย

นายสมบูรณ บัณฑิต (นำ) :
ข้าพเจ้าได้ฟังเหตุผลปฏิบัติ รู้สึกว่า
น่าคิดถนัดที่ระผ่านไป ข้าพเจ้าใคร่จะฟัง
ความเห็นของเจ้าคุณศรีประจักษ์ฐาน
ท่านเป็นปลัดกระทรวงกลันที่ระผ่าน ไป
ข้าพเจ้าจะทราบความเห็นจากท่านอีกตรง
หนึ่ง เพราะเหตุว่าข้าพเจ้ามีความสนใจ

พระยารัตนประจักษ์ธรรม จักร
(กรม มา ขี การ) : ใน การ ที่ กรม
มีการไม่ได้อีกใช้ มาตรฐานเกคือว่าคาม
เดิมที่เราปฏิบัติอยู่ ใน เวลานั้นเรา ก ไซ จอ
สอบอย่างเดียวกับไม่ ให้สอบคัดเลือกเลย
ก็เพราะ เห็น ว่า การ สอบ ไม่ใช้คัดเลือก
เพราะคัดเลือกอาจจะมเส่งศร ทา นั้นทา

ต่าง ๆ ว่าไม่ยุติธรรม และอีกประการ
หนึ่งสำหรับผู้ที่พวกข้าเราสอบเข้ามา
ในฝ่ายปกครองนั้น ๆ เก่านแต่ยังไม่ใช้
วุฒิศึกษาศิลปกรรม หรือผล พหุภาษา
ศาลฎีกา ผลพหุภาษาชั้นต้นนั้นเราต้อง
การความ วิ กฤ หมาย เช่น ข้อสำคัญที่ว่า
เพราะฉะนั้นเราจึง ให้ ทำ เน้น การ สอบ
กว่า ซึ่งเห็นว่าจะเป็นการเลือกเอาความ
สอบไป

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประชุมวันจลย คัดเลือก
ความเข้าใจไม่เข้าใจแล้ว ข้าพเจ้าขอแจ้ง
ว่า ในมาตรา ๑๒ ที่กรมมีการ เขียน
มานี้ หมายความว่าด้วยบุคคลที่รับราชการ
การเป็นผลพหุภาษา จะต้องสอบ เว้นแต่
ผู้สอบไล่ได้ปริญญาตรี หรือ ประกาศนียบัตร
ทางกฎหมายจากต่าง ประเทศ ซึ่ง ก.ค.
เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือสอบไล่
ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรทาง
กฎหมายไทย ซึ่ง ก.ค. เทียบว่าไม่ต่ำกว่า
ปริญญาตรี หรือสอบไล่ได้ปริญญา
เอกทางกฎหมายไทยหรือสอบไล่ได้
ปริญญาโททางกฎหมายไทยมาแล้วไม่น้อย
กว่า ๓ ปี ไม่ต้องสอบ เรืองมันอย่าง
นั้น นายคตร ข บอกว่า ๓ ปีนี้โดยไปอย่าง
หนึ่ง แล้วออกอย่างหนึ่งแต่โดยที่คนนี้
ไปต้องว่าความมาแล้ว ๑๐ ปี จึงไม่

ต้องสอบ ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นด้วยตามคำแปรญัตติของคุณชอคร ฯ
ขอให้ไปรอกยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็น

เป็นไปตามกรรมวิธีการ ขอให้ไปรอกยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ส่วนมาก

เห็นเป็นไปตามกรรมวิธีการ ต่อไป

ผู้ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา :

มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕

มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘

นายจรัส ทัพแสง (ร้อยเอ็ด) :

ข้าพเจ้ามีความสนใจเพราะข้าราชการ
ตุลาการไม่เหมือนข้าราชการพลเรือน
เพราะไม่มีชั้นโท ชั้นเอก มาตรา ๑๘
นกรรมการก็คัดออก เพราะฉะนั้น
การที่กรรมการไปเปลี่ยนหลักการเช่น
นี้แล้วมีเหตุผลอย่างไรบ้างอย่ากระเรียน
ถาม และขอประการหนึ่งการบรรณา
พิจารณาเข้าประจำศาลต่าง ๆ นั้น
เมื่อคดี มาตรา ๑๘ แล้วจะอาศัย
หลักเกณฑ์อย่างไรในการบรรณา เพราะ
ไม่มีชั้นโท ชั้นเอก อะไร

นายใหญ่ สวัสดิชาติ กรรมการ
วิธีการ : ที่กรรมการเปลี่ยนไม่มีชั้นโท

ชั้นเอก ถ้าได้พิจารณาในมาตรา ๑๑
ก็จะเห็นได้ว่าผู้พิพากษามี ผู้พิพากษา
ผู้พิพากษาศาลแขวง ผู้พิพากษาศาล
จังหวัด ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้
พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลแพ่ง
ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษา
หัวหน้ากอง ในศาลอุทธรณ์ ข้าราชการ
ยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา
อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษา
ศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
และประธานศาลฎีกา กรรมการชั้นตรี
ชั้นโท ชั้นเอก อย่างที่มิในข้าราชการ
พลเรือนนั้นก็เพราะเหตุว่าเรามีสมาชิก
ในสภานหลายนายต้องการเขียนฐานะ
ตุลาการให้สูงขึ้น ถ้าจะเขียนชั้นเอก ชั้นโท
แล้วมันจะเป็นการเหลื่อมล้ำค่าสูงกว่ากัน
และดูเหมือนว่าชั้นข้าราชการ ตุลาการ
ไม่มีความสำคัญอย่างไรเพราะผู้พิพากษา
ศาลแขวง หรือ ศาลอาญาคดี ก็มีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาคดีได้เหมือนกัน และ
โดยเหตุที่ประการหนึ่งกรรมการเห็นว่า
ถ้าเขียนชั้นแล้วจะทำให้เกิดกลั่น
กันจึงได้คัดออกเสีย

ประธานสภาผู้แทน : คุณจรัส
ไม่คิดอะไรหรือ

นายจรัส ทัพแสง (ร้อยเอ็ด) :
ถ้าเขียนชั้นการบรรณาผู้พิพากษาประจำศาล

ต่าง ๆ บรรดาเป็นหัวหน้าศาลหรือ
เป็นสภพิพากษาศาลอาศัย แต่เงินก้อน
อย่างเกี้ยวหรือ อย่างนั้นควรต่าง ๆ
ก็มีสภพิพากษาที่เงินก้อนเท่ากันหมด
ขอให้กรรมวาธิการจริงให้ชี้กำหนด

นายใหญ่ ศวิตชาติ กรรมวา-
ธิการ : จะเห็นในหมวดว่าด้วยถาวร
บรรณและการแต่งตั้ง

ประธานสภาผู้แทน : ผ่าน
ไปได้

ผู้ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา:
มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หมวด ๒
มาตรา ๒๔

ร.ท. จารุบุตร เรื่องสุวรรณ
(ขออนุญาต) : คือในมาตรา ๒๔ บท
ข้าพเจ้ามีความข้งใจข้อย้อนมาตรา ๑๒
ในอนมาตรา ๑๒ นี้กรรมวาธิการได้
แก้ไขเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง ใช้ สภ
อภิปรายในเมื่อกกรรมวาธิการได้แก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : มาตรา
๒๔ ใช้ใหม่

ร.ท. จารุบุตร เรื่องสุวรรณ
(ขออนุญาต) : มาตรา ๒๔ อนมาตรา
๑๒ คืออนมาตรา ๑๒ ขัญญูที่ว่า
อันสามัญสมาชิก หรือ สมาชิกพิเศษแห่ง
เนติบัญญัติสภาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ข

กรรมวาธิการได้เพิ่มเติมว่า “ มาแล้ว
ไม่น้อยกว่า ๔ ข ” ข้าพเจ้าไม่เห็น
ด้วย ใน การที่กรรมวาธิการได้เพิ่มเติม
เมื่อย่างเช่นการที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเช่น
คือว่าไม่มีส่วนสัมพันธ์กันมาตรา ๑๓
คือหลักการต่างกันคือเห็นว่าเราจะ
พิจารณาตามความคิดเห็นของกรรมวา-
ธิการ หลักการก็มีอยู่ด้วยกันที่จะเข้า
สอยเป็นข้าราชการตลาการสามัญนั้นไม่
จำเป็นจะต้องประกอบด้วยอาชีพซึ่ง ใช้
กฎหมายโดยเฉพาะ เช่นว่าไม่จำเป็น
ต้องเห็นว่าศาล หรือ ไม่จำเป็นต้องเป็น
อัยการ หรือ เป็นเจ้าพนักงาน พิทักษ์
ทรัพย์หรือเจ้าพนักงานอัยการ คือมี
หลักการต่างกัน ที่กรรมวาธิการได้
เพิ่มเติมคำว่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ข
ผลก็มีอยู่ว่า บุคคลใดก็ตามที่ใดเป็น
สมาชิกพิเศษ หรือสามัญสมาชิกแห่ง
เนติบัญญัติสภาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ข
นั้น ถึงแม้ว่าจะ ไม่เคยเข้าศาล
อัยการ หรือ เจ้าหน้าพิทักษ์ทรัพย์ หรือ
ประกอบด้วยอาชีพทางกฎหมายก็ สามารถ
สอยได้เช่นกัน ในเรื่องนขตกขข้าพเจ้า
ก็คิดว่าข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าควรที่จะ
เข้าสอยเป็นข้าราชการ ตลาการสามัญ
นอกจากเป็นสามัญสมาชิกมาแล้วจะต้อง
มีอาชีพ ใช้กฎหมาย เช่น ทนาย ความ

อาชีพค้าขาย พนักงานพิทักษ์
 ทหารหรือมีอาชีพ ไร้อื่นๆ หมายความว่า
 หมายความว่าหากว่าเขียนขึ้นแล้วก็
 จำเป็นหรือความจำเป็นจะต้องเติมคำว่า
 มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี ก็ไม่มีความ
 จำเป็นแต่ประการใด คือพูดอย่างสรุป
 ง่าย ๆ ก็คือว่า ข้าพเจ้ามีความคิด
 เห็นอยากจะให้คดีสมัยของข้าราชการ
 ทสอชดเลือกเขียน ข้าราชการ ทสอชด
 สามัญเขียนไปค้ำมร่าง กฎหมายเดิม คือ
 สิทธิของบุคคลที่จะ สอชด เขียน ข้าราชการ
 ทสอชดสามัญนั้น ตามกฎหมายให้
 เฉพาะแต่ข้าราชการที่ประกอบอาชีพ
 หรืออาชีพตามกฎหมายโดยเฉพาะ ทน
 ข้าพเจ้าจะอธิบายถึงผลกระทบบนจะเกิด
 จากการทำสัญญาที่มาตรา ๒๔ อัน
 มาตรา ๑๒-๑๓ ที่มีความผิดแตกต่าง
 แตกต่างกันนั้น ผลจะมีความแตกต่าง
 เป็นอันมาก คือว่าในกรณีบุคคลที่
 สอชดไปไต่สวนปริญญาครีแล้ว สมควรเข้า
 เป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกพิเศษแห่ง
 เนติบัณฑิตยสถานถึงแม้ว่า ไม่ได้ประกอบ
 อาชีพทางกฎหมายก็มีสิทธิ สอชด
 ได้ ในเรื่องอย่างนั้นข้าพเจ้ามีความคิด
 เห็นว่าบุคคลที่จะเป็นตุลาการนั้น นอก
 จากวิชาความรู้ ทางทฤษฎีแล้ว เรียนมา
 จากสำนักศึกษานแล้ว บุคคลนั้นสมควร

ที่จะมีความชำนาญมาพอสมควร บุคคล
 ที่จะมีความชำนาญมาพอสมควร ไม่ใช่
 ว่าสอชดเสร็จแล้วออกไปประกอบอาชีพ
 ใดๆ เมื่อถึงเวลาแล้วมาสอชดไม่ใช่เช่นนั้น
 ข้าพเจ้าอยากขอให้เห็นว่า เมื่อออกจาก
 โรงเรียนหรือสำนักศึกษาไปแล้วให้บุคคล
 นั้นนสอชดในลักษณะวิชากฎหมายมา
 บ้างพอสมควร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
 ขอเสนอให้แก้คำว่า "มาแล้ว" ไม่น้อย
 กว่า ๔ ปี" นอกระนั้น ถ้าหากว่า
 สภาลงมติคัดค้านออกแล้ว ท่อนว่า
 กวียอนมาตรา ๑๓ นั้น ก็ขอให้คงใช้
 ตามเดิม คือว่าให้เขียนไปตามคดี-
 สมัยคดีของบุคคลที่เดิมมีสิทธิ สอชด
 ที่ข้าพเจ้าได้รับความรู้ มาใหม่ว่าคือว่า
 เหตุผลบุคคลที่จะเข้าสอชดเป็นข้าราชการ
 ทสอชดสามัญนี้ที่โดยบัญญัติว่า ให้เขียน
 สามัญ สมาชิก หรือ สมาชิกพิเศษแห่ง
 เนติบัณฑิตยสถานนั้น โดยจะแยกการ
 ออกรวมกัน เช่นว่าสำเนาปริญญาราก
 มหาวิทยาลัยหรือสำเนาปริญญาครีแล้ว
 ก็จะไม่แยกแยะออกรวม คล้าย ๆ กับ
 เป็น "บาร์" หรืออะไรเช่นนั้น กำหนด
 ระยะเวลา ๑ ปีเช่นนั้น ถึงแม้ว่าอย่าง
 นี้ก็ตาม ข้าพเจ้าเห็นว่าการออกรวมในสถาน
 ศึกษาแห่งหนึ่งแห่งใด โดยเฉพาะเพียง
 ๑ ปีเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควร

จะมีคุณสมบัติ ไม่สามารถที่จะได้ผลเท่า
กับคนที่ทำงานมาคง ๔-๕ ปี ได้ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึง เห็น สมควร ว่า สำหรับ
อนาคตรา ๑๒ ตอนท้ายควรจะต้องออก
เสีย

นายใหญ่ สวัสดิชาติ กรมมา
ธิการ : การที่กรมมีการเขียนรายละเอียด
ในร่างที่อุทธรณ์รายชื่อของ โทนี่ คณะ
กรมมีการขยายกรวดยารเรียนให้ประ
ชุมทวายลง เหตุผลที่ขะโดยง เหตุผล
ประการ แรกที่ เกี่ยวก เนื่องจาก ว่าการยก
ฐานะศาลากลางขึ้น ให้สูงโดยให้มอบเงิน
เกือบแสนต้นสูงเช่นนี้ อย่างนี้ขอฎหมาย
ควรใช้โอกาสไว้ให้หมื่นข้าพ ฎหมาย
โดยมีสิทธิในการเขียนศาลากลางข้าง แต่
มาว่าดีกว่า คน ที่เร เข้า สอข เป็น ศาลากลาง
เหมือนอย่างผู้อุทธรณ์รายชื่อปราชมาแล้ว
ถ้าไม่เคยงานมา ก่อน แล้วก็ ทำงานได้
หรือไม่ได้ จะเป็นผลดีหรือไม่ ชื่อนัก
ได้ไปตกลงในเหตุผลที่ว่า ถ้าหากไม่
สามารถในการงาน หากแต่ผ่านโรงเรียน
ฎหมายไม่ สามารถ สอขผ่าน ไป ได้ เหมือน
สอขผ่าน ไม่ ได้ก็เป็นศาลากลางไม่ได้ แต่
สิทธิ สอขยังมีอยู่ ทั้งนี้ใครจะตกลง
ฎหมายศาลากลางเก่า ๆ ซึ่งมมาในครั้ง
หนึ่ง ว่า ตำแหน่ง ใด ตำแหน่ง หนึ่ง ใช้
ฎหมายยกเลิกมีสิทธิสอขศาลากลางได้ ทั้งนี้

ฎหมายเก่าอันเลิกกันมานานแล้ว เพราะ
เหตุว่าคนเราที่พระเป็นศาลากลาง ก็ควรระ
ศึกษาโดยทางปฏิบัติบ้าง เพราะเหตุว่า
ท่านไม่ได้อศึกษาวชิชาปฏิบัติแล้ว ท่านจะ
ผ่านการ สอขไม่ได้นั้น เหตุผลประการหนึ่ง
ถ้าเขียนไว้แต่หลักใหม่ ๆ ที่สำคัญที่สุด
ก็ควรแยกโอกาสเขาไปสอขได้ ถ้าเขียน
แต่เดิม คือ จากพนักงาน อธิการ หรือ
เจ้าพนักงาน พนักงานทรัพย์ หรือ ทนาย
ความ หรือ เป็น อาจารย์ ฎหมาย อยู่
ใน มหาวิทยาลัย ตามกัม สัตติมา สอข
หรือคนที่ศึกษาทำปริญญาเอกในเมืองไทย
หรือเมืองนอก ถ้าหากพูดด้วยความ
ยุติธรรมแล้วก็เพียงพอที่จะเขียน ศาลากลาง
ได้ ถ้าหากว่าไม่เขียนตำแหน่งอื่นที่
ฎหมายเขาจะข ไร่แล้วก็เป็นศาลากลางไม่
ได้ ผู้ซึ่งเขียนศาลากลางได้ก็เหมือนมีคน
ด้วยความมวัดกอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าน่าจะ
เหมือนกันว่าถ้าสอขไม่ ได้ก็เขียนไปไม่ได้
โดยเหตุนี้คณะกรรมการเห็นว่า โทนี่ ๆ
จะยกฐานะของศาลากลางแล้วก็ไม่ยึด
ประตุ เหตุที่ขบคประตุอย่างนี้ ผู้ประมุขิต
และสงวนไว้ชื่อปราชว่า เพราะเหตุว่า
เราไม่พระราชาขยอนุญาตไว้ คนที่เขียนอธิการ
จะนั่งคหนึ่งชื่อสอขศาลากลาง การงานก็
เสียไป ที่ได้แล้วกันงดูหนึ่งสอขออก และ

ยงกตกนคนทเยนรองจำศาล เเทศนาของ
คณกรรมาธิการกมอยู่อย่างน

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครนพม):

ก่อนอนข้าพเจ้ากเห็นทวีย กยทานสมาชิก
คนกอนทได้ อธิปรัยมาและโดยเฉพารก
คควา ในเรื่องทคณกรรมาธิการได้แก้ไข
มาน เยนเรื่องทพลกทนามอเยนหลงมอ
คพลกทากวางทเคยเสนอเข้ามา โดย
เฉพาร คอ เยนค อากาสให้แก บุคคลเกอย
ระเรือกว่าทกๆ คนมีสิทธิเข้าสอยตลาการ
โต ญอทอนลาคัญทสคกคควาเราไม่
ถียงหรือโคระเถียงไม่ไหว คำแทนง
คลาการนเยนตำแหน่งเทคนิค เยน
ตำแหน่งส้าทรมฝิจะ เยน ตลาการโตก
จะ ต้องมี การ ผกฝน ทรมฝ ความ สนใจ
มีความซ่านซ่านานู ในการศาลมาแล้วเรา
ระคึกษาได้จำกประวทศาสทร ในการเลอก
คิง ตลา การ กอนท จะมี พระราช ญญ ท
ตลา การ ออก มาให้ เลอกโดยวิธสอยได้
เรา จะ เห็น ได้ว่า ได้ มี คณกรรมาการ
เลอกเพนฝกมีความซ่านานู เยนฝก
เยน จำศาล หรือฝก เยน ทนาย ความฝก
คองเลอกเพนฝกมีความซ่านานูหรือมซอ
เสียง คตลกคองความประพุกตนนกเยน
เรื่อง ท เรา ต้อง การฝก ทมีความซ่านานู
หรือฝกมีความสนใจในการที่จะเยนตลา-
การได้เยนอย่างก ครันทอมาเราเปลี่ยน

หลักการกีมมาเป็นสอย กมีพระวราช-
ญญคชังรัฐบาลโกเสนอมาน เเรา
เห็นคไยอย่างล้าคคญทสคความวางรัฐบาล
เสนอมาน คอเกอยชองในทางศาล มี
พนังงานพิทกษทพรพชอะไร เชนนประเภท
ทนง ซึ่งมีความเกอยชองกยกการท
ทำมา นอกจากวิชากกฎหมายหรืออการ
ชองทนายความหรืออการ หรือพยาน
ตลกฐานอะไรต่าง ๆ พวกนแล้ว ถึง
พุกทเยน อัยการส่วนใหญ่ ชน มากกระทำ
คคอยทกเมอแล้ว พวกทนายความเรา
เอาบุคคล ๓ จำพวก เขามีสิทธิระสอย
ได้ แต่คณกรรมาธิการมาเปลี่ยนแก้
ท่านบอคว่าเพราะเหตุว่าในพระราชญญค
นโตคองอตราเงินเกอน ๓๐๐ บาท ก
ไม่ควรถคสิทชียบุคคล ข้าพเจ้าไม่เห็น
ควียในเหตุผลทคณกรรมาธิการได้ชี้แจง
ในชอน เพราะเหตุว่าทงนข้าพเจ้าได้
เเรียนแล้ววว่า ตำแหน่งตลาการหรือฝก
ระเยนตลาการน ถิจะเยนเทคนคคอง
ล้า คคญ ทสค เยนชวคจิตใจยังความ
ยคิธรรมเห็นแก่ข้าวการตลาการน เมอ
คณกรรมาธิการไปคค และเขาเยนว่าฝก
เยนสมาชิกเนคยฉกคยสภาเพียง ๕ บ
มาสอยแล้วจะเสียหลักการ เยนญญา
ล้าคคญทสคกข้าพเจ้าและสมาชิกชอนแก่น
อธิปรัยแล้ว ความมุ่งหมายนคยฉกคย-

สภาฯ ตั้งโรงเรียนให้โต ผู้สำเร็จ
มหาวิทยาลัย ข้าราชการ ต้อง สืบ เป็น เนติ
บัณฑิตก่อนจึงจะเป็นสมาชิกโต เมื่อ
เป็นสมาชิกโตแล้วเรียนถึง ๔ ปี จึงจะมี
สิทธิเข้าสอย แต่อย่างไรก็ตามผู้ไป
ประกอบกิจการค้าขาย ข้าพเจ้าทำโตว่า
เหมือน กบขี้ขี้ โทน ซึ่งอยู่นาน ๆ เข้าก็
เลื่อนไปใกล้โตเหมือนกัน อย่างท่าน
ประธานเวลานั้นให้สอยปริญญาตรีก็ต้อง
สอยไม่โต ความจำไม่โตแล้ว ข้าพเจ้า
ทำโตว่าผู้สำเร็จปริญญา ปริญญาโท
ปริญญาเอกก็ตาม บางทีเขียนพ้องความ
ไม่เขียนโตแต่พูด แล้วสัพพัญญูคำลฎกา
หรือกรรม การ คำลฎกาก็สอยออกมาแล้ว
เขียนพ้องไม่เขียน กงเช่นกัน ข้าพเจ้า
ถือว่าเขียนปัญหาคำลฎกาสัก ทแก่หลักการ
ทั้งนี้ ก่อนเสนอนั้นโรงเรียนฝ่ายเนติบัณฑิต
ก็เคยสภามาโตตั้งขึ้น ตั้งขึ้นเมื่อไรก็ไม่
จำเรื่อ เมื่อกรรมมาธิการแก้ไขเอาหน้ามือ
เป็นหลังมือข้าพเจ้าว่าไปไม่รอด เพราะ
ฉะนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยันให้สภานพิจารณา
ให้รอบคอบ ขอให้เขียนไปตามร่างเดิม
ของรัฐสภา

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นคร
สวรรค์) : สภานะเรียนการเข้คทางให้
กว้างแก่บุคคลที่มีความรู้ในวิชากฎหมาย

โตมีสิทธิสอยตุลาการหรือระจำกตสิทธิวง
แคบอย่างทีสมาชิกปรารณานัน กรรมมา
ธิการก็ไม่มีสิทธิใดใดนัก แต่ว่าเหตุผล
ของกรรมมาธิการเห็นว่า การทเขียนใน
ทางที่กว้างขึ้น เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้าน
เมืองมากกว่า เราคำนึงตามหลักรัฐ-
ธรรมณญ์ ทุกคนมีสิทธิเสมอกัน
เหมือนกันในการที่จะเข้ารับราชการ เรา
ชักจูง เช่นนั้นเรา ตักคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น
ที่สมาชิกชองใจ การศึกษายาวเท่าไร
ก็ตามไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตาน เมื่อทำงาน
ไม่โตก็สอยไม่โตก็ตกไป แต่สิทธิที่จะ
สอยก็คงอยู่ คนทุกคนมีสิทธิเหมือนกัน
เราชักจูง เช่นนี้ไม่ สมกับที่ สภานจะ
อนุมัติให้ เพิ่มเงินเดือน ตุลาการ เป็นเงิน
เดือนสูง เพราะอย่างไรก็ดีเงินเดือนสูง
แล้วก็ ควร คัดเลือกคน ที่ชก ที่สัดเข้า ไป
แล้วคนชกก็เขียนทนายความแล้วไม่หมาย
ความว่าราชการศาล การตุลาการเท่านั้น
แต่ต้อง อาศัย การ เข้าใจ วิชชชก ที่ปฏิบัติ
และหลักกฎหมายอย่างพร้อมมูล พร้อม
ที่จะระทเขียนเข้า ไป การทเขียน
เนติบัณฑิตยสถานนั้น ไม่มี หลักฐานไม่
ปรากฏขึ้นกฎหมายชอน ในชวณนั้นถ้าหาก
ว่าจะมีกฎหมายชอนมาก ก็ระผ่าน สภาน
ข้าพเจ้าไม่คิดใจ ในเรื่อชงนี้ เพราะ
กฎหมายนั้นไม่โตทำความเสียหายประการ

โต ทรงกันขามกับหลักสำคัญที่สุด ซึ่ง
 เขียนอย่างกรรมาธิการเปิดโอกาสให้คุณ
 ฉลากที่ไม่ได้เขียน ทนายความมีโอกาส
 เขียนตุลาการได้ อันเขียนหัวข้อที่
 กรรมาธิการปรารถนา และคนที่ไม่ได้
 เขียนทนายความมัก ขยการกัก มีความ
 วิตกว่าคนที่ขยการไม่น้อย ถ้าเขา
 ศึกษาและไม่ว่า และถ้าหากว่าได้
 กฎหมายพระราชบัญญัตินี้ คือไปก็จะ
 เป็นกฎเกณฑ์อย่างเรียบร้อย ไม่ใช่ผ่าน
 การสอยเท่านั้น กรรมาธิการจึงเห็นว่า
 เปิดกว้างดีกว่าเข้ได้ในแคบ ควรเปิด
 โอกาสให้คนที่มีความรู้ทางกฎหมายทั้ง
 กรรมาธิการ เสนอเข้ามาว่าปรารถนา ให้
 ตุลาการมีทางขยเงิน ถ้าอยู่ในวงจำกัด
 แล้วผู้ที่เชี่ยวชาญก็มี โอกาสสอยได้ของ
 ทนายเรียนมา

นายไกรสร สุขสว่าง (ชย-
 นาท) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมา-
 ธิการ เพราะเหตุว่าตำแหน่งผู้พิพากษา
 ตุลาการเป็นตำแหน่งบุคคล อย่างที่
 เฝื่อนสมาชิกข้าพเจ้าพูดแล้ว พชชนั้น
 ยึดถึงกติกองรทนต์ คือพยายามต้อง
 ถ้าหากโกหกหรือจริงท่าน จะเอาความ
 ทั้ง ๒-๓ กรรบง ข้าพเจ้าขอเสนอ
 ทวอชียง คือนักเรียนทวนออกมาเป็น
 ผู้พิพากษา ก็นั่งยึดถึงกติกองรทนต์

รทนต์ทั้ง ๒๐-๓๐ หมายถึงไม่ได้
 ความ พยานปากเดียวชกทั้ง ๓ ชั่วโมง
 อย่างนั้นเห็นคุณ กว่าจะเสร็จกินเวลาทั้ง
 ๒-๓ ปี เขาประเด็นก็ไม่จบ คอยไม่
 ทรงประเด็น ทนายความคัดค้านข้อสัน
 เฉพาะคำถามเอเรตเขาเอเรียบ อย่าง
 กรรมาธิการจะตั้งข้อสอยอย่างไร จะได้
 คนที่ชำนาญไปอย่างไรก็ จะนั่งกัลลังก์
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้า
 เห็นว่าควรจะต้องได้ผ่าน ขยการมาแล้ว
 ผ่านทนายความมาแล้ว จำศาลมาแล้ว
 เท่าที่คลกคลกก็ไม่ถึงความชำนาญอย่าง
 นั้น ฉะนั้นผู้พิพากษาชั้นมางยึดถึง
 ความยุติธรรมให้เขาไม่ได้

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (กรรมา-
 ธิการ) : ข้าพเจ้าอยากเรียนให้ท่าน
 สมาชิกทนายชกข้อหนึ่ง คุณเห็นว่า
 สมาชิกที่อยากได้ไปก็เขียน ทวง ถึง
 ความชำนาญ ความจริงก็เคยได้ปฏิบัติ
 การมาหลายปี โดยให้ศาลในเคบง
 ยึดถึงกติกองรทนต์ จะให้สอยเป็น
 ตุลาการก็ เป็นได้ เรียบ รอย จน ขยการนั้น
 อีกประการหนึ่ง ถ้าพทง พนทงาน สอย-
 ส่วนกความจริงก็คลกเกล้า แต่ไม่ได้
 ว่าความในศาล ก็ควรประเด็นความ
 วัอะไรว่าเป็นหลักฐานเขียนพยาน ควร
 จะวัอะไรเป็นพยานเท็จ หรือ พยานจริง

พวกนั้นก็ไม่มีสติมานั่งเป็นตุลាកการ ถ้า
 ะเขาอย่างนั้นจริง ๆ กฎหมายเก่าก็ขัด -
 พร่องแล้วกฎหมายฉบับก็พร่อง เพราะ
 ว่าทำศาลก็ - แก่ไม่เคยไปนั่งเลย ไม่
 เคยไปถามปากคำเลย ในที่สุดก็
 เป็นผู้พิพากษาได้เฉพาะทนาย ความและ
 อัยการ ๒ ตำแหน่งอย่างนี้คิดว่าความ
 เสมอภาคของคนอื่น ๆ ก็ไม่มีเช่น แต่
 อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ คน คน ที่เป็น
 ตูลាកการ ไม่ใช่ว่าพอ สอชได้ นั่ง ยลลังก์
 เลย อย่างน้อยต้องนั่งคู่ วิถีปฏิบัติก็
 กัน มีวิธีการยอมรับส่งสอชกัน ไม่ใช่
 ว่าอยู่ ๆ มานั่งพิจารณาด้วย ถ้าอย่างนั้น
 อารและทะเลาะ คนที่ระเคยเป็นผู้พิพากษา
 ก็ตาม ทนาย ความ ก็ ตามก็ทะเลาะทะเลาะ
 เหมือนกัน อยู่ก็การเอาใจใส่หรือไม่
 เอาใจใส่ ไม่ใช่ว่าประเด็นที่ เอาใจ
 สมัยต้นของเขาคุดสมัยต้นเขา แล้ว
 ะทำอย่างไร ในการนั่งศาลแพ่ง,
 อาญาก็มีโดยมาทำศาล บางคดีก็ไม่
 เคยว่าความเหมือนกันเลย ก็โดยการผิดที่
 าวาระแรก ข้อเท็จจริงอย่างแจ้งได้วาง
 มาอย่างนี้ ถ้าเห็นว่าต้องแยกคดีว่าต้อง
 กวาง ก็แล้วแต่สภา แล้วแต่จะไว้ต่อกัน

นายประสิทธิ์ ชูพันธ์ (ถ้าแพ่ง
 เพชร) : ในชั้นกรรมาธิการรู้สึกว่าจะ

ไม่คงค้นต่อไปอีกแล้ว คล้าย ๆ ก็ว่า
 กรรมาธิการจะจำวน ต่อเหตุผลที่ว่าเรา
 ใครจะขึ้นตามต้นฉบับร่างเดิม แต่
 กรรมาธิการยังไม่กล้ารับรอง ระคงเช่น
 การแก้ไขของกรรมาธิการไป ขึ้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะ เกี่ยวกับ ความรู้สึก
 ของเฉพาะตัวกรรมาธิการ เฉพาะปัญหา
 ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าหากเราจะพิจารณา
 มากมายแล้วประเด็นทั้งสองฝ่ายระชกข้า
 กันใหญ่ ข้าพเจ้าคิดว่าเท่าที่กรรมาธิการ
 ได้ทำทนายว่าควรระไว้ที่จะ เป็นไปตาม
 กรรมาธิการหรือไม่ขึ้น ข้าพเจ้าเห็นชอบ
 แล้ว ฉะนั้นจึงเห็นสมควรขอเสนอว่าเรา
 ควรระไว้ต่อกัน ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง
 (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ท่าน
 อภิปรายแล้ว ผิดข้อบังคับ ให้ผู้น
 เสนอเถอะ

นายสวัสดิ์ คำประ กอบ
 (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าจะอภิปรายถึง
 เหตุผลที่ท่านสมาชิกและกรรมาธิการได้
 ได้เคยงออยู่ภายใต้การ ถาม ท่าน ประธานว่า
 ในขณะนั้นเราพิจารณาในอนมาตรา ๑๒
 แต่ว่าการพิจารณาหรือ การ อภิปราย นั้น
 พาก ฟัง ถึง อน มาตรา ๑๓ กันด้วย
 เพราะฉะนั้นเวลาที่ จะ ลงมติ ขอให้ กลบ

ประเด็นให้ลูกมีคะแนนจะยุ่งกันใหญ่ ถ้า
เอามาตรา ๑๒ ออกคงเดิมแล้วมาตรา
๑๓ คงไว้ เราผูกพาดพิงถึงจำศาล
อัยการอยู่ในมาตรา ๑๓ เพราะฉะนั้น
เมื่อเวลาขอมติคณะไตร่พิจารณาอยู่ด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ท่าน
เกรงล่วงหน้า คอยฟังข้าพเจ้าจะต้องให้
ฟังก่อน เวลานี้จะลงมติกันใดหรือยัง
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือขึ้นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : เฉพาะ
มาตรา ๑๔ จนมาตรา ๑๒ ความเดิม
ของรัฐบาลร่างมาเป็นสมาชิกสามัญหรือ
วิสามัญของเนติขันธ์ศาลฎีกา กมีสิทธิ
ที่จะสอบได้ เช่นสมาชิกวันนักสอบได้
แต่กรรมการพิจารณาเห็นว่า ต้อง ๔ ปี
เถียงกันเท่านั้น เฉพาะอนัน เฉพาะ
มาทราน ถ้าจะลงอย่างไรขอออกไป
จนมาตรา ๑๓ ด้วย เพราะฉะนั้นใน
ชั้นนี้คดีการยุบเลิกทั่วทั้ง ข้อตั้งวรรค
สุดท้ายที่กรรมการพิจารณาเห็นว่า ไม่น้อย
กว่า ๔ ปี ให้ออกเสีย พวกกันอย่างนี้
פקไม่ได้ พวกอย่างพวกไม่ได้ที่กรรวมา
อัยการขอเพิ่มจน เมื่อไม่เห็นด้วยกับเขา
ออกเสีย มีสองข้อ เป็นข้ออื่นไม่ได้
นายพันธุ อินทวงศ์ (นคร-

พนม) : ถกแล้วท่านประธาน ถกเพียง
นี้คหนึ่ง คือว่าอย่างนี้ ในฐานะที่เรา
อภิปรายไม่ได้ เราอภิปรายตามคำแปร
ญัตติของผู้ที่หนึ่งโดยเฉพาะ แต่
อภิปรายว่า กรรมการ อธิการ ไปแก้คำจาก
ร่างเดิม ฉะนั้นจนมาตรา ๑๒ - ๑๓
มีควยกัน มันกลมกลืนกัน แล้ว
กรรวมาธิการแจ่งเป็นต้นตะ ท่าน
ประธานไม่ทักท้วง ข้าพเจ้าเกรงว่าถ้า
เราลงมติจนมาตรา ๑๒ เดียวจะไปถึง
มาตรา ๑๓ จะไล่เล จะเอาตาม
กรรวมาธิการ ก็ขวะระ เช่น หัวมก กฏ ท้าย
มังกร มันต้องไปด้วยกัน

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัย-
นาท) : ประเด็นที่โต้เถียงกัน คือว่า
ทางกรรวมาธิการแก้ไขเพชเช็กให้คน ทว
ไปที่มีความรู้ในทางกฎหมายเข้าสอบเช่น
ผู้พิพากษาได้ แต่เราไม่เห็นด้วย จึง
เขียนว่าคณะไตร่เขียนอัยการ จำศาล
ทนายความมาแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา
นี้ถูกแก้จนมาตรา ข้อความของมาตรา
อยู่ที่ตรงประเด็นที่เถียงอยู่ตรงนี้ ประเด็น
ใหญ่อยู่ที่ตรงนี้.

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ถูก
ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้ คือมาตรา ๒๔
มีหลายอนุมาตรา ร่างเดิม ๑๓ มาตรา
ก็พิจารณาว่าจนมาตรา ๑๒ ถึง ๑๔

มาลงอนุมาตรา ๑๒ คุณจารุขรทรงลงพิท
 ในโอกาสนั้น ในอนุมาตรา ๑๒ ข้อที่
 ทักกรรมาธิการเพิ่ม ทินอนุมาตรา ๑๓
 เป็นเหตุผลเกี่ยวข้องกับจริง ข้าพเจ้า
 ไม่เคย แต่ก็ยังไม่ลงบทนั้น ทินลงมติ
 อนุมาตรา ๑๒ เป็นประการใด มาตรา
 ๑๓ จะโผล่ขึ้นมาหรือกลับเป็นเงาตามตัว
 พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์
 (นายกรัฐมนตรี) : โดยเหตุที่ ๒/๓
 มาตรา มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
 แล้ว การลงมติอาจจะทำให้การพิจารณา
 ผลพลากก็ได้ข้อเสนอนั้น เขา ๒
 มาตราพิจารณาพร้อมกัน

ประธานสภาผู้แทน : ชี้ค
 ติขบรายแล้ว จะพิจารณาไม่ได้ ปัญหา
 การพิจารณาผ่านไปแล้ว เป็นเงาตามตัว
 ที่ประชุมลงมติมาตราอย่างไร มาตรา
 ๑๓ ก็โผล่ขึ้นมาเอง มีสิทธิพิทใน
 มาตรา ๑๓

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
 (กรรมาธิการ) : แต่ที่ว่าถ่วงกรรมาธิการ
 คิดว่าถ้าสถานที่ข้อความที่เพิ่มใน
 อนุมาตรา ๑๒ ออก มาตรา ๑๓
 กรรมาธิการจะขอ คงไว้ตามร่าง รัฐบาล
 เพราะไม่ให้อำนาจแก่ข้อวัตรของไว้ล่อง

หน้าเสียด้วย คิดให้ลงมติในอนุมาตรา
 ๑๒ เสียก่อน

ประธานสภาผู้แทน : มันเป็น
 เงาตามตัว ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
 วินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควรก็ข้อความใน
 วรรคสุดท้ายแห่งมาตรา ๒ ๔ อนุมาตรา
 ๑๒ ออก ในข้อความที่ว่ามาแล้วไม่
 น้อยกว่า ๔ ข้อยอกตามที่คุณจารุขร
 เรื่องสุวรรณเสนขอข้อไปขอยกข้อ

นายอินทร สิงหนตร
 (เชียงใหม่) : ถ้าหากว่าจะคงประเด็น
 ในอนุมาตรา ๑๒ โดยไม่ต้องเอา
 มาตรา ๑๓ มาพ่วงด้วยข้าพเจ้าเห็นด้วย
 แต่อนุมาตรา ๑๒ นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควร
 คงไว้ตามร่างกรรมาธิการ และมาตรา
 ๑๓ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีไว้ตามเดิม
 ะไปพ่วงอย่าง ที่ รัฐมนตรีจำเมือถนน
 ไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้
 มันยื่นไปอย่างอื่นใดเมื่อไรแล้ว มันยื่น
 ไปตามข้อบังคับ มีอยู่ว่าจะเอาตาม
 กรรมาธิการหรือของเก่าเท่านั้น มัน
 พกกันอยู่ในชั้น มาตรา ๑๓ อนุ ๒
 ยังไม่ถึง เมื่ออนุมาตรา ๑๒ ว่า
 ประการใด มาตรา ๑๓ ก็ลงมติลงมา

แล้วแต่ที่ประชุมจะวินิจฉัยเราพูดใน
อนุมাত্রา ๑๒ เท่านั้น มีข้ออยู่ ๒ ข้อ
ว่าจะเอาตามกรรม มาธิการ หรือเอาตาม
ร่างเดิมเอาใหม่ ข้าพเจ้าขอมติใหม่
ผู้ใดเห็นสมควรคัดข้อความในอนุมাত্রา
๑๒ แห่งมาตรา ๒๔ ตามคำแปรญัตติ
ของคุณจารุขจรขอได้โปรดยกมติ
(มีสมาชิกยกมือ ๙ นาย)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็น
สมควรคงไว้ตามกรรมมาธิการขอได้โปรด
ยกมติขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ นาย)

ประธานสภาผู้แทน : ตกลงว่า
ให้เพิ่มตามกรรมมาธิการ มาตรา ๑๓
เห็นจะไปได้กรรมัง

นายอินทร สิงหนตร
(เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าสำหรับ
อนุมাত্রา ๑๓ นั้นควรมีไว้ตามร่างเดิม
คือไม่ควรตัดออกตามที่กรรม มาธิการ
ตัดออก ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเพราะเหตุ
ที่ว่าจริงเราพูดกันมานานแล้วคือว่า
ในข้อที่ว่าตำแหน่ง ตลาการ เป็น
ตำแหน่งทางเทคนิคหรือไม่ ถ้า
กรรมมาธิการ ไปได้ก็ออก ก็แปลว่า
กรรมมาธิการ เกิดมีความเห็น ว่าใครที่
สอยกฎหมายได้แล้วมาสมัคร เป็นเนก-

ยณชาติทั้งไว้ ก็จะให้เป็นสัพพากยา
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยอันนี้ อย่างน้อย
ก็ควรจะให้ผลหตุไครเวียนบัญญัติทางคดี
ความรู้ ความชำนาญ ตลอดจนมีความ
ชำนาญในการที่ระบุ พยาน หลักฐานใน
ศาลได้ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งจะต้องอาศัย
ความชำนาญเป็นอย่างมาก ไม่ใช่สอย
อย่างเดียว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะมีไว้
ตามเดิมไม่ควรตัดออก

นายใหญ่ สุวิตชาติ (กรรมมา-
ธิการ) : กรรมมาธิการก็มีความเห็นอย่าง
ที่ไกรยารเขียนต่อสภามาแล้ว อยาก
จะกราบเรียนเหตุผลเพิ่มเติมอีก ว่าที่
กรรมมาธิการได้ทำมาก็ไม่ใช่หมายความว่า
อย่างไร คำนี้ถึงเหตุผลที่สมาชิก
ซึ่งใจคือแต่เดิม ๆ กลับหลงไปคู่มือมี
โรงเรียนกฎหมาย คนที่สอบได้เป็น
เนกยณชาติแล้วก็เป็นตุลาการเลย ก็
การงานก็ไม่เคยเสียแก่บ้านเมือง
ที่กรรมมาธิการได้ทำมานักเช่น ห่วงบุคคล
อยู่สองสามจำพวก คนที่ห้วงก็มีหนึ่ง
พวกครูที่เรียนกฎหมายสำเร็จ บุคคล
ที่สอบก็คือพนักงานสอบสวน แต่ว่าไม่
มีสิทธิเป็นตุลาการได้ แต่ว่าวินิจฉัยการ
พิจารณาคดีในการใช้เหตุผลของ

กฎหมายก็ดี คุ้มเหตุกบฏมารักการ
 หลายท่านได้เชียวบุคคลใดเกี่ยวข้อง
 ในเรื่องคดีมาซึ่งหมกสิทธิ์ เมื่อเราได
 เขียนกฎหมายกันทั้งนี้ในเรื่องความเสมอ
 ภาคในการเข้ารับราชการแต่เดิม
 ตำแหน่งตุลาการไม่มีใครจะเป็นกันนัก
 กบฏมารักการจึงได้เปิดโอกาสให้ทั้งได้
 กรวยเรียนมาแล้ว ถ้าไม่มีความรู้
 ความสามารถก็สอบไม่ได้ กบฏมารักการ
 จึงได้วางขึ้นมาคงนึกเช่นขอพิเศษอีกอัน
 หนึ่งว่าแม่ทัพผู้พำนักงานพิทักษ์ทรัพย์
 ที่สอบได้มากไม่มีใครที่ท้วง ไท้จะ
 ยกฐานะกันทั้ง ทักให้เขา มีสิทธิ์ สอบได้
 ย่าง ในสถานก็มีอยู่การมาก ทนาย
 ความก็มากจะเป็นการเห็นแก่ตัว
 กบฏมารักการจึงเขียนไว้กว้าง ๆ อย่างนี้
 โดยเรคนัก

นายसानนท์ สายสว่าง
 (นครปฐม) : ในการที่ท่านกบฏมารักการ
 ผู้หนึ่งได้กล่าวเมื่อนานว่าเพื่อเปิดโอกาส
 ให้บุคคลที่ไม่มีสิทธิ์สอบไล่ เช่นพนักงาน
 พิทักษ์ทรัพย์ที่ไม่มีสิทธิ์ ข้าราชการเอง
 เคยเป็นพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์อยู่ในกอง
 ล้มละลายมาแล้ว พนักงานพิทักษ์ทรัพย์
 นี้เคยสอบสวน มีการชกพยานและ
 ทำงานได้ผลดี บรรดาข้าราชการ

งานทั้งหลายนั้นต้องมีการแบ่งงานการ
 กันทำ อันไหนควรไปทำไหน บุคคลที่
 หวังจะมาเป็นตุลาการด้วย การ สอบหรือ
 อะไรนั้น การสอบนั้นไม่ใช่จะเป็นผู้ที่มี
 ภูมิเสมอไปไม่ บางคนสอบมาได้โดย
 การปลุกภูมิ บางคนมีความรักแต่หน้า
 ตัน ๆ ของหนังสือไม่ได้ ข้อสอบคนไป
 ออกสารบรรณเข้าสอบไม่ได้ก็มีอยู่ไม่
 ย่างคนฝรั่งจะสอบวันหนึ่งเพ่งมาดูหนังสือ
 เฉลยไปตรงกันที่ข้อสอบได้ก็มีไม่ การ
 สอบนั้นเป็นการปลุกมากกว่า อย่างอัน
 นี้ไม่รู้เลย มันได้หรือตกก็เป็นเรื่องปลุก
 หนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านจะเอาหลักอะไร
 กันแน่นอน เราควรระวังหลักการว่า
 แบ่งงานกัน คนมาทางกฎหมายโดย
 เฉพาะ เช่น ฮัย การ หรือจำศาล หรือเจ้า
 พนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรืออะไรก็ควรเปิด
 ช่องให้ไปสู่ตำแหน่งตุลาการได้ ส่วน
 เจ้าพนักงานสอบสวนต้องมีการ สอบสวน
 ก็ยังมีความฉลาดเขาน่าไว้ใจพร้อมมีการ
 คิดค้อยศหาสมาคมนั่งแล้วก็ควรจะ
 ให้ ไป ในทางของเขาได้เช่นเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นการแบ่งงานอย่างนี้ ก็ควรจะ
 เป็นการให้บุคคลแต่ละคนได้ก้าวหน้าไป
 สบายทางแห่งความสำเร็จได้ ถ้าขึ้น
 เขียนกฎหมายไว้เขียน ต่อไปใครไม่
 พอใจอย่างท่านว่าก็จะหาครูไม่ได้ พอ

สอดกฎหมายไว้ก็ไปสมัครเป็นสมาชิก
 เนติบัณฑิตยสถานแล้ว ก็ยื่นคำร้องไป
 ระหว่างยื่นคำร้องนั้น ก็สอนบ้าง ไม่สอน
 บ้าง ไปสอน ๒ วัน ไม่ไปเสีย ๒ วัน
 เพื่อหาเวลาทูลข้อสงสัยตุลาการ กุล
 บุตร กุลธิดาที่จำต้อง รับการอบรมวิชา
 ความรู้จากท่านพวกนักพระเป็นอย่างไรกัน
 พอถึงคราวยื่นคำร้อง สอดก็ไป สอดก็กลับไป
 จากครูเลย เพื่อหวังตำแหน่งสูงเงิน
 เดือน ๓๐๐ บาท แล้วประเทศชาติ
 ส่วนรวมเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึง พอสื่อหลักการเดิมที่ว่า ใคร
 มาทางไหนก็ให้เดินไป แต่ในทางนั้น
 ไม่ใช่มาเป็นครูสอนย่อยก็สอน ตุลาการ
 เมื่อนั้น ไม่ชอบก็พยายามรักษาวินัย
 ข้าราชการพลเรือนไว้ไม่ให้ผิดพลาดได้
 เท่านั้น พอมีโอกาสสอน พอสอดได้
 ไปยื่นตุลาการแล้ว นายเกิดมาเป็นคดี
 ก็เล่นงานนายเลย เพราะฉะนั้นการเป็น
 ข้าราชการ อย่างนี้เราก็ควรให้เขามีความ
 ประพฤติสูง และทั้งนี้ยังมีวิธีช่วยบุคคล
 ไทเป็นเช่นอย่างไร เพื่อระงับการ เขาให้
 เหมาร สมในตำแหน่ง ตุลาการ ค่อยไป
 และ คณะกรรมการ ตุลาการก็ไป สอด
 ส่งความประพฤติดู เพราะว่าเป็น

ตำแหน่งชั้นสำคัญ กระปรุกก็ไม่ได้
 ไม่ได้ เพราะใครยื่นตุลาการก็คิดเห็นที่
 เชื้อถนอของบรรดาชนต่อไป โดยเฉพาะ
 ทนายความ เมื่พระเฝ้าฯ ก็ต้องระงับไว้
 เพราะกลัวหัวหน้าศาลระงับเขาก็ได้
 ความประพฤติต่าง ๆ ก็ต้องระงับ เพราะ
 ค่อยไปยื่น ตุลาการ ไม่ได้ก็ระงับคำพิ
 ความและความชอบไม่ได้ อย่างนี้ถ้าจะ
 สอดเอาแต่เพียงตำแหน่งสูง อย่างนี้คือ
 เพราะเกียจคร้านความดี ถอนแรม เกียจคร
 วัตร ความเป็น ความตาย ก็ระงับ คดีสิน
 ประหารชีวิตใครก็ทำได้ เพราะฉะนั้น
 จึงต้องแย่งบุคคล ไม่ใช่ไปอยู่ที่ไหน ๆ
 ก็มาสอนได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
 อธิษฐานว่า ขอมาตรา ๑๓ ควรให้คง
 ไว้ตามร่างเดิมมีมาแต่ไหนแต่ไร ไม่
 ควรจะเปลี่ยนแปลง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
 (กรรมการ): ตามที่เรารู้ได้กลักราบกัน
 มากันตามที่ ได้ชี้แจงมาแล้วว่า ขอมาตรา
 ๑๒ กับ ๑๓ เกียวโยงกัน ในการ
 ที่กรรมการได้เอาสาย ของ ความเป็น
 สมาชิกสามัญแห่งเนติบัณฑิตยสถาน
 ไปรวมไว้ในมาตรา ๑๒ นั้น ก็โดย
 เหตุผลซึ่งที่กรรมการผู้หนึ่ง ได้ชี้แจง

แล้ว ถ้าเราพระมาคงมาตรา ๑๓ ไว้ตาม
 ที่สมาชิกยัง ช้องใจ ตามร่าง อนุ มาตรา
 ๑๓ ก็ยังจะต้องแก้ไขอีกมาก เพราะเรา
 ท่านจะเห็นว่าอนุมาตรา ๑๒ นั้น บังคับ
 ไว้แต่เพียงว่าให้เขียนสามัญสมาชิก หรือ
 สมาชิกพิเศษแห่ง เนติ บัณฑิตยสภาเท่า
 นั้น ไม่จำกัดระยะเวลาแต่ในอนุมาตรา
 ๑๓ นี้ ใ้จำกัดระยะเวลาของการ รับ
 ราชการไว้ซึ่งไม่จำกัดระยะเวลาของการ
 เป็นสามัญสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา
 ไม่จำกัดระยะเวลา แต่ในอนุมาตรา
 ๑๓ นั้น ใ้จำกัดระยะเวลารับราชการ
 ไว้ซึ่งไม่ได้จำกัดการเป็นสามัญสมาชิก
 แห่งเนติบัณฑิตยสภา ซึ่งท่านจะเห็นได้
 ว่า อย่างทำทำศาลเขารับขึ้นอนุบัญญัติ
 กมี ซึ่งยังไม่สามารถที่จะเขียนเนติ
 บัณฑิตยไ้แจ้ง ได้กำหนดไว้ว่า ข้าราชการ
 ที่เขียนขอการผู้ช่วยก็ได้ หรือเป็นเจ้าศาล
 หรือรองเจ้าศาลก็ได้ เมื่อได้รับราชการ
 ครบ ๔ ปีมาแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีอายุ
 แห่ง การ เป็น สามัญสมาชิกแห่ง เนติ
 บัณฑิตยสภาไม่ถึง ๔ ปี กมีสที่สอบได้
 ถ้าเราขวทางสองช่องเช่นนั้น ก็ขคิดข
 อนุมาตรา ๑๒ ส่วน ที่ว่า เหตุผลที่
 กรรมการที่คัดออก ทั้งที่กรรมการ

ยหนึ่งใดขแจ้ง แต่อย่างไรก็ตาม ถ้า
 ท่านสมาชิกยังข้องใจในอนุมาตรา ๑๓
 อยู่เนั้น ทางกรรมการก็มีความเห็น
 ยืนยันข้แต่ก็ขอเรียนไว้ก่อน ว่าถ้าเมื่อ
 สถานะคงอนุมาตรา ๑๓ ไว้แล้ว อายุ
 ที่กำหนดไว้ ๔ ปี ๗ หลายแห่งก็จาเขียน
 ระวังต้องแก้ไขหลายแห่ง เช่น เดียวกับ
 ความเห็นของกรรมการเห็นว่าควรระ
 คัดอนุมาตรา ๑๓ ออก

นายพันธุ อินทวงศ์ (นคร-
 พนม): ข้าพเจ้าได้ทำนายไว้แล้วตั้งแต่
 แรกแล้วว่าถ้าตงมติใน อนุมาตรา ๑๒
 ก็จะเป็นตัวบังคับทุกข้บังคับกร เมื่อลง
 อนุมาตรา ๑๓ แล้ว ถ้าเกี่ยวข้องกับนาย
 ความถึง ๔ ปี แต่ว่าถ้าจะมั่งอนใจอะไร
 ซึ่งก.ต. อาจระกำหนดไว้ได้อีก เพราะ
 ฉะนั้นก็ขคิดกัน ถ้าหากว่าคัดออกอย่าง
 กรรมการไปขกับข้อ ความ พ้ม เพื่อย
 ความในมาตรา ๑๒ ขยงไว้ก็ตามผลที่
 ได้จากอนุมาตรา ๑๒ นั้น กขขให้มียก
 เฉพาะกาลที่เราหน้าที สภาได้ พ้มพ แจก
 เมื่อนั้น เป็นเหตุหนึ่งที ให้มียกเฉพาะ
 กาลเช่นนั้น เพราะฉะนั้นออกอันนี้ก็คือ
 ข้าพเจ้าขอยืนยันความเห็นที่อธิบายแล้ว
 ว่าเราควรจะต้องยืนยันตามร่างเดิมของ

รัฐช้างท่นสนอมา ตามอนมาตรา ๑๓ น
แต่เพื่อ คัดข้อ ความ พม เพอช ทว่า ระระ
เวลาที่กำหนดไว้สำหรับข้อยกการ ๔ ข
กิด จำศาล รองจำศาล ๔ ยันนคร
ระกัชอกกให้ช้อยในวงชค มาตรา ๑๒
นข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนั้น เพราะ
ครนน พม เพอช ก คค มาตรา ๑๒ ทว
มังกฎท่ายมังกกรกคชยแลแล้ว

ประธานสภาผู้แทน: ตามข้อ
ขังคชระว่าอย่างคณพณั ไม่ไค ถ้าเขา
ก้เขาหมค ไม่เขากไม่เขาหมค จะรัก
พิเสชคายน้องไม่ไค ใครสนขัสนน
กรรมาธิการ ไมมี เมอไม่มีผู้ใดชกขปราย
แลแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชมวินจคข
ก้ไม่มีผู้ใด สนขั สนน กรรมาธิการ กนค
แลแล้ว ลงมติไคแล้ว คุณสนขัสนน
กรรมาธิการหรือเปล้า

นายกิจจา วัฒนสินธุ (ละเซ็ง-
เทรา): เรองจะไปกันใหญ่ เนื่องจาก
ว่ามีความเจ้าใจลิต ที่สงวนเวลานั้น
เป็นอนมาตรา ๑๒ ความจริงนั้น ๔ ข
มีในอนมาตรา ๑๓ แลแล้ว ถ้าจะลงมค
ก้ลงได้แต่เพียง ว่าระคังไว้หรือจะเขา
ตามร่างเคมเท่านั้น เพราะครนนข้าพเจ้า
เห็น ว่าควระระสง่างมา ครานให้
กรรมาธิการยก่างขณมาใหม่ เพราะ

เหตุว่าพิจารณากันอย่างระกิด ไขว้ไขว
กัน ถ้าผู้ใดเห็นด้วยไปครนนระอง

นาย ทองอินทร กริพัฒน์
(กรรมาธิการ): บัญญัติยังไม่ว่าจะสง
ให้ไคอย่างไร คือว่าถลสถานลงมคค
ขขลางออกหมคกเป็น ตามความเห็นที่
กรรมาธิการขมแรงแลแล้วแต่ถ้า ไคคัง ไว้ระ
กคขบัญญัติ ทนบัญญัติระคังไว้อย่างไร
ถาคังไว้กคค ๔ ขออกอย่างทประชาน
ขมแรงแลแล้ว ก้ไม่คองรักพิเสชคายน้อง
เพราะครนนสถานคองคคกสินใจว่าจะเขา
ตามกรรมาธิการ หรือไม่ คือมาตรา
๑๓ นมันเช่นไปไม่ไคในกาทระ คังไว้
ตามร่างเคมของรัฐบาล เพราะว่าความ
สำคัญถาคค ออกแล้ว เรองก้ เกี่ยว ข้อง
ถ้าไม่คคคออกคังไว้ เรองจะข้อง

นาย สวัสดิ์ คำประคอบ
(นครสวรรค์): ที่ท่านสมาชกขขอให้
เสนอนมาตรา ๑๓ สงไปให้กรรมาธิการ
พิจารณาใหม่ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่มีความ
จำเป็นอะไรนค และอย่างทกรรมาธิการ
ขมแรงมาแล้วว่าเช่นไปไม่ไคนั้น ประการ
หนึ่ง อีกอย่างทนท่านกรรมาธิการได้
ขมแรงขข้องใจมาว่า ถ้าหากว่าให้คัง
มาตรา ๑๓ ตามร่างเคมคือไม่เห็น
ด้วยกักรรมาธิการมันระชคกัอนมาตรา

๑๒ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ซัดกัน ที่ไม่ซัดกัน
ก็คิดว่าในขณะมาตรา ๑๒ โดยบัญญัติไว้ว่า
ให้ยื่น สมาชิกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี
หรือเป็นทนายความชั้น ๑ มาแล้วไม่
น้อยกว่า ๕ ปี ซึ่งจำศาล ผู้พิทักษ์ทรัพย์
หรือรองจำศาลบุคคลผืนขนอนปริญญายัง
ไม่สามารถยื่นลาอยู่ได้ แต่อาจะยื่น
เรื่องทูลเกล้าพิทักษ์ทรัพย์มา เพราะฉะนั้น
ระยะ ๕ ปี กออาจใช้ไม่ได้ แต่ข้าพเจ้ารู้สึก
ว่าถ้าหากจะให้ความเป็นธรรมแก่บุคคล
ประเภทต่าง ๆ มีสิทธิสอบได้ทดเทียม
กันแล้วให้ยกเข้าเป็นจำศาล หรือรอง
จำศาลก็อาจะมากกว่า ๕ ปีแต่ให้ยื่น
สมาชิกมา ๕ ปีก็จะได้สิทธิส่วนกันก็ช่วยการ
ผู้ช่วย เพราะอัยการผู้ช่วยเขาจะต้องสอบ
ปริญญาก่อนแล้วให้เขาข้าพเจ้า รู้สึกเห็น
จะไม่ซัดข้อ

นาย กิจจา วัฒนสินธุ์
(ละเชิงเทรา) : เมื่อสภาได้ลงมติให้
คงมาตรา ๑๓ ตามร่างเดิมเช่นนี้แล้ว
ข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อให้เรียบร้อย ก่อนที่
จะได้พิจารณาถึง ญัตติที่ข้าพเจ้าเห็นว่า
ควรจะได้พิจารณาปัญหาที่ควรจะได้
อัน ๑๓ ไว้หรือไม่เสียก่อน เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : ขอขอย
ใจคนหาๆ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควรตัดความใน

มาตรา ๒๔ อันมาตรา ๑๓ ออกตาม
ที่กรรมาธิการตัดไปรศกยก็มีอัน
(มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้
ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอัน
ว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม

นาย กิจจา วัฒนสินธุ์ (ละเชิง
เทรา) : เมื่อสภาได้ลงมติให้คงไว้ตาม
ร่างเดิมแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าให้เรียบร้อย
ควรสั่งให้กรรมาธิการ ยก ร่าง มาใหม่ผู้
ใดเห็นด้วยโปรดขยับมือ

พ.ท.พ. พัฒน์ นลพัฒนานนท์
(กรรมาธิการ) : เมื่อลงมติว่าให้คงไว้
ตามร่างเดิมจะแก้ได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : คือมาตรา
ต่อไปมีอันไว้ตามร่างเดิม อย่างนี้มาตรา
ต่อไปที่มี ความสัมพันธ์ จะต้องแก้ไข
ตามมาตรานหรือไม่

นาย ทองอินทร์ ภูริพัฒน์
(กรรมาธิการ) : ไม่มี แต่เขาอย่างนี้
แล้วกันคือว่าอย่างนั้นคือไปแก้พดุงสภา

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่าง
นั้น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยก่อน
คือคำเสนอของคณะกรรมาฯ เป็นญัตติถูก
ต้องแล้วจะส่งหรือไม่แล้วแต่ที่ประชุม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการกิจการ) : คือว่าตามข้อของคดีข้อ ๒๗ ข. ถ้ามีข้อหาทั้งสี่ เกือบไม่ มีข้อหา จะสั่งข้อมาตราว่า ๑๓ สภาจึง มติลงตามร่าง ข้อหาที่ไม่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้น ก่อนเสนอญัตติ ตามที่ คุณ กิจรายว่า ไม่มีข้อหาอย่างที่คุณกิจการว่า

นายกิจราย วฒนสินธุ์ (ละเชิง- เทรา) : ความจริงข้อหาที่มอญ คือเรื่อง เกือบกับระยะเวลา ๔ ปีเนื่องจากอนุ มาตรา ๑๒ วรรคท้ายกม.ตราว่า ๔ ปีมี อยู่นแล้ว ทนเราคงอนุมาตรา ๑๓ กมี กำหนดระยะเวลา ๔ ปีโดยสามัญนิยม เกียรติอีกปีรายเรื่องน่าจะ ทำให้เกิดข้อ ความพ้องเพื่อยุติแล้ว เกิดความเข้าใจ ผิดได้ เพราะฉะนั้นจะปล่อยให้กฎหมาย ออกไปเช่นคุณกล่ามข้าพเจ้าเห็นว่าเช่น ข้อหาที่ควรระงับ อยุ่ข้างเหมือนกัน ทว่าไม่มีข้อมาตราในข้อหาไม่เห็นด้วย

นาย เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (รองของ) : อันมาตรา ๑๒ มีข้อหาหรือ ไม่ก็ตาม เมื่อลงมติเด็ดขาดจะรอฟัง ข้าพเจ้าเห็นว่าผิดข้อซึ่งขยับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่รอฟัง ส่งไปก็พิจารณาตั้งแต่มาตราข้อไป อะไร ที่ระงับมีกล่ามข่าม ถ้าไม่มีก็ไม่ มีประ-

โยชน์ แต่อย่างไรก็ตามญัตติของคุณกิจการ เป็นญัตติเสียแล้วมี ผู้รับรองถูกต้อง ก็ แล้วแต่ที่ประชุม ข้าพเจ้าจะไปลงของเขา ได้หรือเป็นสิทธิ์ของเขา

นาย บุญคุ้ม จันทรสวัสดิ์วงศ์ (อุตราธานี) : ตามที่กรรมการกิจการว่า ใน อนุมาตรา ๑๓ นั้นไม่เกี่ยวข้อง ข้าพเจ้าเห็น ว่าเกี่ยวข้อง ถ้าจะข้อมาตรา ๒๘ ระงับ ว่าถ้าจะระงับมาตรา ๑๓ ไว้แต่ไม่ปรับ ประใหม่จะขยับกันใหญ่ มาตรา ๒๘ จะ เห็นว่า

ประธานสภาผู้แทน : เขาเรื่อง สั่งคืนกรรมการหรือไม่สั่งเสียก่อน

นาย บุญคุ้ม จันทรสวัสดิ์วงศ์ (อุตราธานี) : ก็คงไว้ข้อย่างนั้น เอมมาตรา ๑๓ อันคงไว้ เพราะฉะนั้นจะระงับให้เห็นว่ามี คงไว้ขยับ ไม่สั่งให้ กรรมการ กิจการไปขัด เกล่าใหม่ระงับพจนณังมาตราอื่น ๆ คงไว้ ขยับเช่นเหตุผลที่ระงับให้สั่ง ข้าพเจ้าสนับสนุน คุณกิจการ คือมาตรา ๒๘ นั้นข้อยกเว้น ผลข้อยกเว้นออกซึ่งมี สิทธิใ้กรรมการ บรรลุ เชาวยุติราชการ หากขาดคุณสมบัติข้อยก ข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นบุคคล ช่างก.ต. เห็นว่ามีข้อเสียหรือความ ประพฤติไม่เหมาะสมแก่การเป็นข้าราชการ- การกลางการสามัญเป็นอันหมดสิทธิ์ที่จะ ใ้รับราชการบรรลุ” นั้นเห็นได้ว่าเจ้าศาล

รองศาสดาก็ไม่ได้เป็นธรรมศาสตร์มงคล
 คอยังไม่ได้บัญญัติศาสดากรบ เพราะ
 ธรรมอนมাত্রา ๑๓ พงไว้มาตราหนึ่ง
 บอกว่า ขณมাত্রา ๑๑ สุตมสังคระสอย
 ไท้จร ต้อง ดำเร่ปรัญญาธรรมศาสตร์
 ขณชาติ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่า คงไว้แต่
 เพียงแค่นี้ ไม่ ขัด เกลาแล้ว ยัง กันใหญ่
 ขั้วพระเจ้างู้อสนธิ์สันนคองกักรา ขอให้
 สังกรรวมการไปขัดเกล้า

นายอุดร วัฒนยานนท (ละเซ็ง-
 เทรา) : เรื่องไม่ยุ่งหรือก็คือตามอน-
 มาตรา ๑๒ ว่าไว้ถึงเรื่องการเป็นสามัญ
 สามีชิก และอนมาตรา ๑๓ ว่าไว้ถึง
 เรื่องการวิวาห์การกินเรื่องพระยงกรเรื่อง
 ทรงโยคนเท่านั้น ทนที่สอยไค้เป็น
 เนติขณชาติหรือธรรมศาสตร์มงคลหรือ
 สุตไค้ระบัพัญญากร

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้อา
 ษัญหาเฉพาะหน้าว่าจะสั่ง หรือไม่สั่งเสีย
 ก่อน

นายอุดร วัฒนยานนท (ละเซ็ง-
 เทรา) : นั้น เป็น เหตุผล ที่ จะ ชี้ ให้
 เห็นว่าไม่สมควรสั่ง คือว่าสัทธิสอยไค้
 ปัญญากรหรือเนติขณชาติอย่าง นั้น ถ้าไป
 วิวาห์การ เกยวันไม่ ต้อง เป็น สามัญ
 สามีชิก ทนเราจะทวงโยทานเหล่านั้นหรือ
 ไม่ทำศาล ขยี้การ ไม่ไค้เป็นสามัญ

สามีชิก แต่ที่ว่าถ้าเป็นทานยขอว่าคือ
 เขาเสียก่อน ไม่เคยว่าความไม่ไค้ เรื่อง
 เป็นอย่างนั้นถ้าเอา ๔ ปีไว้พวกเจ้าศาล
 วิวาห์การมา ๔ ปีไค้ธรรมศาสตร์หรือ
 เนติขณชาติก็ไม่มีโอกาสสอย ถ้าเราทวง
 โยเรื่องนั้นก็ควรสั่งไป ถ้าไม่ทวงโยพวกนี้
 เอาเปรียบแก่สามีชิกเนติขณชาติยสภาเกรง
 ว่าเราจะเสียค่าธรรมเนียม ๒-๓ ร้อยบาท
 ให้สามีกรเข้าวิวาห์การไค้ แต่พวก
 ทนายความต้องสมัครมาใหม่ ไม่เป็น
 สามัญ สามีชิกว่าความ ไม่ไค้ নয়เป็น
 บัญหาทวงกันที่ระเจ้าสอยไค้ เพราะ
 ฉะนั้นอย่างทีคนขณคีมว่าอันเป็นเรือนคณ
 สามีชิก เพราะฉะนั้นเราคักขณคียายชาก
 ทัยขณมากล่าวมาตราเน เพราะฉะนั้น
 มัดกันไค้เลย

พ.ต.ท. พัดเน นลวัฒนานนท
 (สุราษฎร์ธานี) : ความจริงมาตรา ๒๔
 ขณมาตรา ๑๒ กับ ขณมาตรา ๑๓
 เรื่อง ๔ ภูมิไม่ไค้ใช้เป็นเจตนาอันแท้
 ริงของสภานแต่มาแต่กันด้วย คระเนน
 เสียงกันเท่านั้นเอง แล้วจะมาพิจารณา
 ขณมาตรา ๑๒-๑๓ ว่าเจตนาแท้
 ริงนั้นไม่ใช่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึก
 ว่าถ้าเอาอย่างท่านนายก ๆ เช่นขณคียาจะ
 ไม่เกิด ทนเป็นขณคียาแล้ว ท่านประธานฯ
 ถ้าสมมติว่าจะสั่งกันกรมาภิการนั้นสั่ง

ได้ แต่ไม่ได้อ เพราะฉะนั้นจะส่งไปส่ง
มากทำได้

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประมุขวินิจฉัย เอาปัญหาส่งหรือ
ไม่ส่งผู้ใดเห็นสมควรให้ส่งร่างพระ
ราชบัญญัติ การฉบับอื่น ไปยัง
กรมการสามัญชนนอก ครั้งหนึ่งขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก

ประธานสภาผู้แทน : มาตรา
ต่อไปนี้ขอให้เลขาธิการอ่าน

ผู้ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา:
มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘ หมวด ๓ การออกจาก
ราชการ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๑ ทวิ มาตรา
๓๒ ลักษณะ ๓ ข้าราชการตุลาการ
วิสามัญ มาตรา ๓๓ ลักษณะ ๔
คณะกรรมการตุลาการ มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
มาตรา ๓๘ ลักษณะ ๕ กระได้ยยุติธรรม
มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ ลักษณะ ๖
ข้าราชการตุลาการสามัญ หมวด ๑
การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ

และเงินเดือนและการแต่งตั้ง มาตรา
๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา
๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา
๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา
๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา
๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา
๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา
๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา
๖๒ หมวด ๒ การสอบแข่งขัน การ
สอบคัดเลือกและการคัดเลือก มาตรา
๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา
๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา
๖๙ หมวด ๓ การออกจากราชการ
มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒
มาตรา ๗๓ ลักษณะ ๗ ข้าราชการ
ตุลาการวิสามัญ มาตรา ๗๔ ลักษณะ
๘ คณะกรรมการตุลาการ มาตรา
๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗
มาตรา ๗๘ ลักษณะ ๙ วินัยและการ
ลงโทษ หมวด ๑ วินัย มาตรา ๗๙
มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒
มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕
มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘
มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑
หมวด ๒ การลงโทษ มาตรา ๙๒
มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕
มาตรา ๙๖ หมวด ๓ การรักษาวินัย

มาตรา ๙๙ มาตรา ๙๘ มาตรา ๙๘
มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา
๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔
ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา:
มาตรา ๑๐๕ หมวด ๔ การขอพรณ
คำสั่ง มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗
มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙

นายบรรณ มนต์เสวี (ขอ
ลาชาน) : เมื่อมาตรา ๒๔ จนมาตรา
๑๓ ยังคงอยู่ มาตรา ๑๐๙ ผิดกัน
ว่าควรตัดออกได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
กรรมาธิการ : มาตรา ๑๐๙ ทวิน
กรรมาธิการกำลังเสนอเข้ามาเคยวันเพช
ขอให้ตัดออก

นายพันธุ อินทวงศ์(นครพนม):
บางที่กรรมาธิการจะไขว้เขวกัน อยู่ข้าง
ข้าพเจ้าไม่เคยจนแล้วแต่แรกว่ามันจะย่ง
กันเมื่อมาลงมาตรา ๑๐๙ ทวิน อย่า
ลืมว่ามาตรา ๒๔ จนมาตรา ๑๒ นั้น
ได้เติมคำไปว่า ต้องเป็นสามัญสมาชิก
หรือ สมาชิกพิเศษในคณิตยสภาไม่
น้อยกว่า ๔ ปีเพิ่มเข้าไปด้วย เมื่อเพิ่ม
เข้าไปแล้วสถานที่ลงมติเขาตามนั้น ตั้ง
ไปแล้วเช่นนั้นมันก็ตัดสิทธิพวกที่ จะเข้า
มาเป็นจำศาลหรือรองจำศาล พนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ ตามที่เขามีสิทธิอยู่แล้ว

ตามพระราชบัญญัติศาลการ ๘ เพราะ
ฉะนั้นที่ มีบทบัญญัติเฉพาะกาลมาตรา
๑๐๙ ทวินจนมานักเพราะเหตุว่ารัฐ-
ชาติไปเพิ่มข้อความ ๔ ปี ข้อต้องเป็น
สมาชิกในคณิตยสภาเข้าไป เมื่อ
เป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้าท่านจะตัดทิ้งไปก็
ใหญ่ ขอให้ไปรคพิจารณาให้ถี่ถ้วน
และยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประ-
ชุมนทรราชย์ถ้าเมื่อเติมลงไปเท่านี้ แล้ว
ก็คล้ายกับว่าพวกที่จะเป็น จำศาลรองจำ
ศาลหรือพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ที่เคย อยู่
เวลานี้ ได้สิทธิพิเศษจากพวกที่โตเขาเป็น
อยู่แล้วต่อไป ทำให้จึงว่าเช่นนั้น เพราะ
ว่ามาตรา ๑๐๙ ทวิน ให้สิทธิพวก
ตัดออกไปหมด ไม่จำเป็นจำต้องเป็น
สมาชิกในคณิตยสภาที่มีสิทธิเข้าสอบ
ได้ ถ้าหากว่าพวกที่เป็นรองจำศาลแล้ว
ตามมาตรา ๒๔ จนมาตรา ๑๒ เมื่อ
จะมีสิทธิเข้าสอบ ศาลการ ๖ ต้อง สมัคร
เข้าเป็น สมาชิกในคณิตยสภาที่เคย
วงเวียนขึ้นใหม่ นั่นเป็นอีกอันหนึ่งที่
ขอให้ไปรคพิจารณาให้รอบคอบ ถ้าหาก
ว่ากรรมาธิการจะตัดออกแล้วก็จะ ทำให้
จำศาล รองจำศาลอย่างที่เขาว่าถูก
ตัดสิทธิ เขาจะตั้งตั้งกันใหม่มา
สมัครเป็นสมาชิกในคณิตยสภา เรา
จะตัดสิทธิเขาทำไม เมื่อสิทธิของเขา

อยู่แล้ว เขามานการสอบมาแล้ว เขาก็เคยสอบมาแล้ว คณะนครให้สิทธิเขาอยู่อย่างนี้ คณะจะไม่ให้เอาเปรียบก็จะเข้ามาเป็นรองจำศาลหรือจำศาล คือยอมให้เขาได้เสียเงิน ในฐานะที่เขาจะเกินสมาชิกเนติบัญญัติสภาเลื่อนในหลายปีรวม ข้าพเจ้าจึงเป็นห่วงนัก ขอให้ไปปรึกษาพิจารณาให้รอบคอบ

ประธานสภาผู้แทน : ท่านจะให้คงไว้ใช้ใหม่

นายพันธุ อันทองศ(นครพนม): ข้าพเจ้าขอ ให้คงไว้แต่คงขอทำความประนีประนอมกับกรมการ เสียด้วยเพื่อความ เป็นธรรม เมื่อคงไว้แล้วก็แปลว่าเขาไม่จำเป็นต้องตั้งสมัครเป็นสมาชิกเนติบัญญัติสภาอีก เขามีสิทธิที่จะสอบได้จนตาย เพราะพวกคนเข้ามาใหม่จะต้องสมัคร ๔ ปี

ประธานสภาผู้แทน : กรมการพิจารณาจะประนีประนอมกับเขาได้ไหม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
กรมการ : มาตรา ๒๔ อนุ ๑๒ และ ๑๓ และมาตรา ๑๐๕ ทั่ววันที่ ออก อย่างไรก็ดีตามร่างมาตรา ๒๔ อนุ มาตรา ๑๒ และ ๑๓ ซึ่งพิจารณาในชั้นที่เราระงับไว้ข้างในคณะสภาสูง คือทางสภาท่านนี้ไปไม่รอดแล้วอย่างที่ท่าน

อยู่อย่างที่ได้มาตรา ๑๐๕ ทั่วไปไม่เสีย ผลถึงที่ทางหนึ่ง อย่างไรก็ตามระบอบนี้ ประบปรองอนมาตรา ๑๒ และ ๑๓ ให้เป็นไปตามความประสงค์ของรัฐสภา

นายเชอ สันเมือง (เพชรบูรณ์) : ข้าพเจ้าเห็นคงที่คงพันธุ ๆ เสนอ คือให้คงไว้ มาตรา ๑๐๕ ทั่ว คณะคงไว้เพื่อให้สิทธิพวกจำศาล รองจำศาลควรให้คงไว้ สิทธิที่เขาเคยมีมาแล้วจะให้หมดไปได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าระบอบนี้กันกันอย่างนี้จะให้ที่ประชุมวินิจฉัย

พ.ต.ท. พัฒน์ นิลวัฒนานนท์
กรมการ : เขาอย่างนี้คิดว่าท่านประธาน อย่างไร ๆ ก็อย่างทำรัฐธรรมนูญหรือของแล้ว ว่าพวกสภาท่านแก้ไขได้ปล่อยไปอย่างนั้นแล้วไปปรับปรุงดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน : คือเรื่องนี้มีมติแล้วคือมาตรา ๑๐๕ ทั่ว คณะนารถ ๆ ขอให้ตัดออก กรมการไม่ขัดข้อง คณะพันธุ ๆ ขอให้คงไว้

นายอุดร วัฒนานนท์ (สระบุรี)
เทธา) : เมื่อก่อนได้ขยับมาลงมาตราเมื่อก่อน เหมือนกันว่าจะตัดออกตามมาตราเมื่อก่อน ข้าพเจ้าไม่ได้อ่านเมื่อมาอ่านที่ตัดออก เป็นการเขียนกฎหมายย้อนหลังไปลงโทษคนที่เขาได้สิทธิมาแล้ว คือเป็น

ผู้ใหญ่มากแล้ว ที่เขาเดินแล้วบอกว่าอย่า
 เดิน เดินไม่ได้แล้วอย่างที่คุณพูดว่า
 เขาสอบหลายครั้ง กฎหมายมันดึกสี่ก
 หมักข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าว่า
 แล้วว่าจะให้คนหรือให้อะไร ว่าจำศาล
 ผิดที่กษัตริย์ ขอยกไม่ได้สมัคร
 เป็นสามัญสมาชิกความมาตรา ๒๔ อนุ
 ๑๒ เลย เพราะว่าเกรงว่าจะเสียเงิน
 ๒-๓ ร้อยบาท ถ้าเราคิดมาทราบขอ
 ะเหลือแค่ทนายความเท่านั้นเองที่ระ
 สดอยเป็นตุลาการได้ นั้นเราอย่างไร
 ขอให้ตั้งถาวรด้วย

นายसानนท์ สายสว่าง (นคร
 ปฐม) : กฎหมายข้อได้โปรดยาวว
 รก จึงใช้ความรอบคอบสักท่นขอแล้วฟัง
 เหตุผลตามที่กรรมวิธีการ มุ่งหวัง
 ว่าจะมีหวัง ก็มีหวังข้างหน้านั้นไม่ได้
 คือเราเป็นสถาบันจะต้องทำให้เรียบร้อย
 อย่าเพิ่งไปเสียดนข้อประธานโทษข้าพเจ้า
 ว่าคิดไม่ได้ ที่ไม่เห็นคิด เพราะเหตุ
 ว่าอนุมาตรา ๒๔ ต้องมีคุณสมบัติครบ
 ทั้ง ๑๓ อนุมาตรา ใครไม่ครบก็สอบ
 ไม่ได้ตามกฎหมายใหม่ คนมีสิทธิถาม
 กฎหมายเก่าๆ ๒๔๘๕ ให้สิทธิได้ถาม
 ขกเฉพาะกาล ไม่เห็นมีอะไรชักกัน ยิ่ง
 กว่านั้นข้าพเจ้าขออะไรที่ใครจะเป็นตุลา-

การได้เงินเดือน ๓๐๐ บาท ของมีคุณ
 สมยศพิเศษยิ่งกว่ากฎหมายเก่า เพราะ
 เหตุไร กฎหมายเก่าเป็นจำศาลไม่ข้อ
 สมัครเป็นสมาชิกในคดีคดี เป็นจำศาล
 มา ๑๐ ขกสอบได้แล้ว กฎหมายใหม่
 ขอว่าจำศาล ๑๐ ปี และต้องเป็น
 สมาชิกในคดีคดีอีก ๕ ปี จึงแนบเพ
 ติกว่า ขกคนระหว่าเข็รองจำศาล
 ไม่ได้เป็นปริญญา ไม่มีสิทธิสอบท
 กมีอนุมาตรา ๑๒ คุณสมบัติอีกไม่มี
 คุณสมบัติครบทั้ง ๑๓ อนุมาตรา ก็สอบ
 ไม่ได้ ตามกฎหมายใหม่ถ้ามีคุณสมบัติ
 ตามกฎหมายเก่าควรให้มีสิทธิถามข
 เฉพาะ กาล ไม่เห็นมีอะไรที่ไปแก้ ใน
 สถานสูง ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องนี้และเคย
 สมัครสอบมาแล้ว ขอประธานโทษ ตาม
 กฎหมาย ๒๔๘๕ รองจำศาลเพ่งมชน
 เมื่อนอนปริญญา แต่อนปริญญาสอบ
 ไม่ได้ต้องเป็นปริญญาเหมือนกัน เพราะ
 ฉะนั้นอย่าเป็นห่วง เป็นรองจำศาลต้อง
 มีสิทธิไปด้วย หรือไม่มี เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขอประนีประนอมกับกรรมวิธีการ
 ขอให้คงเอาไว้ ไม่มีอะไร กระท
 กระเทือน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรม
 วิธีการ) : กรรมวิธีการไม่ชักข้อ แต่

อย่างไรก็ตาม อย่างที่เรียนชี้แจงแล้ว
อนมาตรา ๑๓ ต้องปรับปรุง ส่วนปรับปรุง
อย่างไร ก็ไม่ให้ข้อความพวมเพื่อย
การระงับไว้ นั่น การมาอีกการก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : คุณนารถ
ถ้าอย่างนั้นไม่ต้องลงมติก็ได้ไหม ถอน
ได้ไหม

นายนารถ มนต์เสวี (อัยราช-
ธาน) : ขอถอน

นายพันธุ์ อินทวงศ์ (นคร
พนม) : ไม่ใช่ ท่านประธาน ขอความ
กรุณาสักหน่อย คือ อย่างน้อยที่สุดก็
พวมพม่า เขาเป็นมาตรา ๑๐๘ ทั่วไป อยู่
ในบทเฉพาะกาล ถ้ากฎหมายลักษณะ
๑๐ ขึ้นมาตรา ๑๑๐ แล้ว ท่านประธาน
โปรดกรุณา ถ้าจะพูดลงว่าพวมพดก
แล้วแต่

ประธานสภาผู้แทน : ก็แก้มา
ใหม่แล้วท่าน มาตรา ๑๐๘ ทั่วไป ใน
ลักษณะ ๑๐ บทเฉพาะกาล แก้มาตรา
๑๐๘ ก่อน

นายพันธุ์ อินทวงศ์ (นคร
พนม) : อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าขอฝาก
ไว้ที่ข้าพเจ้าพูดไว้แล้ว ถ้าเช่นนั้นขอ
บัญญัติเฉพาะกาลมาตรา ๑๐๘ ทั่วไป
ผลร้ายลงว่ามิชอบบัญญัติเฉพาะกาล ข้าพ-
เจ้าไม่สนับสนุนให้ผลแก้ที่ศาลระงับ

ศาลตามบทบัญญัติเฉพาะกาล อีก
อย่างหนึ่ง เป็นการเอาเปรียบแก้ที่ศาล
หรือของจำศาลที่เข้ามาใหม่ เพราะ
ฉะนั้นใครจะขอประนีประนอมกับกรม
อัยการ ว่าให้ไปสมัครเสียอย่าเอาเปรียบ
คนอื่นเขา อีกประการหนึ่งถ้าจะแก้ได้
แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่งว่า ให้แก้ในสภาสงฆ์แล้วว่า
ระแก้ใช้หรือไม่เห็นอีกบัญญัติหนึ่ง ใน
ฐานะที่เรียนสภาผู้แทน จำต้องทำงาน
อย่างไร รอยคอพระวัง อย่าให้สภาสง
วิโตโต ซึ่งจะเป็นการเสียเกียรติ ซึ่ง
ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ควรเอาเกียรติไป
พลาเสีย

ขุนคองฤทธิศึกษากร (นครราช-
สีมา) : เนื่องจากข้าพเจ้าได้บัญญัติ
ขอเพิ่มในลักษณะ ๑๐ แห่งบทเฉพาะ
กาลเป็นมาตรา ๑๑๓ และโดยลักษณะ
อย่างนี้ ข้าพเจ้าได้เคยบัญญัติใน
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
มาตราหนึ่ง แต่ที่ว่าจำเป็นต้องบัญญัติ
ในครั้งนั้นเป็นการล่อชัก และโดย
วาระนั้นการล่อชัก บทนั้นบทสุดท้ายซึ่ง
อยู่ในเวลาจวนค่ำ และการบัญญัติใน
ครั้งนั้นอาจขาดความสนใจ แต่ว่าผลของ
การลงมติใครสักว่า ฝ่ายรัฐบาลได้ลง
มติเห็นชอบด้วยกับข้าพเจ้าก็มี และนอก

จากนั้นได้มีสมาชิกในพรรคคนอื่นๆ ลงให้
 ย่างกม เพราะฉะนั้นในข้อคดีก็ควร
 ทนลงยอๆ คือขอเพิ่มลักษณะ ๑๐
 แห่ง ยก เฉพาะ กาลคง ข้อ ความ ต่อไป
 มาตรา ๑๑๓ ข้าราชการชั้นทวี
 โททได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๑๑๐ บาท
 ขึ้นไป หรือสภาดำรงตำแหน่งประจำ
 แผนกหรือเทียบเท่าซึ่งได้รับเงินเดือน ไม่
 คำกว่า ๘๐ บาท ซึ่งอยู่ในวันที่ก่อน
 ใช้พระราชบัญญัติ ให้ยกเลิกกระทรวง
 ส่งบรรดาแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการชั้นค
 ึ่งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินั้นเป็น
 ้นไป

การที่ข้าพเจ้าเสนอญัตตินั้นออก
 ก เพื่อ ให้ เป็น ร ร ม แก่ สัก ค ม ของ
 ข้าราชการ เพราะว่าข้าราชการที่ดำรง
 ตำแหน่งเทียบประจำแผนกใด หรือ
 ข้าราชการชั้นจตุรโททได้รับเงินเดือน ตั้งแต่
 ๑๑๐ บาทก็ ได้มีอยู่ใน
 กระทรวง ทบวง กรม อื่น เป็นอันมาก
 เฉพาะใน กระทรวงยุติธรรม นักปราชญ์
 กษัตริย์ รัฐมนตรี ว่า การกระทรวงยุติ
 ธรรมอยู่แล้วว่ามีอยู่ทุกภาค โดยเฉพาะ
 ลำห้วย ภาคอีสาน ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่าง
 ข้าราชการ ๓ คนคือ ๑. นายเซย
 บณยเนตร ได้รับเงินเดือน ๑๑๐
 บาท เคยเป็นรองอำมาตย์ตรี เคยวน

เป็นเจ้าศาลจังหวัดเลย คนที่ ๒
 ขนอพจนนบรรด เงินเดือน ๑๑๐ บาท
 เคยวนเป็นเจ้าศาลจังหวัดสกลนคร คน
 ที่ ๓ นายใจ วิเศษโสภาก เงินเดือน
 ๑๐๐ บาท เป็น เจ้า ศาลจังหวัด
 อย่างนั้นเขตน ข้าพเจ้าเห็นว่า ขนกร
 สมควรที่จะ ยกฐานะ ข้าราชการ ซึ่ง มี
 ลักษณะดังนี้ว่า ให้ เป็น ข้าราชการ ชั้นค
 ซึ่งเทียบชั้นสัญญาบัตร และนอกจากนั้น
 มีปัญหาในแง่กฎหมายว่า ถ้าจะยกชั้น
 เช่นนี้จะผิดกฎหมายหรือไม่แน ก็ได้
 เคย ถ ก เ ฉ ย ง กัน มา ใน สภา ครัง
 หนึ่ง ข้าพเจ้าขอประทวนซึ่งแจ้งข้อว่า
 ในกรที่จะยกฐานะเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าไม่ผิดกฎหมาย เพราะเหตุว่ากฎหมาย
 เรายัญญัติขึ้นในสถานแล้ว เมื่อจะเพิ่ม
 ข้อความอย่างไร ลงไป เมื่อไม่ผิด
 หลักการแล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นใน
 การที่เราให้บัญญัติ เฉพาะ การ ยกฐานะ
 ข้าราชการดังกล่าวขึ้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เป็นการถูกต้องตามพระราชบัญญัติ ขอนม
 ชัก สันนิษฐาน ึ่ง ป ร ากฎ อยู่ใน ขท เฉพาะ
 กาลในมาตรา ๑๑๐ ว่า ข้าราชการ
 ุรการสามัญสได้ได้รับราชการอยู่ ตั้งแต่
 ก่อนวันที่ พระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖
 และ ทำ การ หรือ เคย ทำ การ ใน ตำแหน่ง

กรรมมาธิการว่า ท่านยังชอบที่รักษา
ความ ยุติธรรมแก่ข้าราชการ หรือเปล่า
ขอใ้ไปตรวจความที่ข้าพเจ้าแปรรูปคดี
ถ้าท่าน ไม่ชอบ ความเป็น ธรรมแก่สังคม
แล้วแล้วแต่ท่าน

นาย ทอง อินทร์ ภูริพัฒน์

กรรมมาธิการ : กรรมมาธิการตั้งการ
รักษาความยุติธรรมอย่างยง กรรมมา-
ธิการยังไม่ให้ข้าราชการตรวจการใดสักที
ยังกลัวข้าราชการ ข้าราชการพลเรือน
และข้าราชการฝ่ายครุ

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้า
ขอให้ประชมวินัยคดี ผู้ใดเห็นสมควร
เต็มชื่อความตามที่ท่านขึ้นคงถูกที่ ขอส
สงวนไว้ไปรทกษมอชน

สมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่
เห็นด้วยขอใ้ไปรทกษมอชน

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ตกลง
คำแปรญัตติเป็นอันตกไป ขอใ้ไปทวน
ผู้ใดทักใจใหม่ ไม่มีแล้ว

ผู้ทำการ แทน เลขชาติการ รัฐ

สภา : บัญชีขอตราเงินเคอนข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการ บัญชีหมายเลข ๑

นายเชอ สนั่นเมือง (เพชร-
บูรณ์) : ที่กรรมมาธิการแก้ไขเงินเคอน

ตั้ง ข้าพเจ้าก็ใจมาก แต่สงสัยว่า แต่
ก่อนกฎหมายมีข้าราชการชั้นตรี โท เอก
ต่อไปเมื่อตราเงินเคอนขึ้นแล้วตุลาการ
กำหนด การแต่งตั้ง อย่าง เปลี่ยนแปลง
ข้าราชการตุลาการอย่างไรบ้าง

นาย ทอง อินทร์ ภูริพัฒน์

กรรมมาธิการ : สำหรับตุลาการ เเว
ไม่ชั้นตรี โท เอกอย่างใดชัดเจนแล้ว
เราทำเป็นอันคืบ ๑-๒-๓-๔-๕
ส่วนการ ตั้งก็คง ตั้ง ก็คง ตั้ง เป็นผู้
พิพากษาอยู่

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นคร

สวรรค์) : ได้มีการแก้ไขเรื่องอันคืบ
เงินเคอนของข้าราชการตุลาการมากชั้น
กว่าเก่าจำนวนไม่น้อย สำหรับข้าพเจ้า
เองพอใ้เพิ่มเงินเคอนของตุลาการแต่
ยังมีความข้องใจหลายประการ คือว่า
การเพิ่มเงินเคอนของตุลาการที่ทราบมา
ที่รัฐมนตรีให้ฐานะของผู้พิพากษาอยู่
ในฐานะที่มั่นคง ความยุติธรรมจะได้
มั่นคงยิ่งขึ้น แต่ว่าเมื่อใ้ฟังดู
แล้วรู้สึก ว่ามัน ละเอียดละเบา คงใ้
ระหว่าง ผู้รักษาความยุติธรรม ประเภท
อื่น ๆ อีกจำนวนไม่น้อย เพราะการ
รักษาความยุติธรรมไม่ใช่ อยู่แต่ศาล
อย่างเคียว โดยเฉพาะพนักงานสอบสวน
อัยการ ข้าราชการสำคัญกว่า ผู้พิพากษา

ก็ได้ มีพนักงานไม่ให้ความยุติธรรม
 กรมศาลอุทธรณ์, ฎีกา มีเงิน ๓ ล้าน
 แต่พนักงาน ส่วยส่วนออกเช่นเคย ไม่จ่าย
 กรม หรือ ไม่พิจารณาอย่างนี้ เขาอยู่ใน
 ฐานะเช่นไร และอธิการบดีเช่นเคย
 กัน เพราะฉะนั้นเพิ่มพนักงานส่วยส่วน
 ก็ต้องเพิ่ม เพราะแต่ละส่วนก็อยู่ใน
 ความยุติธรรม ในเบื้องต้น ๒๕๐
 อะไรก็อะไรก็อยู่ในฐานะที่หาให้อัยการ
 หรือ พนักงาน ส่วยส่วน ไม่น้อยเนื้อต่ำใจ
 ชื่นชอบให้ท่านกรมการชั่งเงิน

ประชาชนสภาผู้แทน : ท่านจะ
 เอาตามร่างเดิมหรือไม่ดีกว่า

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นคร
 สวรรค์) : ขอให้กรมการชั่งเงิน
 เหตุผลก่อน

นาย ทอง อินทร์ ภูริพัฒน์
 กรมการ : คือว่าอำนาจตุลาการ
 เป็นอำนาจประจำอัยการอย่างหนึ่งที่เรา
 วางไว้ใน รัฐธรรมนูญ ในการ ยกย่อง
 ผู้พิพากษา คือเป็นเรื่องที่สถาบันใดรับรอง
 เกียรติและ ในทาง อภิปรายวิधि หลักการ
 กรมสมาชิกฝากข้อสังเกต ส่วนที่จะปรับ
 ปรุงฐานะ พนักงานส่วยส่วนหรืออัย-
 การอยู่ในเรื่องที่รัฐบาลดำริจัดทำ แต่
 อย่างไรก็ตามในการที่จะปรับฐานะ
 ของแต่ละแผนกแผนกอื่นเขารอขอมาอีก

เป็นเรื่องที่รัฐบาลกำลังพิจารณา

นายพันธุ อินทวงศ์ (นคร-
 พนม) : ข้าพเจ้าเห็นใจในการที่คณะ
 กรมการได้แก้ไข คือว่าได้เพิ่ม
 อัตรากำลังขึ้น แต่ว่าที่เห็นการเห็นกัน
 ข้าพเจ้าเห็นใจก็คิดว่าเงินสิ่งที่จะ
 ระดมรับได้ ในการที่จะต้องใช้จ่ายบ-
 ประมาณเพิ่มขึ้น จึงใคร่จะขอเรียนถาม
 ออกข้อหนึ่งว่าเมื่อได้เพิ่มอัตรา ก็ขอลอง
 อัตรารายคนตามไปเช่นนี้แล้ว สำหรับ
 ตุลาการผู้ได้รับเงินเดือนสมมติว่าเวลานี้
 ได้รับเงินเดือน ๒๕๐ บาท ในท้าย
 ฎีกาหมายมีแล้ว ค่าของ ตุลาการก็
 หมายความว่า ๓๐๐ พวกที่ได้ ๒๕๐
 ก็จะได้เงินเดือน ๓๐๐ พวกที่กิน ๓๐๐
 จะให้กิน ๓๐๐ คนใหม่หรือจะเลื่อน
 อย่างไม่ เพราะเกี่ยวกับงบประมาณที่จะ
 อนุมัติตามกฎหมายนี้

พ.ต.ท. พัฒน์ นิลพัฒน์
 กรมการ : ในสถาบันนี้แต่เพียง
 รัชชชัฏเท่านั้น ส่วนรัชชชัฏสมาชิกกรม
 เช่นว่าเงินเดือนนี้เป็นเรื่องของ รัฐบาลไม่
 ใช้เรื่องของสภา

นายसानนท์ สายสว่าง (นคร
 ชุม) : ข้าพเจ้าขอฝากกรมการ
 ชุคนไว้ และนแหะงไว้ว่าความป็นช่วยใน
 วงราชการจะเกิดขึ้น เนื่องจากกรณีเงิน

เล่นไม่ได้รักความเป็นธรรม รัฐบาล
 รัฐบาลของใครใหม่กว่า ในการที่พระราช
 บัญญัติผ่านไป อัคราเงินเคื่อนกลางการ
 ที่ตั้งไว้นั้นเห็นด้วย แต่พระราชบัญญัติ
 ที่ผ่านไปแล้วมีข้าราชการพลเรือน และ
 ครูอัคราเงินเคื่อนที่เข้าพวกได้ โดยเฉพาะ
 เหลืองสมาชิกรู้ได้ไปแล้ว โดยเฉพาะ
 อธิการเท่าที่ฟังแล้วนั้นชอบนอที่ไร่มาก
 ผู้ที่ใครมีเคราะห์มากก็รู้สึกคือ ประชาชน
 การพิจารณา สอนสอนขอสำนวน หนัก ๆ
 เข้าถึง กิจ ไม่พียง หลีกฐาน ไม่มี
 ยลออกไปเพราะ อัคราเงิน เคื่อน ไม่สม่ำเสมอ
 เช่นเนคียัดคิดด้วยกันทำงาน
 มาด้วย กัน แต่ อัคราเงินเคื่อน ไม่เข้า
 หลีกเป็นธรรม เพราะฉนั้นรัฐบาล
 ใหม่ถ้าจะไม่เกิดความยุ่งยากขึ้นข้าพเจ้า
 เป็นห่วงจรเอาอย่างไรไม่ขัดข้อง แต่
 อยากจะให้เห็น ไปตาม ลำคัย ข้าราชการ
 ชั้นหัวหน้าแผนกได้ ๒๕๐ โดยเฉพาะ
 อธิการจังหวัด ในอัคราเงินเคื่อน ๒๕๐
 ถ้าท่านรับรองว่าจะปรับปรุง และสำหรับ
 ผู้ที่คง รวยลัดชอย เช่นคลังจังหวัด
 ผู้ที่ชอยเงินทำไร และ อธิการ รวยลัดชอย
 เท่าไร ถ้าท่านรับรองแล้วข้าพเจ้าเชื่อว่า
 ไรได้ผลดี ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วจะเกิด
 ความลำบาก เพราะฉนั้นขอให้ความ
 หวังว่า ในชั้นสภาสูงจะช่วยแก้ไขอัครา

เงินเคื่อน ให้ด้วย หรือ ไม่ใน ข้าราชการ
 พลเรือน

นายทอง อินทร์ ภูริพัฒน์
 ประธานกรรมการ : สำหรับอัครา
 เงินเคื่อนของข้าราชการพลเรือนและคร
 ุณน กรมสามัญการของพวกสภาได้
 พิจารณาเสร็จแล้วและสั่งเจ้าพิจารณาวิน
 ิจฉัยหน้า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงประการ
 ใด ส่วนที่ทางนักใจว่าระเกศความ
 ยุ่งยากนักเป็นธรรมค่างคนถ้ออันน้อย
 เนอเท่าไร การน้อยเนอเท่าไรในนักชาวจ
 ังยุงยากก็ไม่ได้ ไม่ยุ่งยากก็ไม่ได้ แล้ว
 แต่คน คงที่ ข้าพเจ้าได้ชี้แจง แล้วว่าฐาน
 ทางอัยการรัฐบาลควรวิจัยในการที่ระ
 มาณฐานที่ตามสมควร เช่นอากรรม
 อัยการชั้นเอกมากช่นกได้ ส่วนที่ทาง
 สมาชิกรุ่นทน นครพนมซึ่งใจในเรื่องที่
 ว่าการเลือนอนคัยของผิพวกชาวยาง คน
 ๒๕๐ ได้ ๓๐๐ คนได้ ๓๐๐ ก็ได้
 ๓๐๐ คือรัฐบาลได้ พิจารณาขยับแล้วว่า
 ได้คงเงินสำรองไป ๘ ล้านบาท กัดค
 เลือนอนคัยช่นหนึ่งและช่นเลือนเท่าระคัย
 ชกช่นหนึ่ง ผิพวกชาวยางต้องเป็นอนคัย ๒
 เสมอไป ผิพวกชาวยางหัวหน้าศาลอาจะ
 อยุในอนคัย ๓ ก็ได้ แต่ศาลเล็กอาจะ
 อยุในคัย ๒ หรือศาลใหญ่อาจะอยุในคัย
 ๒ คือคงคนด้วยเงินเคื่อน ๕๐๐ บาท

ข้าพเจ้าทำไม่ได้มัน เพราะฉะนั้นบาง
 คำมีความสำคัญ คำใด ๆ จะ มี ผู้
 พิพากษาอันนับหนึ่งถึง ๑ คนหรือ ๒ คน
 หรืออันนับ ๒ คนหนึ่ง อันนับ ๓ คนหนึ่ง
 เช่นได้เรียกตรา ๒๕๐ หรือ ๓๐๐ น
 ทาง ก.ค. ก็เพราะระเบียบพิจารณาว่า
 ควรจะรักษาใครคนใดคนหนึ่งหรือจะ
 เลื่อนขึ้นโดยอันนับ ๓ ได้เร็วขึ้น เพราะ
 ฉะนั้นความน้อยเนื้อต่ำใจอะไรน้อยลง
 แต่อย่างไรก็ตาม การเลื่อนขึ้นแทน
 นครปฐมโดยอภิปรายมาก ซึ่งข้าพเจ้าได้
 ปรึกษาล่วงความเห็นอกเห็นใจให้ข้าราชการ
 การได้ร่งเงินเดือนมาก ได้เห็นใจอยู่ แต่
 ในฐานะที่ข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบต่อการ
 เงินของแผ่นดิน ต้องพิจารณาให้รอบคอบ
 ถ้าให้มากไปการงานก็ไม่ค่อยดี ประชุม
 กันในการพิจารณาว่าประมาณนี้ ส่วน
 ๒๕๐ หรือ ๓๐๐ นี้ ซึ่งรัฐบาลต้องรับผิดชอบ ทั้ง
 รายได้รายจ่าย แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาล
 ก็ได้เห็นอกเห็นใจอยู่มาก แต่ได้พยายาม
 ช่วยเหลือทุก ๆ ด้านดังปรากฏอยู่แล้ว.

นาย สวัสดิ์ คำ ประจบ
 (นครสวรรค์) : เฝือกข้าพเจ้าโดยขึ้น
 อภิปราย ตอนต้นนั้นมิได้ขาดและ ความ
 เห็นใจในทำนองว่าเห็นด้วยกับกรมมา
 อธิการหรือตามหลักการเดิม เมื่อได้ฟัง
 เหตุผลของคณะกรรมการแล้ว ข้าพเจ้า

ก็มีความเห็นว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอขึ้น
 เอาตามร่างเดิม คือว่าอัตราของผู
 พิพากษาขอให้ขึ้นตามร่างเดิม คือ ๒๕๐
 เป็นเบื้องต้น ไม่ควรเกิน ๓๐๐ ที่
 ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ขอขอมติ
 คำเห็นของผูพิพากษาเป็นส่วนตัว ทั้งนี้
 ข้าพเจ้า ขอพึ่งชาว กระแส วงการ ทนาย
 ความกตัญญู การชกการกตัญญู หรือพนกั
 งานสอบสวนกตัญญู ฉะนั้นถ้าถึงอลหม่าน
 ก็ถูกตำหนิตถุเคยจากอภิปรายว่า ทำไม่
 ไม่ขึ้นเงินเกินนี้ให้ แล้วก็ทนขอความ
 ยุติธรรมก็ไม่ค่อย การที่ข้าพเจ้าเสนขอ
 ๒๕๐ นั้น ขอขมแจ้งว่าการที่เราเพิ่มเงิน
 เกินผลพิพากษา ๓๐๐ นั้น ก็เพื่อรักษา
 ความมั่นคงยุติธรรม แต่ท่านทั้งหลาย
 ความยุติธรรมนั้นไม่ได้อยู่ที่ ศาล อย่าง
 เกียว ขอขมรับรองว่าศาลไม่สำคัญเท่ากับ
 อธิการหรือพนกังานสอบสวน ศาลเป็น
 ผู้รวบรวมความแล้วจะกิน สืบพยาน ศาล
 สืบขึ้นอย่างไร ใครจะให้สิ้นขึ้นทั้ง ๓
 ศาล โดยเฉพาะศาลฎีกาก็หมกอยู่ด้วย
 ใหญ่ แต่ว่าถ้าหากว่าพนกังานสอบสวน
 ะกินสิ้นขึ้นหรือมีฐานะไม่มั่นคงลงง่าย
 นิดก็แล้ว ไม่เรียกพยานมาสอบสวน
 โดยเฉพาะอัยการจังหวัดนั้น อย่างเขียน
 ความเห็นว่าไม่สั่งฟ้องแล้วแต่หากที่ใดนัก
 เอาเรื่องนั้นมาฟ้องไม่ได้ แต่ว่าถ้าศาล

ระกิน สิ้นชน พลิก ปากกา แล้ว ทนาย ของ
โจทก์จําเลยคงจ้องอยู่ถ้าเกิดคดีขึ้นผิดก็ไป
ศาลขอทวงฎกาไว้ ความยุติธรรมนั้น
ไม่ได้อยู่ที่ศาล มันอยู่ที่พนักงานสอบสวน
เป็นสำคัญ ถ้าเราให้กำลังใจแก่ศาล
เช่นแล้ว จะเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจขึ้น
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าอัยการเกิดขึ้นน้อย
ต่ำใจขึ้นมาแล้ว งานมันก็ไม่ไปมารอขึ้น
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้ ขันตามร่าง
เดิม เพื่อไม่ให้ เกิด ความน้อยเนื้อต่ำใจ
ถ้าจะปรีย่ปรุ่งอัครวาเงินก้อนแล้ว ข้าพเจ้า
ขอให้ปรีย่ปรุ่งพร้อม ๆ กัน ก็ขอให้
ปรีย่ปรุ่งอัยการและพนักงานสอบสวนด้วย
คือถ้าเพิ่ม ไปให้ คน สนิท คนละ หนึ่ง
แล้วนั้นก็พอ แล้ววงเงาะไปด้วยก็
ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านสมาชิกในสภาทนาย
เป็นพนักงานอัยการศาลมาแล้ว โปรด
ได้พิจารณาถึงความ น้อยเนื้อต่ำใจ อัน
แหวะ ทำให้ เกิดคอรัปชั่น เป็น ของคน
เพราะมีไว้แต่ว่าคนเนรรอย คนนี้ไม่รวย
คนนี้เขาจึงทำไปคนนั้นก็ทำไปอย่างแล้ว ถ้า
ไม่มีการแก้ไขแล้ว ก็เช่นชนวนอัน
หนึ่งทั้งทำให้เกิดคอรัปชั่น เพราะฉะนั้น
ถ้าจะ ปรีย่ปรุ่ง แล้วก็ทำให้ พร้อมกันหรือ
ถ้าจะ ปรีย่ปรุ่งให้ ได้มากกว่านั้นแล้วข้าพเจ้า
ก็ขอ ม แค้นกรรมาธิการก็ยัง ไม่นิยม
ข้าพเจ้าจึงขอเอาเพียง ๒๕๐ ก้อนเถอะ

แล้วเอาไว้หัดตั้งออกได้ ข้าพเจ้าไม่
ขัดข้องเสนอพร้อมกันที่หลังที่ ๓ ขอบ
๓ ยุติคดีเหล่านี้

พ.ค.ท. พดิน นวลฉนวนานที่
กรรมาธิการ: เรื่องข้าพเจ้าขอขงแจ้ง
เพื่อทำความเข้าใจกับท่าน สมาชิก
น้อย ที่ก่อนที่เราจะขอให้เงินเดือน
พลาภยามเริ่มต้น ๓๐๐ บาทนั้น ท่าน
รัฐมนตรีข้างท่านก็ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
ว่าว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านก็ให้
ความเห็นออกเห็นใจเป็นอย่างดี เพราะ
ผลพลาภยามนั้นเช่นอำนาจอัยไปโดยกิ่งหนึ่ง
ที่สำคัญในด้านการยุติธรรมและประการ
แรก ประการที่ ๒ จำนวนของผลพลาภยา
นั้นเวลาน้อยเพียง ๓๐๐ กว่าคนเท่า
เท่านั้น ด้วยเหตุผล ๒ ประการนี้ทำให้
เห็นว่าแม้จะเพิ่ม เงินมากจนชกเวลานัก
ไม่ทำให้เข้ล่องเงินงบประมาณเท่าไรนัก
แต่อย่างไรก็ตามท่านสมาชิก ทกลงเมื่อ
กันท่านได้กล่าวในแง่ความเสมอภาคกัน
ถ้ากล่าวในแง่ความเห็นออกเห็นใจ เพราะ
เรื่องแล้วท่านคงไม่รังเกียจ คือเราไม่
ขัดค้าน ที่ท่านพูดเมื่อก่อนทนายถึงว่า
บุคคลที่เป็นข้าราชการบางคนถ้าจะน้อยย
ว่า ผลพลาภยาได้ มากกว่า แล้วมัน ไม่ใช่
ลักษณะของความเสมอภาค แต่เป็น

ลักษณะของจิตใจ ท่านรัฐมนตรีขอศึกษา-
 กรรมด้วยอีก แล้วว่าอยากจะให้เหมือนกัน
 แต่เงินของเราไม่พร้อม เมื่อบริ
 อยากรู้ ถ้าเราไม่เริ่มกันฐานะผลพวงยา
 ให้สูงชัน กตผลพวงยาสูงไป แล้วทาง
 อัยการก็ตก แล้วทางตุลาการก็
 ไปอย่างนั้นแล้ว เริ่มกันจากผลพวงยาให้
 สูงแล้วก็ทางอัยการยื่น การ เหลือม ลก ที่
 รัฐบาลจะดำเนินการให้ข้าราชการอินตาม
 หลัง ข้าพเจ้าคิดว่าควรระมัดโรมากกว่าและ
 ควรไม่ยื่นการน้อยใจ ซึ่งเป็นกรขอข
 ที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาให้บ้าง ถ้าท่าน
 ไม่ต้องการที่จะให้มากแล้วท่านข้าราชการ
 ตุลาการก็พลอยออกไปด้วย เพราะฉะนั้น
 อย่าน้อยจนน้อยใจหวังว่าทางรัฐบาลท่าน
 ระคิดจะจ่ายให้

พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวา-
 สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี: รัฐบาล
 ขอสงวนสิทธิ์เล็กน้อยเพื่อความเข้าใจ
 โฟนิก คือว่าในครั้งแรกทีเสนอพระราช
 บัญญัติเกี่ยวกับข้าราชการทุกฝ่าย เข้ามา
 ยังกษัตริย์ รัฐบาลก็ได้เสนอข้อตราเงิน
 เกือบตามเดิมขึ้นมา แต่ทว่าเมื่อมาถ
 ถานักได้ให้ความเห็นออกเห็น ใจ ว่า สม
 ควรที่จะได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือน
 ให้ใหม่เพื่อเป็นการเหมาะสม เพราะ
 ฉะนั้นการปรับปรุงอัตราเงิน เดือน ไปอย่าง

เช่นข้าราชการพลเรือนชั้นจกัวาจาก ๒ ๘
 บาทเป็น ๓๐ บาทขึ้นวงจาก ๘ บาทเป็น
 ๕ ชั้นตรีเป็น ๘๐ บาท ชั้นโทเป็นร้อย
 เท่าไรข้าพเจ้าก็ไม่ได้ พระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการก็ได้ตามชน
 มาด้วย เมื่อพระราชบัญญัติข้าราชการ
 พลเรือนเช่นนั้นแล้ว ในเวลาทีเสนอ
 พระราชบัญญัติตุลาการเข้ามาเพื่อพิจารณา
 นั้น ก็มีเรื่อง ที่ควรระเหินให้สภา ร น
 ทราบ ๒ ประการ คือประการที่ ๑ นั้น
 ในการพิจารณา พระราช บัญญัติ ข้าราชการ
 ตุลาการท่านสมาชิก คือสมาชิกฝ่าย
 คำน ใ้พิชชายมส่งเสริมฐานะข้าราชการ
 ตุลาการถึงกับเอาคำ มิน จาก รัฐบาล ว่า
 เมื่อสภาได้รับหลักการไปแล้วรัฐบาล จะ
 ชักข้อหรือไมทกรรมาธิ การ ะ ไปปรับ
 ปรุงอัตราเงินเดือนมา ข้าพเจ้าคิดว่าท
 ถานที่อยู่ในที่นี้คงจะทำได้ เมื่อสภาจะ
 ปรับปรุงกันอย่างไร รัฐบาล เป็น ฝ่าย
 บริหารก็ไม่มีควมชักข้องแต่ประการใด
 เพราะฉะนั้น พระ ราช บัญ ญัติ ฉะนั้น ึ่ง
 ได้มีการรับหลักการ ไปพิจารณา ใน ชั้น
 กรรมาธิการ ทางรัฐบาลก็ได้ให้ท่าน
 รัฐมนตรีผู้หนึ่งซึ่งเป็นกรรมาธิการ และ
 ท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งเองก็ได้ไปศึกษากับรัฐ
 บาลว่าควรปรับปรุง อัตรา เงิน เดือน ผู้
 พิจารณาให้เทียบฐานะชั้น รัฐบาลก็ได้

ความคิดเห็นมาคิดข้อว่าคง ต้นด้วย ๒๘๐
ซึ่งเป็นการสูงขึ้นไปเพียงเล็กน้อย เรา
เพิ่มให้ไปสามเงิน จาก ๒๘๐ ก็เป็น
๓๐๐ แล้วก็เป็น ๓๒๐, ๓๕๐ เข้า
ความเกตุของพระราชบัญญัติข้าราชการ
พลเรือน ในอัตราชน โทอินคัย ๒ หรือ ๓
ข้าพเจ้าจำไม่ได้ แต่ในชั้นกรรมาธิการ
ระบอบนี้ ๓๕๐ และข้าพเจ้าได้ชี้แจง
ว่าในฐานะที่ ข้าพเจ้าเป็น รัฐบาล โดย
เฉพาะก็เป็นหัวหน้า รัฐบาล และ เป็น ต้า-
แหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ด้วยจำเป็นที่จะรักษาความเป็นธรรม เห็น
ว่าการที่จะให้ข้าราชการ ศาลการ ต่ง ต้น
ด้วย ๓๕๐ ย่อมไม่ได้ จะทำให้ข้าราชการ
ส่วนอื่นเห็นว่า ข้าพเจ้า ไม่ ได้ ความ
เป็นธรรม เพราะเหตุที่ว่าข้าราชการ ฝ่าย
อื่นอาจจรรยาว่าข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรี
ธรรมด้วยก็สันนิษแต่ข้าราชการฝ่ายอื่น
แต่อย่างไรก็ตามคณะ กรรมาธิการ ก็ ขอ
ประนีประนอมกับ ข้าพเจ้า ว่า สัก ๓๐๐
บาท ข้าพเจ้าก็บอกว่าเป็นสถานเอาเอา
ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง เพราะได้ให้ความนค
สภาไว้แล้ว เพราะฉะนั้นกรรมาธิการ
ทั้ง ๓๐๐ แต่ความเห็นของคณะรัฐมนตรี
ที่ปรบปรนนั้น ๒๘๐ ก็คงแต่ ๒๘๐
ถึง ๒๘๐ เช่นเคยยกเงินเดือน โท ส่วน
อื่นอีกเท่าไรข้าพเจ้าจำไม่ได้ ก็ปรบ

ปรบ ไปตามส่วน แต่สำหรับเกี่ยวกับ
งานชกการ เมื่อร่าง พระ ราช บัญญัติ ได้
เป็นไปตามนั้นแล้วก็ได้ยินมติ โดยเฉพาะ
รัฐมนตรีมหาดไทยได้เสนอมาซึ่งรัฐบาล
ว่าอัยการสมควร ปรบ ปร่ง และ การ ปรบ
ปร่งของอัยการ ก็อาจพิจารณาเอาอย่าง
สหพภษา แต่คิดว่าใหม่การปรบปร่งให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งรัฐบาล ไทรับหลักการ
ไว้แล้วยังอยู่ในชั้นปรบปร่งอยู่ ส่วน
พนักงาน สอช ส่วน ก็ เป็น ขน เงิน เดือน
ธรรมด้า อดิธาเงินเดือนของข้าราชการ
เหล่านี้ก็ขอยกขึ้นไป จะทำว่าไม่เป็นธรรม
นั้น ไม่ได้ ขอยุหาจึงมีขอว่ารมีสวนสัม
พินอีกใหม่ ขอยางขึ้นครั้งเคยได้ ๘๐
ก็เป็น ๘๐ ชน โท ๑๔๐ ก็เป็น ๑๒๐
สหพภษาเคย ได้ ๒๔๐ ก็เป็น ๓๐๐
ในแง่ความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่าชนมัน
ห่างกันหน่อย ทง ๆ ทรฐมนตรียุติธรรม
เองสมัครใจให้เป็น ๒๘๐ เพราะ
เพื่อให้เป็นธรรม แต่กว่ากรรมาธิการ
ซึ่งเป็นผู้แทน ของ สภา ร้อง ขอ เอา อย่าง
ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าบริหารและเป็นรัฐมนตรี
ยุติธรรม ข้าพเจ้าจะปฏิเสธความหวัง
คืนไม่ได้ อย่างไร ถ้าสภาจะเอาอย่าง
ก็เอา และความเป็นธรรมก็ได้รักษาแล้ว
ประธานสภาผู้แทน: ข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ควรจะวินิจฉัย

หรือยัง บัญหากมีภาวะควรจ่ายเงินเกิน
หรือไม่ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ผู้ใดเห็นสมควรลงมติแล้ว ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็น
สมควรตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระ
ราชบัญญัตินั้นควรให้แก้ไข ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็น
สมควรแก้ไขตามคุณสวัสดิ์ ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอัน
ว่าให้คงไว้ตามกรรมวิธีการ

ผู้ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา :
บัญชีหมายเลข ๒ บัญชีหมายเลข ๓
บัญชีหมายเลข ๔

ประธานสภาผู้แทน : หมก
วาระที่ ๒ ต่อไปขอให้ที่ประชุมพิจารณา
ในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นสมควรให้พระราช
บัญญัติตุลาการฉบับนี้ประกาศใช้ต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ส่วนมาก

ตกลงให้ใช้ต่อไปได้ เคียว ขอโทษ
มีเรื่องนักเคียว ข้าพเจ้าได้รับญัตติจาก
คุณวงศ์ถุก เจ้าวนะศิริ มีผู้รับรอง
ท้องแล้ว ความว่าการประชุม ๑๔ น.
นั้นเวลากระตุกไปครึ่งชั่วโมง อยากร
ขอเลื่อนมาเป็น ๑๓ น. แล้วแต่ที่ประชุม
นายรังสฤษดิ์ เจ้าวนะศิริ

(พระนคร) : เวลากระตุกก็ไม่ได้
โดยที่สภาควบคุมฝ่ายบริหาร ควบคุม
ด้วยวิธีการ กระทั่งไม่ใช้วิธีการ บท
กฎหมายเป็นโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น
เมื่อเย็นคงแล้วเมื่อกระตุกมานั้นไปนั้น
กินเวลาครึ่งชั่วโมงกว่า เวลาที่ประชุมกัน
ไม่ค่อยตรงกันล่าช้าไปครึ่งชั่วโมงก่อน
ชั่วโมง ได้มีเวลาประชุมเช่นเรื่องราว
มากขึ้น ขอเสนอประชุมเป็นเวลา
๑๓.๐๐ นาฬิกา

นายสมบูรณ บัณชิต (น่าน) :
เพื่อเป็นการประนีประนอม ขอเสนอให้เป็น
บ่ายโมง

ประธานสภาผู้แทน : เอา
ตกลงไม่ขัดข้องมติ ตกลงตั้งแต่หัว
หน้า เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา
ขอให้ตรงเวลาลักหน่อย เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๑๐ นาฬิกา

สุรินทร์ ลิฬากกร	ผู้ช่วยงาน
สุชนันท์ จิตราวถก	"
ศิริ มนต์ไทรเวศย์	"
พิพนัน เอกะโรหิต	"
ธาวรัตน์ สัมณ	"
ประภัสร์ รินคามัย	"
ชคม พลอยสังวาลย์	"
เล็ก จารณัญ	"

เจริญ บัณฑโร

เลขาธิการรัฐสภา

พง ศรีจันทร์

ประธานสภาผู้แทน